
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Lanceta Lopez, Estefania; Merino Pareja, Rafael, dir. Estudi exploratori de la soledat no desitjada en joves universitaris segons la mida del municipi. 2024. (Grau en Sociologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/300927>

under the terms of the license

Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia

Treball de Fi de Grau

ESTUDI EXPLORATORI DE LA SOLEDAT NO DESITJADA EN JOVES UNIVERSITARIS SEGONS LA MIDA DEL MUNICIPI

Autora: Estefanía Lanceta López

Tutor: Rafael Merino Pareja

Data: 17 de maig del 2024

Grau en: Sociologia

AGRAÏMENTS

M'agradaria agrair aquest Treball de Fi de Grau a totes aquelles persones que d'una manera o una altra m'han acompanyat i ajudat a fer camí per poder arribar al que és aquest document final. Primer de tot, donar les gràcies al meu tutor, en Rafael Merino Pareja, per haver-me ofert la seva mà i guiar-me. Moltíssimes gràcies a totes les persones involucrades a l'enquesta i les entrevistes, sobretot als i les sis estudiants amb qui he tingut l'oportunitat de parlar de la seva situació i que s'han obert a mi amb tot l'afecte del món. Vull agrair, per descomptat, a la meva família, la qual s'ha preocupat per mi en tot moment, i a les amigues, qui m'han donat consells i m'han aportat altres perspectives per a la realització del treball. Finalment, no em vull oblidar d'agrar aquesta última etapa de la carrera a mi mateixa, perquè a pesar d'haver passat per moments difícils, he sabut aixecar-me i avançar de la millor manera que he pogut.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. MARC TEÒRIC	5
3. METODOLOGIA	10
4. RESULTATS	12
5. CONCLUSIONS	15
BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	16
ANNEXOS	19

1. INTRODUCCIÓ

La soledat no desitjada¹ és una problemàtica social que afecta a un gran nombre de persones i a escala global. A la Unió Europea, 30 milions de persones se senten sovint soles (Baarck, J. et al., 2021); al Regne Unit, 25,99 milions de persones -el 49,63% dels adults- declaraven el 2022 haver-se sentit soles ocasionalment, a vegades, sovint o sempre (*Campaign to End Loneliness*, 2023); als Països Baixos, aproximadament la meitat de la població adulta se sent sola i quasi 1 de cada 7 persones arriben a sentir-se molt soles (Ministeri de Salut, Benestar i Esports dels Països Baixos); a Espanya, el 13,4% de persones pateix soledat no desitjada (*Estudio sobre juventud y soledad no deseada en España*, 2023) i a Barcelona, el 4,2% de la població (Observatori de la soledat de Barcelona). Arran de la problemàtica, s'han impulsat plans estratègics a diferents ciutats i països. El Regne Unit ha sigut pioner en crear l'any 2018 el Ministeri per a la Soledat i el Japó ho va fer el 2021 amb el Ministeri de la Soledat i Aïllament per la preocupació de l'augment de casos de suïcidis arran de la pandèmia de la Covid-19.

La soledat no desitjada és un fenomen el qual s'ha començat a estudiar en els darrers anys i costa trobar una àmplia varietat d'estudis sobre la temàtica; les recents investigacions mostren que els i les adolescents i les joves són els grups d'edat més afectats². La decisió d'escollir aquest objecte d'estudi ha sigut degut a la rellevància i preocupació de les dades respecte a la soledat sentida pels joves i per la novetat d'estudiar-la en base a la mida del municipi, ja que l'Estudi sobre la joventut i la soledat no desitjada a Espanya (2024) mostra que és als municipis mitjans on es donen més casos de soledat no desitjada.

La pregunta de recerca que engloba aquest treball és la següent: *'Per què els i les joves dels municipis de mida mitjana són els que pateixen més soledat no desitjada? Quines diferències i/o similituds hi ha entre el seu discurs i el dels altres joves de municipis de mida petita o gran?'.*

L'objectiu general i principal de la investigació és analitzar i comparar el discurs dels i les estudiants universitàries que se senten soles i descobrir quina influència i relació pot haver-hi amb la grandària del municipi. Els objectius específics són els següents:

- Observar quina valoració tenen i si se senten satisfets amb el municipi on viuen i de la relació que hi ha amb el veïnat.

¹ Cal diferenciar la soledat no desitjada de la solitud. Aquesta última fa referència al fet objectiu d'estar o de viure sol/a mentre que la soledat es tracta d'un 'desajust entre la quantitat i la qualitat de les relacions socials que tenim i les que voldríem, i està lligada a moments de transició vital' (Diagnosi la Soledat a la ciutat de Barcelona, 2020).

² Observatori de la soledat de Barcelona i *Observatorio estatal de la soledad no deseada* (Fundació ONCE).

- Escoltar com valoren les seves relacions socials i si donen prioritat a les del seu municipi.
- Escoltar i comparar el motiu pel qual se senten sols i soles.
- Veure quines variables poden intervenir i influir en el sentiment de soledat.

La intenció d'aquest estudi és comparar els relats dels joves que se senten sols per observar si es donen diferències significatives entre les narratives dels municipis de diferent grandària. S'ha realitzat una enquesta que ha servit de filtre per poder desenvolupar sis entrevistes a dos joves de cada tipus de municipi -petit, mitjà i gran-. Es tracta d'una investigació exploratòria amb un enfocament fenomenològic sobre la soledat no desitjada en joves universitaris de diferents municipis.

2. MARC TEÒRIC

2.1. L'ESTIL DE VIDA A LES SOCIETATS MODERNES OCCIDENTALS

Per entendre les dinàmiques de comportament, socialització i estils de vida dels individus a la societat moderna occidental és important entendre de quin marc econòmic, polític i cultural partim. Respecte el sistema econòmic, Durkheim explica que l'entrada a la modernitat es caracteritza per la divisió del treball i l'especialització de les funcions (2012). A la societat moderna la cohesió social no es basa en la similitud dels individus ni en uns valors o normes compartides com succeeix a les societats premodernes -o mecàniques-, sino en la diferenciació, la interdependència i la complementació dels diferents rols dels individus. Introdueix el concepte de densitat dinàmica, el qual al·ludeix a la intensitat i complexitat de les interaccions socials basades en aquesta especialització i interdependència per explicar la solidaritat orgànica pròpia de les societats modernes.

D'altra banda, Weber destaca el paper de la burocràcia i la racionalització en la modernitat la qual va lligada a altres valors que promou el protestantisme i que l'autor relaciona amb el desenvolupament del capitalisme (2012). Aquests valors es basen en la disciplina i la dedicació com a ètica de treball, la recerca de l'èxit econòmic i l'acumulació de riquesa com signes de gràcia divina o tenir esperit empresarial i mentalitat emprenedora, els quals acaben afectant les diverses esferes socials ja sigui l'economia, la política, fins l'àmbit de la vida quotidiana (1944). L'autor reconeix l'eficiència i les contribucions de l'aplicació de la lògica i el càlcul a les societats modernes però també és crític en quant a les seves limitacions com ho són la rigidesa que comporta o la pèrdua de creativitat.

És important destacar els efectes generats sobre l'individu i les interaccions socials que manté deguts als canvis i processos demogràfics que es van començar a produir a partir de la industrialització. Simmel és considerat un dels pioners en quant a la sociologia urbana. A la seva obra estudia la personalitat de l'individu i la relació que té amb la societat a les noves metròpolis; contraposa el caràcter intel·lectualista de la vida psíquica de la ciutat del caràcter més emocional dels pobles, el ritme de vida frenètic i la diversitat d'estímuls sensorials de la metròpolis del ritme tranquil que l'individu porta a la vida rural (1988). Parla sobre com a la ciutat "l'economia monetària i el predomini de l'intel·lecte estan intrínsecament connectats" i de les diferències en les relacions comercials entre la població rural i la urbana. Simmel fa referència a la dicotomia de la modernitat en quant que la ciutat és un espai que contribueix a una major agència i llibertat però a la vegada genera alienació.

Riesman, que estudia la societat moderna dels Estats Units, explica que amb el procés d'urbanització es presenten transformacions en l'estructura comunitària així com en les relacions socials que es mantenen; es transita d'un tipus de comunitat basada en la tradició i la proximitat geogràfica a una societat més anònima i diversa (1981). L'autor parla de tres tipus de personalitat presents a la societat nord-americana: l'autodirigida, la tradicional i l'orientada cap als altres. La primera l'atribueix a persones amb una alta autonomia personal, independència de pensament i de reflexió, i resistents a la conformitat social. La tradicional es caracteritza pel respecte a l'autoritat i la tradició, són persones resistents al canvi social i cultural i valoren la importància de la família i la comunitat al seu dia a dia. La personalitat orientada cap als altres és aquella que cerca l'aprovació externa, es regeix per un alt grau de conformisme social i una disminució d'autonomia personal. Tot i donada la interconnexió i urbanització en les societats modernes, Riesman explica que els individus poden arribar a experimentar una sensació de soledat i alienació on la cerca de la conformitat i la validació social pot arribar a una falta d'autenticitat i de connexions socials més plenes.

Robert E. Park a 'La ciutat i altres assajos d'ecologia urbana' (1999) estudia la manera en la que els individus interactuen i es relacionen amb el seu entorn social en el context urbà, descriu la ciutat com a un 'organisme social' la qual té les seves pròpies dinàmiques i estructures que a la vegada afecten al comportament humà. La ciutat nord-americana que estudia l'autor es caracteritza per la migració de les poblacions rurals a la ciutat, la migració desde diversos territoris del món, la creixent polarització social així com la influència dels mitjans de comunicació de masses. Respecte aquesta última, Riesman també l'al·ludeix, així com a la cultura del consum les quals afecten a la percepció dels individus que tenen del món i de com construeixen les seves identitats (1981). Park introdueix el concepte d'ecologia urbana per referir-se a com els factors biològics, socials i culturals que es desenvolupen en un territori determinat, l'estructura urbana en aquest cas, influeixen a l'estil i la qualitat de vida dels individus. També utilitza el concepte de zona en transició per fer referència a la zona urbana caracteritzada per la interacció entre diferents grups ètnics i culturals.

Manuel Castells, a la seva obra 'L'era de la informació', ofereix una visió àmplia del context socioeconòmic en el que ens trobem, on la globalització i les noves tecnologies han desencadenat un paper clau en la formació de la nova estructura social, 'la societat xarxa', tal i com l'autor menciona (2006). En la societat xarxa, el capitalisme de l'era industrial es modifica: ara és global i actua en base a fluxos financers. Les relacions socials que es donen entre el capital i el treball es transformen en profunditat, el procés de treball s'individualitza, es flexibilitza el propi treball, les diferents tasques es desagreguen i la

organització es veu fragmentada i diversificada. L'espai i el temps de la vida socioeconòmica, per tant, es veuen modificats per un espai basat en els fluxos, no en un territori físic determinat, i per un tipus de temps atemporal. El poder d'influència en la vida i les relacions socials, explica Castells, no resideix tant en les institucions i les organitzacions de la societat civil sino en les tecnologies i fluxos de la informació. 'La globalització, la reestructuració capitalista, la interconnexió organitzativa, la cultura de la virtualitat i la primacia de la tecnologia (...) són els trets clau de l'estructura social de l'era de la informació' (2001). L'autor també parla sobre com a l'era de la informació, les identitats compartides -com és el cas del moviment obrer- perden força i poder.

Si bé no es fa al·lusió directa al concepte d'alienació³, l'estat d'estranyament i separació diversos àmbits de la vida de l'individu o, fins i tot, del propi individu és un fenomen que diversos autors han estudiat (Weber, 2012; Simmel, 1988; Riesman, 1981). Weber va emprar el concepte de gàbia de ferro (1944) per descriure la tensió existent entre l'eficiència organitzativa de la modernitat i la llibertat individual, per referir-se, en altres paraules, a aquesta sensació alienant generada per la imposició d'unes institucions burocràtiques davant del desenvolupament de l'autonomia dels individus.

Durkheim va ser el primer sociòleg en parlar sobre el suïcidi a les societats modernes occidentals, definint-lo com 'estat de pertorbació profunda que pateixen les comunitats civilitzades' (2012). Si bé Durkheim no parla d'alienació, sí que ho fa de l'anomia -estat de desorganització i desintegració de les normes socials- la qual, segons l'autor, esdevé un factor específic dels suïcidis.

Simmel, al referir-se a la figura de l'estranger, implícitament ho relaciona amb aquest estat d'estranyament: és la persona que "encara no ha superat l'absència del vincle propi de l'anar i el venir" (2012), i no necessàriament ha hagut de marxar del seu país, sino que estranger és tot aquell individu que experimenta 'la diferència i la consciència del ser en soledat; el reconeixement no resolt amb els altres a partir d'allò pròxim i divers" (García Peña, 2018).

Riesman a 'La Multitud Solitària' mostra la paradoxa de que a pesar de la creixent densitat de població a les grans ciutats i les múltiples connexions que es generen, molts individus experimenten una sensació de soledat i desconexió.

Robert Stuart Weiss és un dels primers sociòlegs que parla sobre la soledat i la classifica en soledat social i emocional (1974). Aquesta primera fa referència a la carència de relacions i interaccions socials significatives amb els demés, mentre que la soledat emocional està més relacionada a la falta de connexió de les relacions socials que ja es mantenen.

³ Definida com l'estat de separació, distanciament i pèrdua de control sobre el producte de treball, el procés productiu, els altres éssers humans i el seu propi ser (Marx, 2013).

2.2. EL FENÒMEN DE LA SOLEDAT NO DESITJADA

La soledat no desitjada als joves, si bé es tracta d'un sentiment i una percepció pròpia de la persona, a la vegada es torna una problemàtica social. El febrer del 2024 va sortir la primera i única anàlisi realitzada a Espanya fins el moment de la soledat no desitjada dels i les joves per part de la Fundació ONCE⁴ on es tracten múltiples variables que expliquen i influeixen en el sentiment de soledat d'aquest grup de la població. Les dades mostrades a continuació pertanyen a l'informe d'aquest estudi a no ser que s'indiqui el contrari.

La soledat afecta sobretot als joves i adolescents: a Espanya, el 25'5% de la població d'entre 16 i 29 anys se senten sols i soles, és a dir, 1 de cada 4 persones joves. Dins d'aquest grup, es recullen valors màxims entre els 21 i els 26 anys. Respecte la ciutat de Barcelona, les xifres més altes d'aquest sentiment també pertanyen al grup d'entre 16 i 24 anys, de les quals un 19'4% se sent sol/a a vegades i un 7'1% sovint. Amb aquesta última freqüència, els grups d'edat que els segueixen són els d'entre 25 i 34 anys -amb un 4'7%- i les persones de més de 65 anys -un 4'1%-⁵. Al 2016, els resultats de l'enquesta FRESC⁶ mostraven com el 27% de l'alumnat d'entre 13 i 19 anys havien estat sols habitualment durant els sis mesos anteriors, el 12'3% s'havia sentit exclòs/a o rebutjat/ada per part dels altres companys i el 6% afirmava no tenir cap bona amistat.

El 7% dels i les joves que pateixen soledat a Espanya declaren que sempre se senten així mentre que la majoria (el 71'4%) afirma que no sempre però sí amb freqüència.

Troben també que la soledat als joves no es tracta d'un fenomen puntual sino que perdura en el temps: 3 de cada 4 (el 75'8%) de joves que se senten sols ho fan desde fa més d'un any, i gairebé la meitat desde fa més de tres anys (el 45'7%). El 58'4% dels i de les que no han declarat soledat no desitjada en el moment present van arribar a experimentar aquest sentiment al passat. Per tant, veiem com 2 de cada 3 joves (el 69%) se senten sols/es o s'han arribat a sentir així en algun moment de la seva vida.

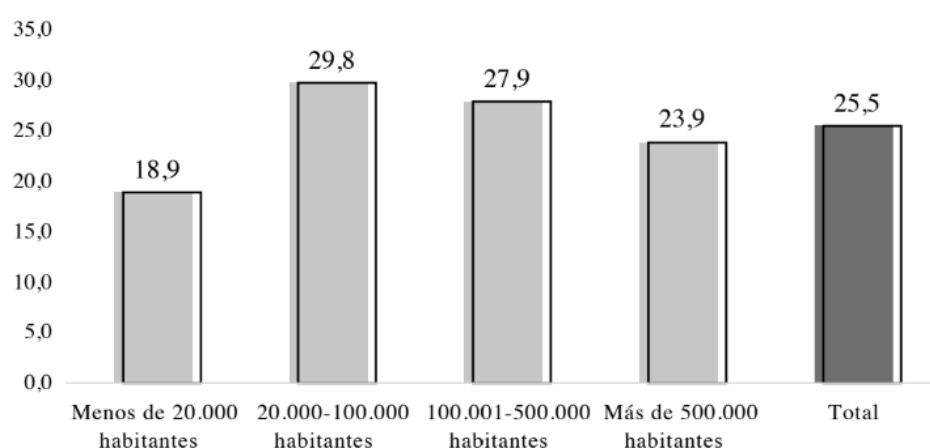
Les dades de la soledat no desitjada a Espanya són més altes en joves que viuen en municipis de mida mitjana -entre 20.000 i 500.000 habitants- sent les més baixes les dels municipis petits. La joventut que viu en aquests primers tenen una probabilitat del 37% més de sentir-se sols i soles que no pas la que viu a municipis grans o petits.

⁴ 'Estudio sobre juventud y soledad no deseada en España', 2024.

⁵ Enquesta Òmnibus Municipal, primera onada, juny 2020.

⁶ FRESC: Factors de Risc en Estudiants de SeCundària.

Gráfico 42. Prevalencia de la soledad no deseada en la juventud por tamaño de municipio.

Font: 'Estudi sobre la joventut i la soledat no desitjada a Espanya', 2024

Respecte al gènere, es donen més casos de soledat en dones joves que en homes de la mateixa edat: el 31'1% d'elles confirmen sentir-se soles mentre que en ells la xifra baixa al 20'2%. Hi ha estudis que mostren que les dones tendeixen a sentir-se més soles que els homes⁷ mentre que altres conclouen que no hi diferències significatives⁸. Altres variables com la presencialitat de les relacions socials o la quantitat o qualitat han resultat ser significatives, tenint un paper fonamental les d'amistat. La pobresa i una situació econòmica desfavorable també resulta ser un factor que incrementa el risc de patir soledat⁹. Cal destacar la pandèmia de la Covid-19 i les conseqüències que ha comportat en la salut mental de la població. Les dades mostren que la soledat percebuda es va veure augmentada amb el transcurs del confinament, sent superior a la que hi havia abans d'aquest (Pagán y Malo, 2023). Al 2016, el 12% de la població de la Unió Europea es sentia sola més de la meitat del temps (l'11'6% a Espanya), incrementant-se fins al 25% durant els primers mesos de la pandèmia al 2020 (el 18'8% a Espanya). Un altre estudi centrat en estudiants a Argentina mostra com durant l'aïllament a la pandèmia es va fer difícil gestionar els problemes familiars i personals, a la vegada que es donaven majors sentiments d'avorriment, ansietat i soledat, i també dificultats per a concentrar-se (Szapu et al., 2022).

⁷ 'Gender and Age Differences in Loneliness: Evidence for People without and with Disabilities', 2020.

⁸ 'Gender Differences in Loneliness Across the Lifespan: A Meta-Analysis', 2019.

⁹ 'Estudio sobre juventud y soledad no deseada en España', 2024.

3. METODOLOGIA

Aquesta anàlisi qualitativa exploratòria parteix d'un disseny metodològic fenomenològic on s'ha portat a terme una enquesta a joves universitaris que se senten sols a partir de la qual s'ha pogut filtrar i contactar amb les persones necessàries per a realitzar les entrevistes. El tipus d'entrevista ha sigut semi-dirigida, sent quatre de manera presencial i dos online a través d'una video trucada.

El mètode d'obtenció de la mostra es realitzà principalment a partir d'una enquesta mostrada presencialment als i les joves assistents al Campus Universitari a partir d'un codi QR amb el telèfon mòbil, el qual era enviat pels grups de classe d'aquests joves obtenint un total de 418 respostes, sent 416 d'estudiants universitaris i majoritàriament de la Universitat Autònoma de Barcelona (el 95'7%).

Les entrevistes s'han realitzat a 6 estudiants universitaris nascuts entre el 2000 i el 2004 (entre 19 i 23 anys), a una noia i un noi de cada municipi -petit, mitjà i gran-. L'elecció d'entrevistar a estudiants universitaris s'ha degut d'una banda, per controlar la variable d'estudis i, d'altra banda, per la facilitat d'accés. Hi ha literatura que mostren diferències entre gèneres, per això s'ha escollit a una persona de cadascun, per observar si es dona alguna diferència significativa entre la narrativa de les noies de la dels nois. El contacte amb tots i cada un i una d'elles ha sigut per WhatsApp -facilitat a l'enquesta- i la realització de l'entrevista s'ha donat de manera presencial amb quatre d'ells i elles i dos *online*, a través d'una video trucada. Les entrevistes s'han donat en un ambient tranquil i còmode amb una petita conversa informal tant a l'inici de la trobada com al finalitzar-la.

Els blocs que conformen l'entrevista s'han dividit en un primer apartat introductori i de coneixença sobre els estudis i la rutina setmanal de la persona entrevistada, un segon bloc més centrat en el municipi i la relació que té el/la jove amb aquest, un tercer centrat en les seves relacions socials, el quart bloc es relaciona amb l'autopercepció que té la persona sobre el sentiment de soledat i l'últim en qüestions relacionades amb la pandèmia de la Covid-19, l'ús de les tecnologies, l'estat de la salut mental i la seva pròpia valoració de sentir-se identificat o formar part d'un grup o col·lectiu¹⁰. Addicionalment, depenent del relat de les vivències de cada persona entrevistada, s'ha anat incorporant preguntes que inicialment no estaven planejades.

La intenció des d'un inici ha sigut entrevistar a joves que es sentin sols i soles de forma recurrent i mentre que de municipis mitjans sí que ha hagut més disposició a realitzar una entrevista amb aquesta freqüència (cal destacar que més del 60% dels enquestats viuen a

¹⁰ La conceptualització i operativització, el guió d'entrevista i les transcripcions s'adjunten als 'Annexos'.

municipis mitjans), ha sigut més difícil trobar persones disposades de municipis petits i grans, i sobretot amb aquesta freqüència. És per això que s'ha pogut entrevistar a un noi i noia de municipis mitjans de més de 100.000 habitants, de Sant Cugat del Vallès i Blanes respectivament amb un sentiment de soledat recurrent; un noi i noia de municipis petits, de Sant Quirze del Vallès i Vilanova del Vallès, on en ell el sentiment és esporàdic i en ella de vegades; i finalment un noi i una noia, els dos de Barcelona als barris del Besòs i La Sagrera, el primer el qual es sent així esporàdicament i la segona recurrentment.

4. RESULTATS

Després d'analitzar els diferents relats dels i les joves entrevistades, veiem com hi ha una diversitat de variables que poden intervenir en el sentiment de soledat no desitjada.

Primer de tot, cal comentar que no es percep cap diferència significativa entre els relats dels joves que viuen a municipis de mida mitjana respecte els altres en relació al sentiment de soledat.

Pel que fa al municipi, tots els i les joves entrevistades estan d'acord en que no tenen cap problema per accedir a les infraestructures i els serveis bàsics com són l'alimentació, els centres de salut o els centres educatius de primària i secundària; en general, hi ha una bona valoració i estan contents i contentes de viure on són. Cal resaltar que la noia de Vilanova del Vallès (municipi petit) sí que comenta el trobar a faltar certes infraestructures per comprar roba i que per poder fer-ho s'ha de desplaçar o bé comprar-la per internet. Respecte el desplaçament per arribar a la universitat o a altres espais, no s'expressa malestar per part dels joves ja que hi ha qui pot fer-ho en vehicle propi i qui no, en transport públic. La noia del municipi petit és la que pot presentar més dificultats per desplaçar-se -només passa un autobús cada hora- però ja li va bé. La noia de Blanes (municipi mitjà) es desplaça actualment en cotxe per anar a la universitat però als darrers dos anys ha compartit pis a Cerdanyola del Vallès ja que explica que el servei de tren de Blanes, a més de no ser de molta qualitat, trigaria molt de temps en arribar-hi, unes dues hores.

La relació amb el veïnat en tots els casos és generalment distant, destacant el que comenten els dos joves dels municipis petits: es coneixen entre tots i totes però encara així no es habitual parar-se a parlar amb algú. La noia de Barcelona (municipi gran) explica l'augment de pisos d'alquiler pel turisme al seu barri, així com que no sempre coneix a la gent que passa pel seu barri i cada poc temps veu cares noves i diferents.

Respecte al motiu de la soledat no desitjada, en el cas del noi de Barcelona cal destacar que aquest sentiment és esporàdic i no li preocupa. Ell va arribar al juny del 2019 a Catalunya de l'Argentina i associa el sentiment amb trobar a faltar en algun moment concret certes costums al socialitzar o les maneres d'interactuar amb la gent amb les que estava acostumat: explica que allà les interaccions són més càlides i acollidores que aquí, on cadascun actua una mica més per lliure. La seva experiència i trajectòria durant els últims anys a l'arribar a Espanya, tant d'ell com de la seva família -la mare, el padrastre que l'ha criat desde que tenia un any i la seva germana de 15 anys- ha sigut de continus canvis de residència en diferents municipis així com de conviure amb dificultats econòmiques. En els casos dels municipis mitjans i de la noia del gran la soledat és recurrent, mentre que dels municipis petits, ell se sent sol esporàdicament i ella a vegades.

El motiu de la soledat varia depenent de la persona. Hi ha un relat basat en la cerca de relacions més afines on poder compartir els problemes íntims i expressar-se lliurement sense cap tipus de problema, com el dels casos de la noia del municipi mitjà i el noi del municipi petit, mentre que en el cas de la noia d'aquesta última grandària (petit), ella explica que la seva soledat resideix en el fet de no veure i tenir contacte asiduament amb les amigues del poble tal i com passava abans de començar la universitat. La noia de Barcelona (gran) parla sobre com aquest sentiment varia en tant que si es troba en una temporada bona amb ella mateixa i anímicament o en una de dolenta, i que quan se sent així, explica que és perquè no connecta tant amb els amics i amigues amb qui sempre s'ha relacionat, sino que es troba d'alguna manera aïllada. Finalment, el noi de Sant Cugat del Vallès (municipi mitjà) fa referència a la falta d'un grup d'amics o d'algú amb qui tingui una continuïtat i una cohesió rutinària i diària.

En la majoria de les narratives, l'inici del sentiment de soledat coincideix amb la pandèmia de la Covid-19 -durant o després del confinament- i amb l'entrada a la universitat. La soledat dels i les joves que se senten així recurrentment també coincideix amb altres factors de salut mental com és l'agorafobia en el cas de la noia del municipi mitjà, indicis de depressió i falta de motivació en la noia del municipi gran, insomni i depressió en el cas del noi de del municipi mitjà. Pel que es refereix als relats dels joves que se senten sols i soles de forma no tan freqüent, no hi ha relació de l'empitjorament de la salut mental amb la pandèmia ni els estudis universitaris, sino que s'estableix una connexió directa entre la soledat i l'anhel de relacions de qualitat amb les que sentir-se satisfet/a. És important explicar que tant el noi del municipi mitjà com el del municipi petit han patit assetjament escolar i que el segon també pateix certa ansietat social. En el seu cas, la soledat no desitjada ve des d'abans de la pandèmia i és esporàdica ja que se sent bé sol, només que li agradaria poder compartir aspectes més íntims i personals amb algú de confiança.

Respecte a la forma de relacionar-se, tots i totes valoren més la presencialitat que no les interaccions *online*, en canvi, hi ha una divisió d'opinions respecte la quantitat i la qualitat de les relacions que mantene; el noi i la noia dels municipis petits, la noia del municipi mitjà i el noi del municipi gran es decanten sense pensar-ho cap a la qualitat abans que la quantitat i, de fet, són els que no manifesten una satisfacció plena amb la qualitat de les relacions actuals o d'algunes d'elles. En canvi, els altres dos estudiants (el noi del municipi mitjà i la noia del municipi gran) no fan tanta referència a la qualitat sinó que més bé busquen ampliar el seu cercle.

En relació a la identitat, tots i totes consideren important sentir-se part d'un grup o col·lectiu però no tots senten que formin part d'un. El noi i la noia dels municipis petits sí que

s'identifiquen més, en el cas d'ella, amb el municipi i les relacions que manté en aquest i en el cas d'ell, fa menció a la família; els joves dels municipis mitjans es centren més en grups d'amistat sense especificar que aquests siguin del municipi o d'altre àmbit; i respecte els joves de Barcelona, de primeres no s'identifiquen amb cap grup en especial però ell sí que al·ludeix, d'una banda, a la seva nacionalitat argentina i, d'altra, li dona importància a la seva identificació amb la música. Tant ell com ella parlen de que els hi agrada descobrir noves cultures i noves costums sense cap problema, i la noia parla de que és molt urbanita i li encanta viure a Barcelona però a la vegada resalta que té la necessitat de veure món i de moure's d'on és. Mostra varies inquietuds de no sentir-se satisfeta del tot en diversos aspectes de la seva vida i explica que se sent estancada i vol viure noves experiències, com una amiga seva que es va anar a un altre país a estudiar durant uns quants mesos. Aquesta sensació d'insatisfacció i la diversitat d'estímuls i oportunitats que se li presenten es pot relacionar amb la teoria sociològica de les grans metròpolis.

Pel que fa a l'ús de la tecnologia, tots i totes les entrevistades utilitzen dispositius tecnològics pel seu dia a dia -alguns menys que els altres-, i és interessant veure que per a la majoria ha servit per alleujar aquest sentiment de soledat i per sentir-se en contacte amb altres persones encara que sigui per xarxes socials.

Finalment, trobo de rellevància empírica destacar que el noi del municipi mitjà expressa que després d'intentar aprovar assignatures del primer i el segon curs durant cinc anys es sent malament per no esforçar-se suficient. També mostra el seu malestar amb el grau universitari que estudia però justifica l'elecció degut a ser la opció que menys li importa fer i amb la qual pot arribar a tenir un lloc de treball amb molt bon salari, a pesar de no agradar-li. Això es pot relacionar amb els valors de la disciplina, la dedicació i l'èxit empresarial dels que parla Weber en relació a les societats modernes capitalistes.

5. CONCLUSIONS

No s'ha pogut extreure cap relació significativa entre la mida del municipi i la soledat no desitjada ja que hi ha una gran diversitat de factors que poden intervenir. El fet de no haver pogut obtenir la disponibilitat d'entrevistar a joves amb una mateixa freqüència i preocupació sobre la soledat així com de no haver controlat altres variables a part de la dels estudis, ha desencadenat una anàlisi de discursos de situacions bastant diferents.

No obstant, en els casos on el sentiment és recurrent es pot percebre una relació entre les següents quatre variables: la soledat no desitjada, la pandèmia de la Covid-19, l'inici dels estudis universitaris i l'estat de salut mental afectat. Per això, millorar la salut mental, així com sentir-se satisfet amb la qualitat de les relacions socials és clau per combatre la soledat no desitjada en joves.

Adicionalment, la distinció del sentiment de pertinença respecte la mida del municipi es caracteritza per una identitat més vinculada a la família o al cercle d'amistats del municipi i l'ús del seu espai en els joves dels municipis petits, i per una visió més flexible, dinàmica i d'interès en conèixer noves cultures i nous espais en els del municipi gran. Aquesta distinció identitària va lligada a la teoria urbana dels diferents ritmes i estils de vida que es porten a la gran ciutat en contrast amb els dels municipis més petits.

La soledat no desitjada, en definitiva, és un fenomen de gran complexitat ja que hi poden arribar a influir una gran diversitat de variables; la soledat en els joves s'ha començat a estudiar als darrers anys i es requereix una investigació molt més exhaustiva amb molt més de temps i recursos. És necessari seguir treballant i realitzar més recerca en la matèria per poder posar solucions sobre la taula a aquesta problemàtica que afecta a tantes persones de diferents parts del món.

BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- Baarck, J., Balahur-Dobrescu, A., Cassio, L.G., D'hombres, B., Pasztor, Z., Tintori, G.. *Loneliness in the EU. Insights from surveys and online media data*. 2021. Recuperat de: <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125873>
- Castells, M., Muñoz de Bustillo, F. (2006). *La Sociedad red: una visión global / Manuel Castells (ed.); traducción de Francisco Muñoz de Bustillo*. Madrid: Alianza.
- Castells, M. (2001). *La era de la información: Economía, sociedad y cultura. Volumen II: El poder de la identidad*. Alianza Editorial.
- *Diagnosi la Soledat a la ciutat de Barcelona*. Ajuntament de Barcelona. Barcelona, febrero de 2022. Recuperat de: <https://ajuntament.barcelona.cat/drets-socials/sites/default/files/arxiu-documents/diagnosi-soledat-barcelona.pdf>
- Durkheim, É. (2012). *El suicidio: estudio de sociología y otros textos complementarios*. Segunda Edición. Buenos Aires: Miño y Dávila.
- Durkheim, É., Posada, C. G. (2012). *La división del trabajo social*. Madrid: Biblioteca Nueva.
- *Estrategia municipal contra la soledad 2020-2030*. Ajuntament de Barcelona. Barcelona, julio de 2021. Recuperat de: https://ajuntament.barcelona.cat/drets-socials/sites/default/files/arxiu-documents/estrategia_contra_soledad_barcelona_2020_2030.pdf
- *Estudio sobre juventud y soledad en España*. Observatorio estatal de la soledad no deseada. Fundación ONCE.
- García Peña, L. (2019). *La soledad contemporánea desde la obra de pensadores esenciales: análisis y perspectivas*. Iztapalapa Revista de Ciencias Sociales y Humanidades, 86. 185-206.
- *Guia per a la prevenció, detecció i acompanyament d'adolescents i joves en situacions de soledat*. Estratègia municipal contra la soledat 2020-2030. Ajuntament

- de Barcelona. Recuperat de:
https://ajuntament.barcelona.cat/dretssocials/sites/default/files/arxiu-documents/guia_soledat_joves_2021.pdf
- *La soledad en Barcelona*. Observatorio de la soledad en Barcelona. Ajuntament de Barcelona. Recuperat de:
<https://ajuntament.barcelona.cat/dretssocials/es/bcn-contra-soledad/observatorio-de-la-soledad-barcelona/la-soledad-en-barcelona>
 - *La salut i els seus determinants en adolescents de Barcelona*. Encuesta FRESC 2021. Consorci Sanitari de Barcelona. Agència de Salut Pública de Barcelona. Recuperat de:
https://www.aspb.cat/wp-content/uploads/2022/03/ASPB_Salut-determinants-adolescent_ENQUESTA-FRESC_2021.pdf
 - Maes, M., Qualter, P., Vanhalst, J., Van den Noortgate, W., & Goossens, L. (2019). *Gender Differences in Loneliness across the Lifespan: A Meta-Analysis*. *European Journal of Personality*, 33 (6), 642-654. Recuperat de:
<https://doi.org/10.1002/per.2220>
 - Marx, K. (2013). *Manuscritos de economía y filosofía*. Madrid: Alianza Editorial.
 - Pagan, R. (2020). *Gender and Age Differences in Loneliness: Evidence for People without and with Disabilities*. *International journal of environmental research and public health*, 17 (24), 9176. Recuperat de: <https://doi.org/10.3390/ijerph17249176>
 - Pagán, M., Malo, M.A. (2023). *No todos sufrieron igual: efectos diferenciales de la pandemia en la salud mental de la población española*. 38. Segundo semestre. Panorama Social.
 - Park, R. E., Martínez, E. (1999). *La Ciudad y otros ensayos de ecología urbana / Robert Ezra Park; estudio preliminar y traducción de Emilio Martínez*. Barcelona: Ediciones del Serbal.
 - *Pla d'Accions 2020-2024*. Estratègia municipal contra la soledat 2020-2030. Ajuntament de Barcelona. Recuperat de:

<https://ajuntament.barcelona.cat/drets-socials/sites/default/files/arxiu-documents/estrategia-contra-soledat-barcelona-pla-accions-2020-2024.pdf>

- Riesman, D., Glazer, N., Denney, R. (1981). *La Muchedumbre solitaria* / David Riesman; con Nathan Glazer y Revel Denney. Barcelona: Paidós.
- Simmel, G. (1988). *La metrópolis y la vida mental* en Antología de Sociología Urbana. Universidad Nacional Autónoma de México.
- Simmel, G. (2012). *El extranjero: sociología del extraño*. Introducción de Olga Sabido Ramos. Madrid: Sequitur.
- Szapu, E., Sulca, E., Arevalos, D. (2022). *El dolor social en tiempos de pandemia. Miedo y soledad de jóvenes estudiantes ante la pérdida de soportes afectivos*. Revista Educación, Política y Sociedad, 7 (2), 299-325.
<https://doi.org/10.15366/rep2022.7.2.013>
- *The State of Loneliness 2023: ONS data on loneliness in Britain*. June 2023. Campaign to End Loneliness with Dr Heather McClelland. Recuperat de: <https://www.campaigntoendloneliness.org/wp-content/uploads/The-State-of-Loneliness-2023-ONS-data-on-loneliness-in-Britain.pdf>
- Valera, S. (2012). *Reseña de 'La ciudad y otros ensayos de ecología urbana' de Robert Ezra Park*. Atenas Digital. Revista de Pensamiento e Investigación Social, 12 (1). 261-265.
- Weber, M. (2012). *La ética protestante y el espíritu del capitalismo*. México D.F.: Fondo de Cultura Económica.
- Weber, M. (1944). *Sociedad y economía*. México: Fondo de Cultura Económica.
- Weiss, R.S. (1974). *Loneliness: The Experience of Emotional and Social Isolation*.

ANNEXOS

➤ Conceptualització i operativització¹¹

RUTINA SETMANAL: Els hàbits i les activitats realitzades durant la setmana.

SITUACIÓ ECONÒMICA: El context i les circumstàncies econòmiques en les que la persona entrevistada es troba.

MUNICIPI: La relació que té amb el municipi, desde l'accés a diferents infraestructures i serveis així com la relació mantinguda amb el veïnat, fins la valoració de viure en aquest.

RELACIONS SOCIALS: La descripció i la valoració de la quantitat i qualitat de les relacions socials que manté així com de la satisfacció d'aquestes.

SENTIMENT DE SOLEDAT: La percepció pròpia i explicació del sentiment de soledat no desitjada.

TECNOLOGIES: L'ús i freqüència de les tecnologies i les xarxes socials.

LA COVID-19: La situació i l'experiència viscuda durant el confinament de la pandèmia de la Covid-19.

IDENTITAT: Col·lectiu i/o espai amb el que la persona se sent identificada així com la valoració de la importància de sentir-se part d'un grup.

SALUT MENTAL: L'estat de la salut mental.

CONCEPTES	DIMENSIONS	INDICADORS
RUTINA SETMANAL	Convivència	Tipus d'habitatge
		Amb qui conviu i valoració
	Activitats realitzades diàriament	Hores dedicades als estudis
		Hores dedicades al treball (si treballa)
		Hores i freqüència d'altres activitats
SITUACIÓ ECONÒMICA		Activitat laboral d'ell/ella (si treballa)

¹¹ Els conceptes han sigut extrets de la teoria i de la bibliografia.

		Dificultats econòmiques a casa (sí/no)
		Professió dels pares
MUNICIPI	Infraestructures i serveis	Accés a infraestructures bàsiques: menjar, sanitat i educació
		Accés al transport públic
		Accés a zones verdes/espais naturals
		Accés a infraestructures importants per a l'entrevistada
	Relació amb el veïnat	Tipus de relació (distant/propera)
	Activitats i espais	Espais i activitats realitzades al municipi
	Valoració	Aspectes positius
		Aspectes negatius
RELACIONS SOCIALS	Família	- Quantitat i qualitat - Freqüència - Satisfacció - Presencialitat
	Amistats	
	Companyes de treball (Si treballa)	
SENTIMENT DE SOLEDAT	Autopercepció	- Desde quan - Intensitat i freqüència - Per què? - Mecanismes de protecció/no sentir-se així - Influència de les tecnologies i/o xarxes socials (sí/no)
TECNOLOGIES	Dispositius	- Ús i freqüència
	Xarxes socials i aplicacions	
LA COVID-19	Vivència	Relat experiència
		Rendiment acadèmic
		Canvis d'horaris

IDENTITAT	Associació/agrupació	Formar part d'alguna entitat
	Sentiment de pertinença	Sentir que forma part d'algun col·lectiu/espai
SALUT MENTAL	Altres sentiments, sensacions i/o patologies	- Falta de concentració - Falta de motivació - Ansietat - Depressió

➤ Guió d'entrevista

Presentació: Hola, com ja saps sóc l'Estefanía, estudiant de 4t de Sociologia i estic fent el Treball de Fi de Grau relacionat amb la soledat no desitjada als joves, en aquest cas em centro en joves universitaris. L'entrevista és totalment anònima i es divideix en diversos blocs, començaré amb unes preguntes més introductòries, parlant sobre els estudis que realitzes per exemple, seguint amb unes preguntes relacionades amb el municipi on vius. Després passarem a parlar sobre l'autopercepció que tens sobre la soledat no desitjada i acabarem amb preguntes en relació a la pandèmia de la Covid-19, l'ús de les tecnologies i altres temàtiques. Dir-te que pot haver-hi aspectes de caire més personal i íntim els quals a lo millor no et ve de gust parlar-n'hi, així que estigues tranquil/a i que no et sàpiga greu comentar si no et ve de gust parlar del tema o contestar a qualsevol pregunta.

Bloc 1. Introducció

1. Quins estudis estàs cursant i quin horari tens? També treballes o fas altres activitats? Amb quina freqüència? Com descriuries la teva rutina diària/setmanal?
2. A quin tipus d'habitatge vius i amb qui? A quin tipus de barri vius? Cèntric, perifèric... Canviaries algun aspecte de la convivència o estàs còmode tal i com és?

Bloc 2. Municipi

3. Dius que vius a _____. Sempre has viscut aquí? Si no, per què vas canviar de municipi/migrar?
4. Consideres que el municipi al que vius t'ofereix les infraestructures i serveis bàsics i necessaris per al teu dia a dia? Quines són? (alimentació, sanitat, transports, comerç, extraescolars...). Trobes a faltar certs espais o infraestructures que per a tu siguin bàsiques o molt importants i que no la tinguis a prop?
5. Fas vida/passes molt de temps al teu municipi o fora? On? A quins espais acostumes anar i per a què? Amb quina freqüència?
6. Respecte al veïnat o la gent del municipi, com és la relació que mantens amb aquests?
7. T'agrada i et sents còmode al municipi on vius? Què valors positivament i què negativament?

8. Formes part d'alguna agrupació del municipi o del barri? T'identifiques amb el teu municipi i sents que formes part d'ell o simplement vius en ell i et sents còmode?
9. En un futur, t'agradaria viure on vius? Si no, a on? Per què?

Bloc 3. Relacions socials

10. Has dit que vius amb _____. Com es la teva relació amb ells/elles? Els hi pots parlar dels teus problemes més personals o del que et preocupi?
11. T'ajuntes sovint amb la teva família per a fer plans? Com descriuries la relació que mantens amb ells/elles?
12. Et puc preguntar per la professió dels teus pares? I també si teniu dificultats econòmiques a casa?
13. En relació a altres relacions socials (amistats, companyes de classe, etc.) ja siguin més o menys íntimes, quines mantens? Amb quina freqüència interactues amb aquestes persones? Les interaccions acostumen a ser més de tipus presencial u *online*?
14. Si haguessis d'ordenar a totes aquestes persones amb les que interactues (família, amistats, etc.) seguint un ordre d'importància, com seria?

Amb aquestes mateixes relacions socials, quin grau de satisfacció, de l'1 al 5, li posaries? Després d'haver respòs... Què entens tu com a satisfacció en les teves relacions socials?

15. D'aquestes persones, hi ha alguna a qui li puguis explicar els problemes més íntims i/o que siguin de gran importància per a tu?
16. Valores la presencialitat o estàs agust amb que la comunicació pugui ser només online? Depèn de amb qui?
17. T'agradaria tenir-ne més persones amb les que relacionar-te? T'agradaria que hi hagués una millor connexió emocional amb les que ja mantens?

18. Et sents comprès/compresa per aquestes persones?

Bloc 4. Percepció pròpia de la soledat

19. A l'enquesta vas posar que et sents sol/a, per què et sents així o en què vas pensar per dir 'em sento sol/a'? Desde quan? Amb quina freqüència i en quins moments?

20. També vas posar que (no) et preocupa sentir-te així. Per què?

21. Creus que és un sentiment que vius amb molta intensitat i/o et limita en alguns aspectes de la teva vida?

22. Coneixes a altra gent que també es senti sola?

Bloc 5. La Covid-19, les tecnologies, la salut mental, la identitat i final

23. Com vas passar el confinament a la pandèmia de la Covid-19? Quants anys tenies i què feies llavors? Com va ser el teu rendiment acadèmic? I la teva rutina/horaris diaris? Van canviar molt durant el confinament? Ja et senties sol/a durant aquells mesos?

24. Suposo que estàs familiaritzat amb les noves tecnologies. Quin ús fas d'elles i amb quina freqüència? Quines xarxes socials i/o aplicacions utilitzes i amb quina freqüència?

Creus que l'ús de la tecnologia i les xarxes socials influeixen en el teu sentiment de soledat o bé ajuden a alleujar-lo? Per què?

Creus que sents alguna pressió o influència pel que veus a xarxes socials?

25. Respecte altres factors sobre la salut mental, hi ha alguna que vulguis destacar que et passi? Ansietat, falta de concentració, depressió, insomni...?

Has anat o vas a teràpia? Has prè o prens algun tipus de medicació?

26. Li dones importància a la pertinença i a la identitat? Et sents identificada o sents que formes part d'algun col·lectiu, ja sigui desde la família, els amics, alguna associació, activitat extraescolar...?

27. La teva trajectòria de vida ha anat i està anant tal i com volies? T'agrada els que estàs fent (estudis...)?
28. Tens alguna pregunta o voldries compartir alguna cosa/algun fet més relacionat amb el tema?

➤ Transcripcions¹²

Entrevista 1: NOIA - MUNICIPI PETIT

- Gènere: Femení
- Edat: 19 (2004)
- Municipi: Vilanova del Vallés - Sempre has viscut aquí? (factor migratori) Sí, desde que té un any perquè és adoptada.

Bloc 1.

RUTINA SETMANAL: ESTUDIS, ALTRES ACTIVITATS I TEMPS LLIURE

Faig 2n de Psicologia (totes les assignatures de 2n) en horaris de matins. No treballo. Vaig a anglès dos vegades a la setmana, una hora i mitja cada classe.

La meva rutina setmanal és bàsicament això. He d'anar cada dia, no tinc cap dia lliure en el meu horari i, bueno, m'aixeco a les 6, vaig a la uni i, bueno, normalment no em quedo tot el matí perquè l'horari complert seria de vuit i mitja a dues i mitja, però acostumo a anar-me'n abans i els dies que tinc anglès doncs vaig a anglès i ja està.

Has dit que acostumen a acabar abans les classes?

Sí, perquè molts dies ja tenim pràctiques, per exemple, o coses així que no ocupen tot el matí.

I el teu temps lliure, per exemple, has dit que vas a anglès i si no vas a anglès què acostumes a fer?

Bueno, si tinc treball doncs em quedo a casa fent feina i si no doncs quedo amb amics i tal i lleigeixo i coses així.

Visc amb els meus pares i amb una germana petita. Ens portem dos anys, ella és del 2006.

Vivim a un pis, a un duplex.

SITUACIÓ ECONÒMICA

El meu pare és peixater a Barcelona i la meva mare... no tinc gaire clar què fa, fa com menjar, però no ho sé.

És com que treballa per un senyor que fa menjar i el ven, però fa una mica de tot.

Vale. O sigui que està com... una tenda per menjar per emportar o...?

No, és que és un senyor que ve en rotllo industrial.

No és una botiga en concret, és com una empresa. No ho tinc gaire clar, però bueno.

I els dos treballen a jornada completa o...?

No, el meu pare sí que fa jornada completa i la meva mare a mitja jornada. Pels matins també.

¹² Les frases i preguntes en lletra cursiva o en en negre pertanyen a la entrevistadora.

Que jo sàpiga, no hem tingut dificultats econòmiques, sempre hem anat bastant bé.

Bloc 2.

MUNICIPI

El barri on vius és cèntric, és més de la perifèria?

El meu poble no és molt petit, així que bàsicament tot el que estigui juny és com el centre. Però, bueno, dins del petit que és suposo que és una mica la perifèria, que potser estic a 5 minuts del centre, saps?

Vale, o sigui que en veritat està com tot molt connectat, no?

Sí, és a dir, tenim el poble que creues en 15 minuts com a molt i després les urbanitzacions ja, però sí.

SERVEIS BÀSICS:

Sí, la veritat és que sí perquè teníem un sorri abans, que s'és, però ens van posar un bon preu (supermercat) a part.

I, bueno, tampoc és que hi hagi molta cosa. Una lliureria, un estanc, una biblioteca, bueno, un mini teatre i ja està, crec.

A part de l'institut i l'escola i tot això.

Vale. O sigui, el que és per menjar o per educació, sanitat i aquestes coses, les tens a prop?

Sí, sí. Està tot al centre.

TRANSPORT:

Bueno, tenim un bus que va fins Granollers i passa cada hora, però ja està, és l'únic que tenim de transport públic.

Bé, és que al costat es pot anar caminant, és a dir...

(Per quedar amb les amigues)...

Des de Granollers vaig a qualsevol lloc amb bus o tren, però des de Vilanova no puc anar pràcticament enlloc, sense cotxe.

Però no tinc cap problema, normalment, perquè quan que passen cada hora podrien passar més els busos, però sí, ja em busco la vida amb aquest bus.

Vale, o sigui, tu et sents còmode, no? Si t'has de desplaçar i has de trigar a posar el que sigui per arribar on sigui.

Sí, jo no tinc pressa, ara, de veritat.

Però bueno, a més, ara tinc cotxe i tal.

Ah, vale. O sigui que també et desplaces a lo millor quan quedes amb els de la uni posant cotxe o...?

Bueno, si puc, pillo el bus, perquè tot això de aparcar i tal és una mica pal (per trobar aparcament gratis), però si en cas que hagi d'anar a algun altre lloc et vaig amb cotxe i ja està.

SERVEIS O ESPAIS QUE LI AGRADARIA TENIR A PROP I NO EN TÉ

No, la veritat és que no. En plan, bueno, tenim equip de futbol i coses així, però no és que em motivi molt l'esport.

A part d'extraescolars, no sé, fan anglès també per aquí i tal. Jo crec que hi ha una mica de tot aquí, la veritat.

Vale. Si estàs contenta, no, amb el que tens?

Sí, sí.

VIDA AL MUNICIPI

Bueno, abans hi havia més vida aquí, però ara que vaig a la uni i tal, que vaig a l'autònoma, doncs no passo molta estona aquí, la veritat.

Vale. O sigui, passes gairebé al matí tot a la uni, no?

Sí. I quan quedo, quedo amb companys de la uni, així que quedem a altres llocs que ens fien com enmig, saps?

Ah, vale. O sigui, no acostumes a ser allà a Vilanova, sinó que quedi més o menys...

Sí, que ens quedi al mateix temps de distància.

A quins espais acostumes a anar (pel municipi)?

Bueno, si quedo amb amigues del poble, fem voltes, no ens quedem a cap lloc en concret, normalment.

I si no, doncs al típic bar, que està com al centre, jo a tothom, doncs allà.

Vale. I ja està, poc més.

(Respecte fer vida al municipi...) Sí, el temps que passa al carrer, a part d'anar a comprar i coses així, poc més.

No és que me'n vagi a fer una volta perquè em donin ganes de passejar pel carrer.

I bueno, has dit que també vas al gimnàs de tant en tant, o sigui, que és esporàdic o...?

Sí, quan tinc ganes, la veritat.

Sí, a lo millor estàs una setmana o dues sense anar, no? I després...

Sí, bàsicament, sí. Poca consistència en això (Riu)

Pasomés temps a casa que no pas al carrer a no ser que sigui per quedar amb algú.

Fas vida propiament pels carrers?

Bueno, no. Vaig al gimnàs de tant en quant del meu poble i està a l'altra punta del poble.

Que són deu minuts igualment, però bé, crec que tot el poble caminant, també passejo la meva gossa, i bé, anar a comprar el pa i aquestes coses.

RELACIÓ VEÏNS

Bueno, jo no parlo molt amb ells, però tinc companyes de classe que són veïnes meves, per exemple, i bueno, de la meva comunitat, eh? Ja del carrer i tal sí que no parlo molt.

Quan dius perdona de la teva comunitat, què és com el barri o...?

No, la meva comunitat és l'edifici, perquè he viscut en un pis i tal.

Llavors, sí, l'edifici.

Doncs si em trobo algú, ens saludem, què tal va tot, no sé què...

Bueno, el típic, no?

I poc més.

Ma mare sí que parla molt a ells, però jo ja no molt.

Vale.

I creus que t'agradaria que fos d'una altra manera o no?

O creus que ja està bé així?

Bé, jo crec que està bé així.

Perquè si m'he de posar per on cada vegada que em trobo, no arribaria a casa.

No arribes a casa.

És que m'escriu un munt perquè és un lloc petit i no som aquí molta gent.

Llavors va circulant tothom per allà.

Sempre veig algú quan surto o arribo a casa.

Clar.

Llavors diries que la teva relació és més propera o distant?

Bueno, distant. Si hagués d'escollir, diria que distant.

VALORACIÓ MUNICIPI:

Sí, a mi em sembla un poble bastant mono perquè té de tot.

I és bastant segur que és important això.

Pots caminar sense por que et rebin o t'apunyalin.

Però sí, jo crec que estic bastant còmode això, almenys.

AGRUPACIÓ DEL MUNICIPI:

No.

IDENTITAT MUNICIPI:

No sé. A mi m'és una mica igual.

A mi m'és una mica igual.

Però sí que crec que és bonic que us coneixeu tots entre tots.

Jo, res, si em creu algú em saluda, tot i que no sàpiga qui és.

Però és bonic això.

Sí que m'identifico perquè no és molt gran el poble.

És a dir, ens coneixem tots entre tots.

He anat sempre a l'escola i a l'institut aquí i llavors, doncs sí, he crescut aquí bàsicament.

EN UN FUTUR VIURIES AQUÍ?

Bueno, jo crec que és un bon lloc per créixer i per venir quan et jubiles o algo així.

Però tot el que és entremig, doncs potser costa una mica per tot això del transport públic.

I bueno, quan passes certa edat, doncs vols anar a comprar roba, jo què sé, sortir, anar a un centre comercial i coses així.

I clar, tras d'anar a Barcelona, que està en transport públic, jo tardo unes horetes, la veritat.

Llavors, per viure més endavant, re jo adulta, no em motivaria gaire, però quan sigui allà, potser sí.

Vale, o sigui, i això per exemple que has dit, no teniu centre comercial o teniu botigues a lo millor de comerç local, no?

Bueno, tenim, són més necessitats bàsiques, re jo de fruiteries, carneseria, peixateria i tot això.

Vale.

Sí que vam posar una lliureria fa poc però a part d'això no hi ha molt menys que comprar aquí.

Vale, o sigui, centre comercial ja res, no?

No, no, me'n vaig a Granollers on hi ha més coses o Amazon i ja està.

Vale. Perquè clar, això també és interessant, quan necessites comprar alguna cosa i no ho tens allà presencialment, tires d'internet, no?

Sí, normalment sí. M'estalvio temps i si no he de fer trajectes ni res.

Vale, i compres més per internet, creus, o...?

Sí, compro més per internet.

El què, la roba o...?

Bueno, roba sí que me'n vaig a les botigues perquè me l'he de provar i tal, però quan he de comprar unes tots o coses així, sí que ho compro per internet.

Vale, i llavors quines coses diries, mira, doncs compro per internet això, això, això? No sé.

Material escolar, llibres i ja està, crec.

Vale. Llavors en un futur has dit que no et veus allà, però per això, perquè no teniu molt de transport.

I no sé si penses si és en algun lloc o municipi on t'agradaria viure o de quin tipus?

Granollers. Hi ha de tot allà. No està sobrepoblada com Barcelona i s'està... T-tren i sí, bàsicament.

O sigui, el que valores és que sigui com mig mig en plan com més gran, però que tampoc sigui supergegant, no?

Sí, exacte. A Barcelona... No, gràcies.

I quins serveis o infraestructures valoraries llavors? El transport, has dit?

Sí, i botigues i bars i restaurants i coses així. Poder fer vida social, bàsicament, perquè aquí te'n vas al bar i poc més.

Bloc 3.

RELACIONS SOCIALS

FAMÍLIA:

Has dit que vius amb els teus pares i la teva germana. Com es la teva relació amb ells/elles?

Bona. Amb els meus pares, superbé, la veritat. I bé, amb la meva germana

Els hi pots parlar dels teus problemes més personals o el que et preocupi?

Bé, no és que tingui molts problemes, això, la veritat. Però sí, si tingués algun problema així important, doncs ho comentaria.

No, sí, a part de si t'ajuntes amb la família per fer plans, també, a part de amb qui convius, altres familiars, si també quedes amb ell i quan...

Bé, amb els meus avis, la meva àvia ve cada setmana a casa, a netejar i a fer dinar i coses així.

I bé, amb els meus pares anem, sortim a dinar, a fer excursions a llocs on els hi donen el benazo i també vacances i ja està, crec.

Clar, entre una vegada o dues vegades a la setmana, perquè com que els meus pares treballen i jo estic també fent la uni i la meva germana a l'institut, doncs només podem fer-ho els que els de la setmana.

AMISTATS:

Bueno, amistats al poble, típiques d'escoles juntes, a l'institut, a la mateixa classe i tot això, doncs encara segueixo parlant amb elles i cada dia, i també amics de la meva classe.

Vale. Perquè, què, teniu moltes opcions d'escoles o d'instituts o no? O hi ha un o dos?

No, no, és a dir, teníem dues escoles però teníem un institut només. Llavors, és igual a l'escola que anassis, el trobaves a més a l'institut, si no anava a algun altre poble, però...

Vale.

Quasi tothom venia aquí.

O sigui que, en veritat, vas pel carrer i veus algú de l'institut i saps qui és, no? Perquè l'has vist...

Sí, sí, és que conec nens que no són de la meva promoció i tot, perquè no hi havia molts nens, llavors al pati ens deien tots i tot així.

I a part de les amigues del poble, de la uni o d'algun altre lloc?

No, la veritat és que no. Com que soc del poble, doncs amistats del poble, de pobles al costat també, perquè hi havia nenes que venien a l'institut d'aquí i poc més.

Vale. I amb aquestes dels municipis del costat també tens tanta interacció com les de Vilanova o no tant?

No, no en relaciono tant, però sí que grups amics quan queden i vaig jo també, doncs me'ls trobo per allà.

Vale. I amb les del poble, amb quina freqüència diries que les veus i els veus?

Bueno, ara una vegada al mes potser, perquè com que les amigues aquí estan fent cicles i tal, amb les pràctiques i tot això és gairebé impossible que coincidim algun dia.

Però sí, sí, podem quedar-nos per anar al bar o coses així.

Vale. I teniu més contacte presencialment o online a través de les xarxes o el WhatsApp?

Jo crec que presencial. És a dir, no som molt de parlar per WhatsApp i coses així. Llavors quan quedem, doncs acordem l'hora, el lloc i ja està.

Amb les de la uni també faig plans en llocs que ens pillen amics, en un municipi o l'altre.

També he vingut al meu poble, però sí, quedo amb elles també fora de la uni. Quedo principalment a Granollers, perquè com que hi ha tants busos i tants trens, pot venir tothom en poc temps i llavors sí.

La seva millor amiga (de la uni):

És a dir, bueno, suposo que en una escala doncs estaria a dalt del tot de les meves amistats, però perquè és amb qui tinc més relació, amb qui faig més plans i amb qui passo més temps.

Llavors, sí.

Vale.

Si més temps, ja sigui a la uni o si quedeu o...

Sí, també parlem per WhatsApp i tal.

Vale, i tot això, doncs, amb més freqüència, no, que amb les altres?

Sí, sí, sí.

És que d'anglès vaig al poble de costat, llavors, entre...

I com que ens posen més o menys amb gent de la nostra edat, doncs som gent que ja coneixia d'abans.

ORDRE D'IMPORTÀNCIA (DE MÉS IMPORTANT A MENYS):

1. Família
2. Amigues de la uni
3. Amigues del poble

GRAU DE SATISFACCIÓ (de l'1 al 5, de menys a més) → per a cada persona/cercle

- Família: 5
- Amigues del poble: 4 (però perquè, com que ara és complicat que quadrem horaris, ens podem veure a l'estiu)
- Amigues de la uni: 5 (Perquè és que les veig cada dia i fem plans per a la uni, llavors...)

Què entens tu com a satisfacció en les teves relacions socials?

Sentir-me bé en general.

No sé, no he tingut res concret en compte.

Ha sigut com feeling general i ja està.

PRESENCIALITAT

Doncs mira, amb les amigues sí que ho valoro, però a lo millor, no sé...

M'ho invento amb la família, no? O jo què sé.

Bueno, amb la família, que és amb qui em veig menys,

rellot els meus tietes, doncs, una mica sense més.

És a dir, quedem per sopar i coses així,

però en escala hi donem molta importància.

I amb les amigues, sí.

En plan de veure'ns i coses així, sí.

Ho valoro bastant.

MÒVIL:

Tenim un grup d'amigues de classe en el que anem comentant coses gracioses o si ha passat algo... per passar videos de tik tok, insta, etc. Principalment parlo amb la meva millor amiga.

PROBLEMES ÍNTIMS I PERSONALS

Bé, a la meva millor amiga, que va ser a la uni,
doncs ho parlem tot, així que sí. Sí que ems ento còmode.

QUANTITAT O QUALITAT:

Valoro el temps de qualitat de passar-ho bé i posar-nos al dia, que amb les amigues de la uni sí que ho fem a l'acabar les classes i ens estem una estona, però no és la mateixa complicació que per quedar amb les amigues del poble perquè cada una té la seva vida, fan els seus estudis...

Jo estic bastant satisfeta amb la quantitat de relacions perquè no és que sigui molt extrovertida, així que tenir poques amistats i que siguin bastant properes, estic satisfeta amb això. I sobre la qualitat de les relacions amb les companyes de la uni bé i molt satisfeta perquè compartim molt de temps juntes i mateix entorn, també parlem per WhatsApp. En canvi, amb la qualitat de les relacions d'amistats del meu poble no estic tant satisfeta perquè com cada amiga ja té la seva vida fora del poble, com jo, doncs és molt complicat que ens veiem i quan ho fem és una vegada cada dos mesos i no dona temps de res perquè ens veiem com 2 hores o 3 i clar... L'únic que fem és explicar-nos del que ens ha passat durant aquests tres mesos i ja està. També estic menys satisfeta amb aquestes relacions perquè veig com van formant vida fora del poble amb les seves altres amistats, però m'hagués agradat mantenir més contacte amb elles, ja que per exemple, si em vull veure de manera més espontània amb les de la uni, una viu a Mataró i no podria ser possible perquè ens hem d'organitzar... És una mica trist que les tingui aquí al costat (les amigues del poble) i que no ens poguem veure.

Bloc 4.

SENTIMENT DE SOLEDAT

Clar, vaig pensar en les meves amistats i tal,
perquè sí que em parlo amb aquesta amiga de la uni,
però és en qui em parlo principalment,
perquè les del poble no donen senyals de vida per WhatsApp
i ens posem al dia quan quedem en persona.

Però tot el que és parlar per WhatsApp i coses així
tarda en dies a contestar i tal.

I com que sempre estaven ocupades,
doncs les veig una vegada al mes i allà ens posem al dia.

Però clar, durant tot el temps que no les veig,
doncs no sé res d'elles.

Amb les amigues del poble podem estar sense veure'ns en persona mesos perfectament.

Hi ha vegades que...

És que d'aquí fins l'estiu potser ni ens tornava a veure, però sí.

DESDE QUAN:

Bé, suposo que des que vaig començar a la uni, perquè va ser quan les meves amigues se'm van anar a fer també les seves carreres i els seus cicles i van començar a quedar molt menys.

Perquè la majoria d'amigues les veia a l'ESO o a Batxillerat i doncs les veiem allà.

I després de la uni no ens veiem tant.

SOBRETOT AMIGUES DEL POBLE:

La freqüència no t'ho sé dir exactament perquè hi ha moments que sent més, com quan m'acabo de veure fa res amb elles i tal, però quan porto ja setmanes que no em diuen res ni donen senyals a vida, doncs allà sí que em sento més sola.

Sobretot és això, no?

Ho associes una mica amb les amigues del teu municipi.

Sí.

Perquè al final suposo que és un entramat de relacions que és amb qui has estat sempre, no?

Crec que amb les amigues del meu poble des de l'escola, tot l'institut, que potser no anàvem a la mateixa classe, però al pati anàvem a esmorzar juntes i tot això.

I ens veiem pràcticament cada dia.

Després, com que estem totes al poble, i veure'ls després a classe i tal, no era gens complicat.

SOLEDAT SOBRETOT AL COMENÇAR LA UNI I NO VEURE'S TANT AMB LES AMIGUES DEL POBLE:

Bé, potser una mica, perquè no podia quedar amb les seves amigues, però seguia fent vida social amb elles per tot el tema de les vides trucades i tal.

Llavors...

Sí, va influint, però tampoc...

massa, que diguem.

Vale.

O sigui, el sentiment més de soledat ho associes ja quan vas començar a la uni?

Sí, quan cadascú va anar a estudiar el que volia.

Perquè, clar, elles també han fet nous amics i tal.

A la uni, igual, cicle.

Lavors és distribuir-te el temps

amb els amics i amb les pràctiques i tot això,

i acabar sent res el temps que tens per quedar.

EM PREOCUPA:

Suposo que per preocupar-me vaig pensar...

No sé si em sentiré així tota la vida o així, suposo.

No seria l'ideal per mi que pasés a llarg temps.

I no vull que s'allargués en el temps doncs... perquè no em sento bé si em sento així sola i no m'agrada no sentir-me bé.

No sé, limitar-me com a tal no crec, perquè...

No, limitar-me com a tal no.

I tampoc crec que visqui amb molta intensitat, però sí que el tinc com a allà flotant, suposo.

No conec a altra gent que es senti sola.

Bloc 5.

LA COVID-19

A base de les sèries,

bastant, bastant malament perquè em va agafar a Batxi i que tenia la...

bueno, primer de Batxi, que tenia la sèrie.

El confinament va començar quan estava a quart, però sí que a Batxi va començar amb...

no sé si era com 50% de classes presencials o així.

I al meu insti van decidir fer

setmana presencial, setmana telemàtica.
Llavors, és que jo no sabia quin dia vivia
quan feia un classes online,
perquè, clar, passava tot el dia a casa,
sortia 3 hores a gossa i poc més.
No sabia què estava fent, la veritat.
Estaves com una mica desubicada, no?
Sí, bastant, perquè és que tots els dies eren el mateix.
No ho aixecaven, quedava per casa i ja està.
Perquè has dit que et va coincidir,
suposo que va començar el febrer-març,
però estaves acabant quart de l'ESO, no?
Sí, exacte.
I clar, tot l'estiu,
em vaig quedar mirant sèries.
Vaig començar a córrer
perquè, com que es podia sortir a fer esport,
vaig començar a córrer,
a treure més a la gossa i coses així.
Però la major part del temps
estava a casa, al sofà allà
Anava a dormir bastant tardet,
de veritat.
Però perquè tampoc tenia aquesta necessitat
d'anar a l'insti o després a l'estiu,
abans sí que m'aixecava d'hora, jo què sé,
per anar a passejar la bossa i coses així,
però durant la quarentena,
em quedava dormint o anava a dormir tard.
Tampoc és que m'aixequés super tard,
però no m'aixecava d'hora tampoc.
Perquè això ho dius en referència a l'estiu
o també en referència quan tenies classes i...?
En referència a l'estiu.

RENDIEMNT ACADÈMIC?

Jo crec que vaig seguir més o menys igual,

però és que era xillarat i tenia la pressió de la cel·la
i de trobar bona nota.

Llavors, si m'hagués pillat al mig de l'ESO,
no et sabia dir si m'hagués mantingut igual de bé.
Jo crec que m'hagués amfitxolat,
perquè les classes telemàtiques era estar jugant al mòbil i coses així.

TECNOLOGIES

A mi m'influeixo positivament perquè és això amb les amigues del poble,
que les tinc aquí al costat no em veig gaire, però amb l'amiga de la uni que és de Mataró,
quasi que no puc quedar cada dia amb ella fora de la uni,
doncs parlem molt, ens enviem tiktoks i coses així.
Llavors, a mi en el meu cas m'ajuda.

SALUT MENTAL

Crec que no.
L'ansietat que tinc me la generen als exàmens i coses així.
No crec que estigui relacionada amb la soledat ni res.
Sí que quan estic d'exàmens, per exemple,
estic més aïada i més sola,
però no crec que hi hagi cap relació directa
entre aquests períodes

IDENTITAT

No sé, no li dono molta importància, la veritat.
Però perquè jo tinc les meves relacions
i ja estic conforma amb això.
Sí que et sembla bonic, per exemple,
el sentiment de pertinença a un poble i tot això,
però no és que ho consideri un top, ni cap necessitat, ni res.

ALTRES

SATISFETA AMB LA SEVA TRAJECTORIA:

Sí, la veritat és que sí.
Estic estudiant el que m'agrada.
Està anant bé amb la carrera i tot això.
I les relacions en general,

traient això que no em veig gairebé res
amb les amigues del poble,
les altres relacions estic supercontenta.
L'anglès em va una mica més de pal, però ho faig pel títol, penso en el títol i ja està.

Entrevista 2: NOI - MUNICIPI PETIT

- Gènere: Masculí
- Edat: 21 (2001)
- Municipi: Sant Quirze del Vallès (sempre ha viscut aquí: Sí)

Bloc 1.

RUTINA SETMANAL

Sí, vaig fer el batxillerat social i ara estic fent ADE.

Vale, i estàs només fent les assignatures de quart
o algunes també d'altres cursos?

Sí, ara només quart.

Llavors el teu horari és de matins, de tardes?

Faig de nou a una i quart a la uni.

I a la tarda també estic de pràctiques a una empresa de Sant Quirze. Normalment entro a
les 4 i surto a les

8 i mitja o així. Llavors 4 i mitja
no són sí.

sí que és veritat que la feina quasi tot és davant l'ordinador
fent això a la pàgina web o...

No estem en reunions i això
que podria ser un...

O sigui que acostumes... què fas exactament
a les pràctiques?

Sí, el que intentem és...

com un veterinari on es venen menjars
i...

i complements per les mascotes.

I la meva funció és intentar que la pàgina web
es posicioni a Google quan la gent busca
certes paraules com per exemple
comida para perros

o com...
quan de poner la vacuna mi perro o no sé què
i que la teva entrada es posicioni a dalt
que la gent entri i abans posar doncs algun...
algun...
algun botó
on es convidi la persona
a la necessitat que sigui a comprar el menjar
a posar la vacuna, a fer la revisió o el...
o el que sigui.

De pràctiques relacionades amb la carrera, no?

Sí, de màrqueting.

I a part d'això, treballes o fas alguna altra activitat diària setmanalment?

A part de treballar, els caps de setmana m'agrada bastant jugar a tennis.

Estic a un club, el Club Tennis Sabadell, que està al costat.

És un municipi més gran.

I això m'agrada molt l'esport i quedar amb els amics més íntims.

Però això de sortir de festa i això no tant.

Quan queden parant de festa ja no et fa tanta gràcia.

Llavors, la teva rutina diries que es basa en els matins venir a la uni i després per les tardes les pràctiques.

Sí, entre setmana seria això.

I no tens gaire espai lliure?

Bé, no. Entre queda, dinar i això, doncs no.

Abans sí que feia entrenos més recorrents a la tarda, feia dilluns, dimecres, divendres però ara com que he entrat a treballar no puc entrenar,

llavors és una mica quan puc quedem i fem un paddle, quedem i anem al gimnàs, quedem i fem unes piscines.

Va, això els fins que m'havies dit.

Clar, perquè entre setmanes sí que estic molt liat,

a no ser que un dia no vagi a la uni o tingui dia lliure el treball o el que sigui,

llavors sí que m'ho puc anar-hi, però sí, seria més als fins,

i de manera més lliure, no?

Abans sí que era més entreno tal dia, tal hora, amb tals persones i amb tal entrenador, però ara és més quedo quan vull, com vull i amb qui vull.

(Per anar a la uni) Normalment vinc en tren, és una parada i tardo més anar-hi caminant que dins del tren.
Anar-hi caminant són deu minuts i dins del tren són cinc.
Llavors estic aquí...

HABITATGE:

Has dit que vius a Sant Quirze i a quin tipus d'habitatge?
És una casa on vivim quatre persones, unifamiliar i una casa normal.
Qui viviu allà?
Uns meus dos pares i una germana de 17 anys.
Quan us porteu?
Quatre.
El barri on vius és més cèntric, perifèric?
Perifèric pot ser, una mica perifèric. Seria a deu minuts a peu potser de l'estació de tren o de l'Ajuntament.

SITUACIÓ ECONÒMICA

El meu pare és informàtic
i la meva mare és infermera al cap.
La meva mare fa jornada parcial
i treballa per matí, només.
No hem tingut dificultats econòmiques a casa.

Bloc 2.

MUNICIPI

SERVEIS BÀSICS PER A TU?

Sí, seria a l'estació de tren o a l'Ajuntament, deu minuts potser.
A peu.
Les xarxes de transport i tal, tens els serveis i infraestructures que consideris bàsiques a prop teu?
Sí, bastant. Passa els catalans i autobusos bastant també cap a Sabadell, a la universitat.
Llavors, més o menys bé, sí.
I després tema comerços, ja sigui pel menjar o instituts, escoles o sanitat, algun cap?
Sí, jo considero que ja de tot hi ha un cap, hi ha quatre o cinc escoles, una o dues instituts i el comerç, doncs sí, hi ha bastants centres grans per ser.

Vale. *Tu consideres que hi ha algun servei i infraestructura que no tens a prop i dius mira, m'agradaria tenir això?*

Bé, potser un gimnàs amb instruccions més adients o sí, amb piscina municipal més gran o més ben preparada.

Sí, instruccions en general, pàdel, tenis...

Vale, perquè ara teniu algun gimnàs o...?

Sí, però és bastant anticuat i vell.

I bueno, està una mica... els vestuaris petats, tot una mica com deixat, no?

Vale, que és petit, amb una sala de màquines de lo millor i poc més.

Sí, sí, les màquines molt anticuades, la piscina molt...

això com antic, no s'ha renovat.

Vale. També teniu, bueno, suposo que teniu natura o zones verdes i espais naturals pel voltant o a prop?

Sí, sí, bastant, hi ha una serra, hi ha deu minuts també, que pots fer caminades de tres hores per la natura

VIDA AL MUNICIPI

Vale, sobre el teu dia a dia, m'has dit que vens a la uni després les pràctiques, creus que fas vida o acostumes a fer moltes activitats allà al municipi?

Bueno, no gaire, no...

Tampoc tinc la necessitat per dir-ho així de...

Si no voldria tampoc fer més vida social.

Sí que algun cop surto a sopar amb els amics o a fer esport, però no molt més enllà d'aquestes coses.

més enllà del treball,
del transport públic i d'algun sopar,
no va més enllà.

Acostumes no ser anar a comprar
o això són més els pares?

Sí, normalment els meus pares fan una compra gran
al camp que hi ha allà
i jo i la meva germana ens encarreguem més

de compres així, lo típic que et falta,
dels ous, del pa, de la farina, de la llet,
aquestes coses més del dia a dia
seria feina nostra.

VEÏNAT

Com diries que és, com la valores?

Bastant limitada, diria.

Que a poc més de vista.

Sí que abans quedàvem una mica de la meva edat

per jugar a la play o jugar a algun videojoc,

però ja fa tres o quatre anys que ens saludem

si ens veiem, però no parlem més de dos minuts.

I amb les altres persones,

doncs són més grans i tampoc no veig que hi hagi

relació entre els veïns.

I amb els veïns és un hola i adeu i ja està?

Sí, seria això.

O n'hi ha això o...?

Sí, un hola i adeu, com va tot,

s'explica una mica per tema de cortesia

i on tenia més i poc més.

VALORACIÓ:

Sí.

Considero que hi ha un bon equilibri

entre natura,

tenir tot el que necessites,

no sents que hi ha moltes persones,

no et sents atabalat pel soroll,

considero que està bastant ben situat

a prop de la universitat.

NEGATIU:

Seria suposo el fet

que es fan poques activitats.

Ja sigui la típica cursa

o la festa major més llarga,

més activitats que involucri a tothom.

Quines instal·lacions aquestes que et deia esportives

que crec que estan una mica iguals.

Creus que les fan festes de majors llocs?

Sí, però és molt enfocada infantil.

I després hi ha els típics

que surten amb els botellons i això,

però no hi ha activitats de...

Ja, cap a totes les edats.

No hi ha activitats de...

Ja, cap a totes les edats.

Ja sigui cap a joves o cap a persones grans,

cap a teatres,

festivals de música per tothom,

totes aquestes coses.

Potser també una cursa popular...

IDENTITAT MUNICIPI:

Agrupació?

No.

Hi ha alguna que coneixis?

Ostres, doncs alguna sí.

Hi ha acursionista,

hi ha textos religiosos...

No tinc molta constància d'aquests grups.

I tu creus que t'agradaria apuntar-te algun?

No, no sento cap necessitat per apuntar-me.

No (m'identifico), visc allà, em sento còmode, però si hagués de marxar no tindria cap problema.

VIURE EN UN FUTUR?

Sí, no descarto viure allà perquè, com et dic,

crec que hi ha bon equilibri entre tots els aspectes,

perquè hi ha una mica de comerç, una mica de natura,

no hi ha moltes persones,

però tampoc descarto que si trobo un lloc

amb més o menys les mateixes característiques

i amb millors condicions,

més a prop del treball o el que sigui,

doncs, canviar.

Però ara com que estic a prop de la universitat,
a prop del treball, amb els meus pares i això

valoro estar en la proximitat al lloc del treball
o de les teves necessitats diàries,
que tingués natura
i que no hi hagués molta gent.
A mi Barcelona, per exemple,
no m'agradaria viure diàriament.
O sigui que t'agradaria més un municipi petit com el teu?
Tampoc de 200 habitants,
però sí entre 5.000 i 30.000,
10.000 i 25.000 o així.
Perquè tanta gent, a mi,
em posa nerviosa el fet de...
tantes cues, tant...
entrant al transport, tots apretats...
No sé, no m'acabo de...
de sentir-me còmode.

Bloc 3.

RELACIONS SOCIALS

FAMÍLIA

Llavors, amb la família,
quina relació diries que tens?
L'has posat primer a la teva mare
i després al teu pare i la teva germana.
Com diries que és la relació?
Bé, part d'això que t'he comentat abans de començar,
que els meus pares es barallaven molt,
sobretot quan era petit,
doncs jo de manera aïllada sí que em porto bé amb els dos,
però potser entre ells sí que tenen més dificultats
de convivència, això.
Però en general s'ha arreglat una mica
acceptable, per dir-ho així.

Amb la meva mare una mica em sento més connectat emocionalment,
però bé, no...

O sigui, creus que a la teva mare li pots parlar
dels teus problemes sense cap problema?

Sí, sí, seria això una mica.

M'obriria abans amb la meva mare
que amb totes les altres persones.

I ho acostumes a fer?

Bueno, hi ha coses que em guardo, però...

Però quan ho fas et sents a gust?

Sí.

Els hi pots parlar dels teus problemes més personals o el que et preocupi?

Segurament no, et diria perdó.

Perquè és això de la meva edat, està el tema de la universitat que és més llunyà,
aquests amics més íntims del podcast que seria més tema de tant de treball
com d'intentar fer créixer el negoci i després anar al tennis, anar al club,
és més enfocat a l'esport, a passar-ho bé també.

També em relaciono amb avis, tiets i demés...

INTERACCIONS:

Vale, m'has dit que a vegades quedes amb els amics i tal,
Quines relacions acostumes a mantenir durant la setmana
a nivell d'interaccions socials i tal?

Bàsicament seria el tema de la uni,
que és potser quan més interacció social tindria
per al fet d'estar parlant amb la gent,
ja sigui a classe o a l'entorn,
i al treball una relació cordial amb les persones.

I això, dos o tres quedades a la setmana,
una per sopar, una per anar a fer esport i poc més.

Després, ara, amb el tema del podcast,
també anem coneixent persones que ens venen a explicar les seves històries.
Això de una per sopar i tal,

a qui et refereixes exactament, els de la uni?

No, són amics de l'institut,
que encara seguim mantenint relació,
i sí, seria això.

O, si no, del club de tenis on vaig,
una mica a entrenar i a fer.

ORDRE D'IMPORTÀNCIA:

Perquè quines diries les persones com més...
Això pot semblar una mica objectiu i matemàtic,
però és per tenir una referència.
Si haguessis de posar un ordre d'importància per tu,
per la teva vida,
amb les persones que interactues,
ja siguin la teva família, companys de classe,
del treball, amics de l'institut,
o amb qualsevol persona que pensis...
Una mica un rànquing, per dir-ho així.
Al principi et posaria la meva mare,
i després segurament hi ha aquests dos amics
que faig al podcast,
i ja segurament el meu pare, la meva germana,
i amics més de fa temps de l'institut.
Seria una mica això.
Després els companys de la uni ja...
No, a part d'aquests dos,
que sí que tinc més relació amb algú pel podcast
i perquè fa temps que no ens portem bé en general,
amb els altres no tinc una estima especial.
Perquè aquests del podcast són de la uni.
Sí.
Són amb companys de la uni. Que guai.

GRAU DE SATISFACCIÓ (de l'1 al 5, de menys a més)

Tres i mig, quatre.
Vale, això de mitjana per tothom.
Perquè també ho pots separar,
si em refereixo amb la meva mare.
Vale, vale, doncs ho vaig separant.
Amb la meva mare seria un quatre i mig,
amb la meva germana i el meu pare un tres i mig,

amb amics així més íntims com els del club de tenis
i els més íntims de la universitat
i els que conec fa més temps,
un tres i mig també.
I ja en la universitat o en un entorn més família iunyana,
doncs un dos, dos i mig, dos.

Què entens tu com a satisfacció en les teves relacions socials?

Una mica el sentir-te còmode, poder ser tu mateix
i no estar pressionat a fer coses que no vols,
tenir llibertat, poder-te obrir emocionalment.
Una mica sí això.
Poder fer el que tu consideris sense sentir-te jutjat.

PRESENCIALITAT:

és una mica això de...
d'interactuar persona a persona
és més natural, és com s'ha fet
durant tota...
jo crec que sent més còmode les persones.

Perquè mantens interaccions online m'entens moltes o...?

Les mínimes, per quedar amb cada persona i els deu minuts de les xarxes socials
d'Instagrams. Ja està.

QUANTITAT I QUALITAT:

Llavors, no és quedar amb més gent,
fer més activitats, sinó realment sentir-te a gust
amb els amics més pròxims que tens
per poder parlar de tot.

És el que et comentava abans, que...
el sentiment de soledat ve més
provocat pel tema de tenir poca profunditat
en les conversacions
que no per sentir-te
i no pots parlar amb diferents persones.
Llavors...

no necessàriament.

En comptes de dir

que t'agradaria tenir més gent,

penses que t'agradaria tenir més qualitat

amb la gent que ja tens, no?

Exacte, poder parlar de tot, sentir-te més lliure,

no jutjat.

O que s'ha expressat algo i...

jo què sé, ho han compartit

o t'han dit alguna cosa.

Jo sento que les persones en general

estan una mica per lo seu

i molts cops no tenen l'empatia

per poder-se posar en la teva pell

i sentir el que tu sents en certs moments.

Llavors...

Per exemple,

amb les persones de classe,

jo entenc que tu ets petit o el que sigui,

no pots comprendre tant les emocions

de les altres persones,

però no puc arribar a comprendre

com tu et pots estar rient de certes persones

o no tenir la comprensió per entendre

que estàs fent mal a una altra persona

a l'institut o aquí a la universitat?

A l'institut, en el meu cas,

però també he vist persones

rient-se d'altres a la universitat

o comentant coses del físic

d'una altra persona de manera negativa

o rient-se a les esqueses o el que sigui,

que considero que és una falta de respecte,

d'empatia i de tot.

TRAJECTORIES SEMBLANTS AMICS?

Més o menys, perquè l'estudi

a un aspecte semblants
sí que estan enfocats en això,
en intentar gestionar empreses
o en treballar en torns així de marketing,
de recursos humans, de finances.
Llavors sí que per interessos sí que
més o menys compartim amb molts l'esport
i..., no sé què més comentar.

Perquè havies comentat que tampoc et fa falta fer més vida al teu municipi?

És per alguna cosa en qüestió?
O simplement perquè no t'agrada trobar-te la gent?
No, perquè ja estic bastant còmode.
O sigui, jo no crec que sigui qüestió de més quantitat,
sinó de més qualitat la relació amb les persones.

Bloc 4.

SENTIMENT DE SOLEDAT

Jo no tinc molta necessitat d'estar en persones
i em sento bastant bé sol,
encara que sí que potser hi hauria moments en què...
No sé, potser sí que voldria explicar certes coses o...
És difícil de quantificar el nivell de soledat, però...
Perquè, clar, tu quan vas respondre a l'enquesta que et senties sol,
en què vas pensar per dir
pues sí, mira, aquestes vegades o...
Vaig respondre que em sentia sol? Què vaig respondre, una mica?... (no s'enrecorda del
que va contestar)
Seria una mica això, que hi ha certs moments que tot i que jo em sentia bastant bé sol,
sí que hi ha moments en els que potser tenia una persona, ja sigui una parella o ja sigui
amics més íntims
en els quals puguis connectar emocionalment, podries no sentir aquesta pressió dins teu
o difícil explicar la sensació de soledat, però sí que vols presar-ho i no sentir que ho pots fer
amb una persona
perquè potser amb la teva mare pots tenir molta confiança, però hi ha certs temes que no
tenen relació amb la teva mare

o que sí, llavors potser una persona més de la teva edat en la qual puguis expressar temes més emocionals

doncs seria una mica això el que em referia.

A l'enquesta vas contestar que (no) et preocupa sentir-te així. Per què?

Bueno, és això, una mica aquesta sensació de voler expressar algo i no poder-ho fer.

Llavors, poder trobar persones més íntimes amb les quals poder fer-ho,

doncs seria una mica com la pregunta anterior.

Creus que és un sentiment que vius amb molta intensitat i/o et limita en alguns aspectes de la teva vida?

Bé, amb intensitat mitjana, diria, i limitant sentits de la vida.

Alguna relació tindrà, però més o menys puc anar fent.

Estaria millor si pogués expressar els sentiments,

però no considero que em limiti a fer les activitats del dia a dia de manera forta.

Perquè quan has dit mitjana, per posar-lo més en paraules...

Seria de l'1 al 10, un 5, per exemple.

Perquè la freqüència amb què ho penses durant el dia ho podries sentir diverses vegades.

Potser un dia no hi penso i en una tarda que estàs ofuscat ho penses 3 cops.

Però és complicat dir-ho, però la setmana potser 4 cops.

Aquest sentiment de soroll.

O sigui, és més això.

Coneixes a altra gent que també es senti sola?

Sí, jo crec que...

Així persones més íntimes, amics,

sí que et puc dir que alguns se senten tenen aquesta sensació.

I els altres que no tenen una relació tan propera,

doncs no ho puc assegurar,

però sí que, per la intuïció que veig,

sí que considero que hi ha bastanta gent amb aquesta sensació avui en dia.

O sigui, els primers sí que t'ho han comentat al millor

i els altres no diuen res però ho pots intuir.

Clar, no ho puc assegurar però ho puc intuir, sí.

Exactament per la manera de comportar-se o...?

Bé, sobretot pel tema aquest de les xarxes socials

que jo crec que està fent bastant mal a les persones

pel idealisme i perquè la connexió no és persona a persona,

ni propera, ni a contacte físic, ni tot això.

I també pels temes de problemes de salut mental

que ja estan avent en els últims anys
que jo crec que està molt relacionat amb això
de no sentir-te part d'un grup
i, bueno, una mica això de certs comentaris
que fa la gent de...
inclús estant en parella que dius
en parella o ben envoltat de persones
però que tot i així no acaben de sentir-se connectats
o senten aquesta sensació de soledat.

Bloc 5.

LA COVID-19

Doncs bastant bé comparat amb les altres persones.

Jo diria que no em vaig sentir
angoixat excessivament per la situació
ni tampoc tenia

una necessitat constant de sortir,
de connectar-me amb les persones.

És el que et dic jo.

Em sento bastant bé sol dins del que cap,
però malament tampoc.

Vas tenir algun canvi?

En quin moment et va coincidir? Què estaves fent?

Estava fent primera carrera.

I vas tenir algun canvi en el teu rendiment acadèmic,
en els teus horaris d'anar a dormir?

No, d'anar a dormir més o menys a la mateixa hora,
que és a vegades 11 i mig o així.

I el rendiment acadèmic,
similar, potser va baixar una mica.

Perquè si no hi havia examen
o entrar a un treball no feia res.

Llavors, comparat amb anar a classe
i anar una mica més el dia a dia,
doncs això, però no.

No molts canvis significatius.

Allà ja et senties sol durant la pandèmia?

Sí, jo crec que aquest sentiment
ja de petit l'he anat portant més o menys sempre.

TECNOLOGIES

DISPOSITIUS I XARXES QUE UTILITZA DURANT EL DIA:

Crec que passes molt el dia amb dispositius tecnològics.

Sí, bastant.

Amb quina freqüència, per exemple?

Mmm...

Clar, aquí compta el tema d'entreteniment
o per treballar i mirar la tele,
mirar esports, tot.

Bueno, al centre sí que és veritat
que m'he de donar el mòbil o l'ordinador
però, bueno, si també deus tele...

Sí, és que clar, jo, per exemple,
a la universitat els apunts els faig a mà
però hi ha treballs que s'han de fer en Word
o Excel o qüestionaris o el que sigui,
llavors sí que és obligatori.

A la universitat no passo molt temps
però el treball sí que és quasi 6 hores davant l'ordinador
o pensant als vídeos a xarxes socials
o amb el tema del podcast
com que porto l'edició i això,
doncs he de passar temps.

Llavors la tele sí que m'agrada bastant
l'esport, el tenis i el futbol de vegades
i el consum de xarxes socials ho tinc
però no passo més d'un quart d'hora.

Quines utilitzes?

Utilitzar...

S'ha de tenir les tingtotes
perquè el contingut del port
s'ha de posar a xarxes socials.

Pinterest, TikTok, Instagram,

Twitter que ara és X

i aquí només
i LinkedIn.
Crec que sí, ja està.
Utilitzar per consum propi
seria Instagram
i seria YouTube també, que a vegades miro vídeos així.
I amb quina freqüència diries, jo què sé,
una hora al dia?
Instagram, deu minuts, només enllà d'entrar
un cop al matí mentre esmorzes
i un cop potser abans d'anar a dormir
o el típic que estàs al sofà veient
un partit de futbol o el que sigui.
YouTube sí que potser més
algun podcast o mentre estàs al cotxe
o mentre estàs a l'autobús
o anant cap al club de tenis.
Sí, sí m'agrada.
I per a una persona que expliqui com es fa certa cosa
llavors YouTube et diria entre mitja hora
i una hora al dia.
I de dispositius, per exemple, el mòbil
durant el dia, quantes hores diries que...
Dos i poc.
Bueno, no sé si ja haves dit però WhatsApp
suposo que també, no?
Sí, sí.
I després a la universitat més carrers és a punts, no?
A mà, has dit?
Sí, intento a mà, però hi ha classes
que estàs amb el PowerPoint i has d'estar
amb l'ordinador o és amb Excel o...
E, E, E...
Si m'haves dit que 6 hores
perquè això crec que
les hores de les pràctiques no me les haves dit.
Que són 6 hores cada tarda?

Bueno, 6 no. Crec que m'ha passat.

Creus que l'ús de la tecnologia i les xarxes socials influeixen en el teu sentiment de soledat o bé t'ajuden a alleujar-lo? Per què?

Sí, jo crec que sí.

Té bastanta relació amb...

amb què? La gent ho veu com un substitut
a les relacions socials i jo no ho veig d'aquesta manera
perquè al final considero que és important
el mirar-se a la cara,
el tenir contacte físic,
el sentir la connexió més...

doncs això d'estar físicament amb la persona
i que les xarxes socials
la gent ho veu com un substitut
i deixa de fer certes activitats
i això doncs els porta
a ser els problemes d'atxiatat,
de sentiments de soledat, de més depressió,
d'estar amb menys ànim, però tampoc et puc dir
exactament la causa perquè no soc...

No, ja, jo només et pregunto si per tu
influeix més negativament o al revés,
en plan o alleuja...

No, jo crec que més negativament.

O sigui, el fet d'entrar a xarxes socials
és una de les coses
i tu et sents pressionat o...

Per què? Perquè tu a l'1 milió no les estàs fent, o...?

Sí, perquè tu normalment quan estàs a xarxes socials
és en un moment on no tens molta cosa a fer
o estàs en un període entre...

entre anar a la feina i tornar a casa
o al mig de la uni que el profe s'ha anat
i ha d'entrar a l'altre.

És tot el que es penja que és positiu, normalment,
i no crec que això ajudi a sentir-te millor.

I la gent sempre penja el positiu,

però el negatiu crec que no, eh?

Exacte.

Creus que sents pressió o influència pel que veus a xarxes socials?

I per això he deixat davant del tema

bastant de xarxes socials,

de només entrar al mínim a Instagram

perquè t'afectaven malament.

Sí, no només per temes socials,

també per temes d'estudiar i de fer esport.

Jo sentia que quan deixava el mòbil

com una falta de motivació,

i després vaig estar mirant

i tenia relació amb la dopamina,

que te la pujava,

i llavors estaves més que caigut quan ho deixaves.

Eren molts alts i baixos

que el servei no està acostumat a tolerar.

SALUT MENTAL

BULLYING I ANSIETAT SOCIAL: Jo només, no sé si comentar-t'ho ara via les preguntes

que és un cas una mica especial perquè de petit vaig tenir

com uns casos de bullying i a la meua família de petit

també els meus pares es barallaven bastant.

Llavors, ja de per si tinc una mica d'ansietat social.

Bàsicament jo ja de petit era tímid

pel fet que els meus pares es barallaven.

I això em va fer ser una mica insegur en mi mateix.

Ja que em costés de per si relacionar-me una mica

amb les persones del col·legi, bàsicament,

que és amb quins relacions quan tens 7 o 8 anys.

Llavors, del pas del col·legi a l'institut,

per aquest tema que jo em tancava amb mi mateix

i la gent et veu diferent.

I quan et veuen diferent, doncs...

hi ha una tendència a...

no sé per què, a aprofitar-se o no aprofitar-se.

A voler-se sentir superior a l'altra persona.

Sí.

I doncs comencen a riure't de tu,
a agafar-te el bocata,
a no pagar-te, perquè no,
però coses així que dius que et molesten
i que et van tocant l'autoestima bastant.

I això vas dir que vas ser a partir de l'institut?

Sí, jo això m'ho vaig tenir callat,
no ho vaig dir ni als meus pares, ni a la meva família,
ni a cap amic així fora de l'escola.

I bueno, va ser una mica suportar-ho com vaig poder,
perquè encara m'ha quedat, doncs, aquest...
aquest problema emocional que he hagut d'anar treballant amb psicòlegs,
amb mi mateix.

I de fet, per això a mi no m'acaba d'agradar
el tema de les relacions socials, de sortir de festa.

O sigui, no em sento gens còmode allà per...

Suposo, pel que he viscut,
que el meu cervell associa bastant el tema de persona per ell.

Perquè ja de petit, entre els meus pares,
després em va passar això a l'institut i...

Vale, i en aquell moment dius que no ho vas compartir amb ningú?

No.

I quan ho vas començar a fer o si ho vas fer o...?

Sí, va ser el tema aquest d'anar al psicòleg,
perquè estava passant una època difícil
i vaig demanar jo anar al psicòleg
sense dir el problema exacte als meus pares,
però sí que ho vaig parlar amb el psicòleg i després...

Bé, entre el psicòleg em va convèncer a explicar-ho als pares
i allà es va anar obrint tot una mica.

Vale.

I et vas sentir còmode quan et vas obrir?

No gaire, en la veritat.

No gaire?

No.

Vale.

Perquè creus que quan les explica,
aquestes coses d'aquesta importància i tal,
jo què sé, a la teva mare o a persones que t'importin,
tu et sents compres i tal o...?

Sí, jo suposo...

O sigui, no és un problema de com reaccionaria als meus pares,
sinó jo suposo que és un problema d'aquell...

No els vols preocupar o no vols expressar unes emocions negatives.

Sí, jo crec que és més una cosa meva en aquest sentit,
que no em sentís recolzat o...

Per dir-ho, saps?

Vale.

a la primària el que era era molt tímid
i aquest tema de l'ansietat social,
que em costava relacionar-me amb persones.

I això va portar com a conseqüència
que a l'institut comencessin aquestes actituds
més menys de bullying i això.

I allà a l'institut no tenies cap persona
amb qui t'ajuntessis o...?

Anàvem en un grupet i tal,
però sí que és veritat que per així dir-ho,
com els guais,
es posaven amb nosaltres

i no sentia que tingués moltes connexions.

Més enllà de la família, del club i això,
a l'institut no.

...Jo crec que tenir que estar en ansietat social
et pot provocar altres problemes com depressions,
problemes d'insomni amb el menjar,
inclús amb la família,
de sentir-te més irritable amb les persones,
de no poder-te concentrar.

Però sí que és veritat que en els estudis

no he tingut...

No m'ha afectat a mi.

Jo he tingut...

Amb el menjar i amb l'insomni tampoc,
i amb l'estat d'ànim una mica sí que...

DEPRESSIÓ: Seria principalment ansietat social,
ja de petit fins ara també.

Depressió principalment només una època
i provocada pel tema del bullying.

Sí que no seria del tot...

Si, òbviament, era responsabilitat meva
o causada per això,
perquè és una causa, em refereixo, externa.

MEDICACIÓ I TERÀPIA:

Durant una època, per això vaig començar amb el psicòleg.

Quan vas començar, exactament?

Et diria segon o tercer de l'ESO,
que no sé quina edat tens.

Fa set anys o sis.

I has continuat a anar a teràpia?

Sí, sí.

I també tema medicació,
alguna vegada has pensat o has pres o prens?

Sí, prenia uns...

A l'institut prenia unes pastilles antiansietat,
que no sé com es diuen.

Crec que són Densopin.

Algú ha acabat amb PAM, no?

Sí, diacepam i tot això.

PAM sona diacepam, ara que has dit això.

Ah, d'acord.

No de manera contínua,
durant una època molt concreta.

I antiansietat seria.

FALTA DE MOTIVACIÓ:

Creus que has sentit alguna mala falta de motivació?

Alguns aspectes?

Segurament als estudis, en certa època,

sobretot a l'institut

i al final de la carrera.

O sigui, al segon, tercer d'ESO

i tercer i quart de la carrera.

De l'esport, més o menys, sempre m'ha agradat.

Sí que vaig tenir una època fa tres o quatre anys

que vaig decidir que no competiria a nivells...

Entrenaria només per passar-m'ho bé

i per fer esport, però no per

competir pels campionats d'aquí.

I en altres aspectes...

Què més pot t'implica?

En quins altres aspectes ho valoraries?

No el que tu pensis.

En aquests dos o tres...

hi ha alts i baixos, però més o menys.

Són aquests principalment.

IDENTITAT

Sí, jo crec que sí.

Una mica.

No és gaire exagerada,

però quan entres a un lloc de treball,

per exemple, aquest que ha entrat,

sentir-te que estàs aportant a l'equip,

que estàs sent útil.

Al final, sense que estàs amb unes persones

amb les quals comparteixes interessos o estils de vida,

sí que considero que és bastant important

sentir-te part d'un grup.

A ells tu ho sents així?

De què formes part d'algú?

No 100%, però bé.

D'on exactament?

De la família, bastant bé.

Sí, bé.

A la universitat,

amb aquestes dues o tres persones més properes,

doncs sí, perquè compartim també projecte

amb això i amb la resta, quasi gens.

I el treball, bueno,

justet, al mínim, per...

Perquè quantes persones sou al treball?

Vuit o nou.

I algú amb qui t'ajuntis més o no?

Tinc un supervisor per dir-ho així.

I aquesta seria la persona

amb la qual em va controlant més

perquè porta ell tot el departament de marketing

i jo seria el seu ajudant,

per dir-ho així.

Però relació professional i poc més.

Sí.

ALTRES

BULLYING

I creus que aquesta experiència que m'has explicat del bullying i tal, creus que t'ha influenciat també al ser un municipi petit (i que us pugueu coneixer amb més facilitat)?

No sé si a l'hora de fer vida...

Jo crec que m'hauria afectat igual

a Sant Quirze que a Barcelona.

És com... et sents menys confiança

i et tanques amb tu mateix i...

TRAJECTÒRIA DE VIDA

Clar, encara estic començant-la, no?

Però bé, sí, més o menys bé,

perquè considero que és un...

El tema aquest de marketing m'agrada bastant.

Llavors, doncs...

És un lloc on em trobo estant còmode
I estàs content, no,
amb la carrera que has escollit?
Bueno, amb la carrera com a tal
seria més crític perquè és bastant teòrica,
no s'ensenya gairebé pràctic.
Però bueno,
et serveix al final per entrar al món laboral
i no considero que serveixi de molt
més allà de tenir el títol
i de...
Considero que hi ha altres coses com l'actitud
o la responsabilitat o la gestió emocional
que importen bastant més que el títol.
Però tot i així les empreses continuen valorant el títol.
O sigui, haguessis estudiat una altra carrera,
si ara ho pensessis?
No, si hagués d'estudiar una carrera
estudiaria bé, però...

Opina que creu que les xarxes socials influeixen negativament en el sentiment de soledat.

Entrevista 3: NOIA - MUNICIPI MITJÀ

- Gènere: Femení
- Edat: 21 (2003)
- Municipi: Blanes - Sempre has viscut aquí? Actualment sí però al començar la uni vaig estar dos anys visquent a Cerdanyola ciutat en un pis compartit, i aquest any com m'he tret el carnet de cotxe he tornat a Blanes.

Bloc 1.

RUTINA SETMANAL

ESTUDIS: Ciència i tecnologia dels aliments (facultat de veterinària) // horari → Estic a temps parcial, actualment estic fent assignatures de 1r però el semestre passat de 2n, estic entre 1r i 2n. És el meu 3r any de carrera. Vaig pels matins a classe, també tinc pràctiques de laboratori a les tardes però aquestes ja les tinc aprovades.

TREBALL: els caps de setmanes, festius, i en temporades (estiu) en un restaurant, desde que vaig acabar el batxillerat, fa 3 anys. Entro per les tardes, a les sis o així i surto a la nit, a la una. (quan vivia al pis de Cerdanyola, seguia treballant els caps de setmana a Blanes).

RUTINA DIÀRIA/SETMANAL: aquest any la meva rutina és anar a classe amb cotxe, les faig i ja que estic allà, al Campus, aprofito i vaig al SAF, al gimnàs; llavors, normalment dino allà i torno cap a casa; a casa per les tardes faig els deures o el que tingui, estudiar i tal

HABITATGE: els dos anys que he estat compartint pis, estava gairabé tancada en un pis, em costava molt anar a classe, agafar el bus per anar a classe... per això he hagut de repetir dos cops moltes assignatures. Les primeres setmanes començava bé però després a les vacances de Nadal i tal em venia el bajón i deixava d'anar a classe, per això, ara que m'he tret el carnet, vaig provar de tornar a casa i anar i tornar en cotxe i sembla ser que està funcionant una miqueta millor.

Ara, amb el cotxe, sento que tinc més el control, abans en tren eren més de 2 hores i era tot una odisea.

CONVIVÈNCIA: ara mateix visc amb els meus pares però m'estic mudant amb la meva parella.

A l'estar als pisos de Cerdanyola, va ser una mica dificultosa la convivència, semblava que aniria bé a l'anar amb amics però al final vam acabar una mica barallats tots. Al primer pis vaig estar amb dos germans i al segon amb dos amigues meves. I bé però no feiem gaire vida al pis, no com jo esperava, anaven molt per la seva i només parlavem de coses de diners i coses així. Aquestes amigues meves eren dos molt amigues meves de batxillerat i de la ESO i tal, i ara no em parlo amb elles. ... Jo pensava anar més a una, que si cuinar juntes... no sé. Fer més vida de/al pis, i amb una sí que ho vaig aconseguir però amb l'altra no, ni ens veiem.

CONVIVÈNCIA AMB ELS PARES: *És còmoda? Com descriuries la relació que mantens amb ells?* És còmoda però... cada cop, com ells, van en horaris diferents a la feina i tal, convivim bé però tampoc estem gaire junts, però bé, bona relació. *És cordial o hi ha certa confiança?* Hi ha complicitat.

SITUACIÓ ECONÒMICA

- Mare: administrativa al Consell Comarcal.
- Pare: policia.

Els dos jornada completa.

Ara mateix estem bé (econòmicament) però sí que és veritat que en algun moment, de quan era jo més petita, sí que recordo... perquè la meva mare no ha estat sempre treballant a... abans era també hostelera. Hem passat moments dolents però ara mateix estem bé.

Per què treballa ella?

M'ha ajudat (el seu sou) a pagar el lloguer dels pisos que ha estat. A no arruinar-me (riu). I també, com he hagut de repetir assignatures i fer 2a matrícula, el preu de la matrícula es nota... Per això aquest any he fet molt poques assignatures i he pagat quasi 2.000 euros, per haver de repetir. I doncs... no he tingut, sí que he fet vacances, però majoritàriament el meu sou és per pagar la matrícula i, ara mateix com no tinc lloguer, doncs la gasolina.

Bloc 2.

MUNICIPI

Sí que hi ha de tot i és pot fer una vida sense sortir d'aquí. A mí m'agrada molt cuinar i aquí tinc mercat: el mercat del poble, després fan els dissabtes i tal mercats al centre, tinc el passeig de mar... tot això m'agrada molt. Després també d'oci, hi ha cine, teatre... Cada cop m'agrada més comprar al comerç local.

Visc a un barri perifèric però a Blanes està tot molt a prop i en 5 minuts estic al centre. O sigui, es pot anar caminant a tot arreu.

Trobes a faltar certs espais o infraestructures que per a tu sigui bàsica o molt important i que no la tinguis a prop?

No, la veritat és que no.

VIDA AL MUNICIPI?

Els dies que tinc classe, és una mica mig mig. Però sí que és veritat que vida com a tal faig més aquí (Blanes) que no allà al Campus, perquè al Campus estic una mica tota l'estona... vaig al gimnàs, sí, però no vaig a gust, amb ganes d'estar-hi... I aquest any no he anat a cap festa de la facultat ni res, per tant vida més aquí, al poble.

A BLANES:

Doncs... ara mateix només surto... (es riu una mica nerviosa) de casa per anar a la feina. Però sí que abans del Nadal, m'agrada montar a cavall, i també anava a una hípica que hi ha aquí a prop i sortia per aquí, per la muntanya i tal. Però per Blanes... sí que surto molt a passejar i a comprar i tal, però... bàsicament per la feina.

VALORACIÓ:

Sí, i com he estat sempre aquí, vaig nèixer aquí i tal... ho tinc tot bastant per la mà i estic agust. Abans més, perquè ja et dic que desde aquests últims... desde 2n de batxillerat que no surto gaire, però en un principi sí que estic agust.

(Sempre ha viscut i estudiat a Blanes excepte els 2 anys aquests a Cerdanyola).

VALORA POSITIU:

Després d'haver viscut a Cerdanyola, valoro molt que esteticament (riu) sigui maco. Després, la platja, el castell al costat del mar... i no sé, sempre fa sol... les ciutats les trobo com molt tancades, amb edificis molt grans i Blanes és una ciutat per habitants però sembla més bé un poble, no hi ha pisos de més de 4 plantes... I és molt maco per viure. O sigui, ja el fet de poder... A Cerdanyola per exemple sortia a passejar i era molt depriment, a Blanes surts i ja fa una mica de goig. Cerdanyola és tot molt gris... És molt ciutat pels edificis, el trànsit que hi ha... Aquí, a Blanes tenim el mar i estem rodejats de muntanyes, allà a Cerdanyola, no sé, és com que mai trobes el final del poble.

VALORA NEGATIU/TROBA A FALTAR:

No (hi ha res negatiu), la veritat. Tot el que he necessitat ho he obtingut aquí.

Sobre el veïnat o la gent del municipi, com és la relació que mantens amb aquests?

Si que... entre els del barri ens coneixem de vista, però això de parar-se a parlar pel carrer no. I tinc bastant controlada la gent que hi ha, però tampoc és com els pobles petits que es coneix tothom i parla tothom amb tothom.

M'he mudat al centre, però vaja, que no hi ha molta diferència d'on vivia (fins ara), només és baixar un carrer i ja està.

VALORACIÓ VEÏNAT:

Jo ho trobaria una mica més humà una mica més de relació, perquè si estem tant a prop tothom... Lo més natural seria... No sé, tenir més relació. Però sí que és veritat que la gent va molt a la seva. *Alguna vegada t'has trobat amb algú que e sparés a parlar?*

Sobretot a les botigues, quan no hi ha gent i tal, sempre m'agrada molt parlar amb la gent gran que hi ha per aquí.

IDENTITAT MUNICIPI:

Formes part d'alguna agrupació del municipi o del barri?

No. *T'agradaria o no ho contemples?* Home.... Sí que és veritat que m'agrada molt anar per la muntanya i fer pujades a pic i tal, i a Blanes hi ha una associació d'excursionistes que de tant en tant organitzen rutes i tal. I jo he participat en aquestes rutes però no sóc socia, i sí que potser estaria bé... ja que participo, inscriure'm i conèixer una mica la gent d'allà.

Quan he anat, amb el que portem d'any (4 mesos) he anat dos cops. En marxés populars i tal que organitzen. Vaig amb la meua parella.

T'identifiques amb el teu municipi o per a tu formes part d'ell d'alguna manera? O simplement vius en ell i et sents còmode?

Jo crec que abans sí que em sortia més part del municipi perquè sí que sortia més de Festa Major i... coneixia a més gent i quan feien festes pel grup quedàvem i tal. Ara, que eh deixat una mica... entre la feina i el meu petit entrebanc (riu nerviosa) doncs sí que no formo gaire

part. A més, que com he estat allà dos anys a Cerdanyola, he deixat de fer una mica de vida aquí, i ara estic a gust però no... les festes majors quan cauen a l'estiu estic treballant, després, la resta de l'any, estic més allà a Cerdanyola i al Campus que no el poble. Per tant, ara mateix no, no formo gaire part (del poble).

Bloc 3.

RELACIONS SOCIALS

FAMÍLIA:

a Blanes vivia la meua àvia i sí que era amb qui més em relacionava d'aquí, però ara està en una residència i després tinc família en altres pobles amb qui ens veiem un parell de cops al mes. Sí ens ajuntem algun cop però habitualment en el meu dia a dia només veig als meus pares.

ALTRES:

INTERACCIÓ PRESENCIAL O AMB EL TELÈFON MÒVIL/XARXES:

- Pares

- 2 noies de classe (ara), però companyes i ja està, o sigui, fora de classe no quedem. Quan vaig començar (la uni) doncs estava amb els dos companys de pis, que ens vam fer bastant amics, tenia també dos amigues de la classe que si que quedavam fora de l'aula i tal. Però, després, a l'haver de repetir... una es va canviar de grau i l'altra sí que ha passat a 2n i a 3r i, per tant, hem perdut la relació. O sigui, al principi sí que em relacionava amb un grup, un cercle més gran, i ara s'ha anat reduint. Elles es queden fent pràctiques (no sé si les 2 d'ara i les anteriors) però jo, és que... vull marxar, per tant vaig al SAF i poca cosa més. Em costa molt allargar una mica per er vida allà.

Amb les 2 companyes de classe estic bé i amb elles treballa bé, sobretot amb les feines de classe, els seminaris i tal, he tingut sort perque van ser elles les que e van dir d'anar amb elles en el seu grup i m'ha anat bé, perquè sino li anava a dir el profe que ho voldria fer sola. Per tant... estic bé, còmoda amb elles, però no és tampoc una gran amistat... és un tracte cordial de classe.

- 1 dels nois amb qui vaig compartir pis

Ara, quedem per anar al gimnàs. No quedem fora però sí que tinc molta confiança amb ell. Ell sí que és amic amic. M'acompanya molt i ens expliquem molt les coses. Igual que les companyes de classe les considero companyes i ja està, a ell sí que el considero amic.

- Parella

Porto 2 anys i mig amb ell. El vaig conèixer a la feina. Ell era de Malgrat, el poble del costat però treballava aquí a Blanes.

MÒVIL O PRINCIPAL:

Les interaccions que manté són més bé presencial. Abans (quan estava a batxillerat i la ESO) sí que coneixia a molta gent per insta i tal, i parlava amb molta gent però ara no gaire, tinc l'insta bastant mort.

Valoro més la presencialitat.

ORDRE D'IMPORTÀNCIA:

- DE MÉS IMPORTANT A MENYS:

1. Parella → és la persona amb qui més compto per enfocar el (dia?). Perquè estic molt pendent de coincidir en horaris i... ell seria el primer.
2. Pot ser el noi del gimnàs, perquè també estic molt pendent de quedar i anar amb ell al gimnàs, perquè m'agrada anar amb ell al gimnàs, em sento molt bé acompanyada i tal. I crec que també em va relacionar-me amb algú que no sigui pares i...
3. Els meus pares, que estan aquí a casa i...
4. I últimament, les noies de classe, que me les trobo a classe i ja està. Perque no parlo fora de classe amb ella però me les trobo allà i ja està.

Del 1 al 5, sent 1 el menys satisfactori i 5 el que més, com de satisfeta et sents amb aquestes relacions?

Mitja: pot ser un 6 o un 7 (sobre 10). Sobre 5 seria un 2'5.

Què entens tu com a satisfacció en les teves relacions socials?

Doncs jo penso que, abans per exemple quan estava a btaxillerat que tenia el meu grup d'amics, quan estava a casa si no estava amb ells, doncs tenia il·lusió per quedar i no sé, em sentia molt acompanyada... perquè qualsevol cosa que tenia doncs enviaba un whatsapp i parlavem de classe o qualsevol cosa, i estavem com tota l'estona connectats, i sempre teniem plan i em sentia molt més acompanyada. I ara... si ho comparo, perquè m'he basat en la comparació de quan de veritat he estat molt bé amb amics i ara...

- Amb les de classe, m'agradaria tenir algú a classe també amb més afinitat i més... i per estar millor a classe. Perquè crec que és una part important de la uni que si no la tens costa molt d'anar.
- Amb el noi aquest, apart del gimnàs, també m'agradaria quedar fora perque sino és com molt justet, estar allà 2h i ja està.
- I amb la meva parella doncs... totes les mancances que tinc de relacions, les intento omplir amb ell i acabo de tenir com una mica de dependència. Perquè clar, tota la (necessitat?) aquesta que tinc de parlar i d'explicar el meu dia... si ho repartís entre més gent, crec que no seria tan pesada amb ell. No sé si m'explico. Perquè al final

tinc molta necessitat de quedar amb ell, de veure'l d'explicar-li... però és perquè jo crec que em falta una part important de temps amb altres persones.

D'aquestes persones, hi ha alguna a qui li puguis explicar els problemes més íntims i/o que siguin de gran importància per a tu?

A les de la uni no els hi explico res personal. Les he començat a conèixer ara al 2n semestre i és que no les conec gaire, realment. Elles eren 2 amigues, s'asseien davant meu a classe, jo estava darrere del tot, com sóc repetidora... Es van girar per preguntar-me si feia un treball/seminari amb elles i bueno, va ser com un benefici mutu (anava a fer el seminari sola).

- A la meva parella li puc explicar.
- Amb l'amic del gimnàs, quan tinc problemes amb la meva parella, li puc explicar. I també noto que ell confia en mi per aquestes coses. Qualsevol problema que té al seu pis i tal, m'explica.

QUANTITAT I QUALITAT: No sós de gaire gent. O sigui, jo prefereixo tenir 2 amics íntims que no... un grup gran. O sigui que... sí que m'agradaria tenir algun amic o amiga més apart de classe i a part del gimnàs, però no per quantitat sinó per qualitat.

Em pesa més la qualitat que no pas la quantitat. I no, no estic gaire satisfeta amb la qualitat de les meves relacions.

Bloc 4.

SENTIMENT DE SOLEDAT

Doncs, això, trobar a faltar algú, alguna persona més propera. Perquè ara mateix trobo com molt superficials les relacions que mantinc amb la gent, a part d'amb la parella. Per això... sola en aquest sentit, estic acostumada de sempre a tenir un grup d'amigues, amb un grup vull dir 2, un parell d'amigues properes i tal, i ara mateix que no... està, sí que ho trobo a faltar.

Desde quan et sents així?

Jo crec que les dates estan molt relacionades amb la pandèmia, sobretot quan va acabar. O sigui, perquè durant sí que m'enrecordo que parlava amb molta gent, com estavem tots avorrits a casa i tal... Després quan va acabar i al començar la universitat sí que vaig notar que es va dispersar tothom i em vaig començar a sentir una mica més sola.

Al confinament fèiem moltes videotrucades amb la gent i parlavem per whatsapp però sí que és veritat que allà era... era raro. I ja quan vam tornar amb mascareta, i a l'anar a classe i tot... tothom com més distant. I tampoc es podia quedar a les cases o més de tres persones. O sigui, que sí durant i després de la pandèmia.

Abans de la pandèmia no em sentia així. Va ser a partir d'aquesta que va trastocar una mica les relacions que portava i tal.

En quins moments consideres que et sents sol/a? Amb quina freqüència?

Quan vaig a classe, fins que no he conegut a aquestes noies... i ja et dic que a lo millor vaig i en tota l'hora no ens parlem, o sigui, només parlem quan hi ha algun interès pel mig. Però quan vaig a classe, sobretot, que m'haig d'aixecar al matí i... sola, i estic una hora de camí amb la caravana i sola, després arribo a classe i no parlo amb ningú, haig de dinar i tampoc, després vaig al gimnàs i si no quedo amb aquest noi també estic sola i lo pitjor és que és un espai on hi ha molta gent. I a classe hi veig molta gent interactuar i molts grupets i tal... A casa no tant, però és sobretot quan estic rodejada de gent i no... no em relaciono amb ningú, és quan més sola em sento.

A l'enquesta vas contestar que (no) et preocupa sentir-te així. Per què?

Perquè veig que tothom... o sigui, considero que lo normal és tenir algun grupet o... més a la uni que és on es suposa que coneixes a més gent i més afí a tu i tal, em preocupa per això perquè no veig normal la situació.

Sí, seria per les expectatives que tenia i també per una mica de nostalgia que tenia d'algun grup d'amigues.

Al principi de la uni, amb algun grupet de batxillerat sí que intentava mantenir contacte, però ens hem separat tant... que clar, si un feia un cicle acabava coneixent a gent del cicle, si feia carrera, de la carrera... Al principi sí, que anavem una mica perduts i no ceixiem a ningú, però després ens hem anat dispersant. I un grup d'amigues que tenia que sí hem amntingut contacte però com per l'agorafobia he deixat de quedar amb elles, deien de quedar i jo no em presentava, doncs.... he perdut el contacte per aquest motiu.

Creus que és un sentiment que vius amb molta intensitat i/o et limita en alguns aspectes de la teva vida?

Amb molta intensitat no perquè tinc clar que els meus objectius ara mateix són aprovar. Haig de continuar amb la meva vida perquè no em puc permetre repetir un altre cop. Per tant, ara mateix estic molt enfocada amb els meus objectius i ho intento pasar una mica pers obre, però sí que a vegades, si no em sentís així, estaria més còmoda a classe per exemple.

Coneixes a altra gent que també es senti sola?

Doncs el noi aquest del gimnàs, és molt molt tímid i li costa, també, molt fer amics a classe. Tot i que ell no té cap problema per estar a classe però li costa molt parlar amb la gent i tal. Ara no tant, però sobretot els primers dos anys de carrera ho va pasar malament. Tenia moltes ganes de parlar amb algú i no s'atrevia (fa Matemàtiques).

Bloc 5.

LA COVID-19

AMB QUÈ VA COINCIDIR/CURS: jo estava fent 2n de batxillerat.

RENDIMENT ACADÈMIC: feiem classes online amb el mateix horari de matins, desde les 8h del matí i tal però sí que és veritat que anava una mica més com... com tothom, que anava a dormir més tard i... no ho vaig portar gaire bé per estar tancada. *Canvis?* Durant la pandèmia res, però després sí que el meu rendiment acadèmic va baixar però quan vam haver de tornar a les classes presencials. Perquè a mí el que em va passar és això, durant la pandèmia... bé, no m'agradava gaire estar a casa però ho vaig portar bé, després quan ens van deixar a tornar sortir em trobava molt rara al carrer. I a les classes igual, vaig començar a tenir molta ansietat a les classes i volia marxar i... va ser allà quan... em.... em va començar a costar més. Perquè jo... fins a 2n de batxillerat no estudiava, només amb anar a classe ja m'anava bé les notes. I ara sí que, com anava una mica més despistada perquè estava més pendent de mí que de les classes, sí que vaig haver d'apretar, i a la uni ha sigut ja quan ha baixat del tot.

CANVIS DE RUTINA HORARIS: una mica de descontrol (horaris de dormir) sí que n'hi havia. Per les tardes... doncs, no ho recordo gaire però sí que és cert que quan ja ens van començar a deixar sortir, m'escapava i anava en bici pel riu i tal, que no es podia perquè hi havia franges i per edat... No ho recordo bé, ho tinc una mica en plan... O era estar a casa fent coses o amb el mòbil o si quan podiem sortir, sortia i m'escapava.

Jo vaig tenir molta sort perquè tenia un cavall llogat a una hípica d'un municipi del costat i ella podia sortir amb un permís pel seu manteniment. I llavors anava per la muntanya i feia alguna ruta...

TECNOLOGIES

DISPOSITIUS QUE UTILITZA I FREQUÈNCIA:

- el mòbil → a diari, bastantes hores (unes 4h aprox.)
- també la tablet → només per veure diapositives a classe (1h o 2h); sí que amb examens estudio és i tal però a la meva vida normal no gaire
- i l'ordinador però poc (l'ordinador igual que la tablet, és una eina d'estudi i ja està).

XARXES SOCIALS/APLICACIONS/VIDEOJOCOS QUE UTILITZA I FREQUÈNCIA:

- whatsapp la que més → 1h o 2h com a molt
- i instagram però per xafardejar i ja està, no ¿actualitzo? gaire ni publico res → entre 1 i 2h com a molt.

TEMPS LLIURE EN GENERAL:

No utilitzo gaire els tecnologies pel meu temps lliure, va a temporades però habitualment no gaire. D'oci faig muntanya i cuinar.

Temps que passa fora de casa i a casa (sortir a les 7h de casa per anar a la uni i arribar sobre les 16/17h de la tarda) → 50%/50%.

Creus que l'ús de la tecnologia i les xarxes socials influeixen en el teu sentiment de soledat o bé t'ajuden a alleujar-lo? Per què?

Jo crec que ara mateix m'és més positiu que negatiu. Perquè sempre... no sé, tot i que no estigui molt activa a les xarxes, sempre hi ha algú de tant en tant que parla d'alguna cosa... I això sempre m'agrada, o sigui no es que les xarxes em treuen de les relacions socials

Creus que sents pressió o influència pel que veus a xarxes socials?

Això sí que, quan veig que gent era amiga meva d'abans publiquen coses que han sortit de festa... i comparo una mica i veig que jo no estic en aquest punt o que m'agradaria sortir també. Sí que... no pressió però m'axafa una mica veure que la gent fa molts plans i queden molt i tenen molts amics i dius 'ostres, jo m'he perdut tot això'.

SALUT MENTAL

Sí que ho relaciono amb malestar general = en el meu dia a dia no estic tant contenta o... sí que és veritat que per estudiar em costa molt posar-me a estudiar i de seguida... em costa molt mantindre'm motivada. Crec que em falta motivació al meu dia a dia, perquè quan haig d'anar a classe em fa pal, la feina em fa pal, sí, és com que la falta de les relacions socials fan que perdi una mica el sentit fer les coses.

Del treball sí que estic a la mateixa empresa però a un altre restaurant diferent de l'estiu passat. I sí que erem tots de la mateixa edat i sí que vaig fer molts bons amics, però bueno, va acabar la temporada i després la gent cap al seu lloc... I ara estic en un altre restaurant que la gent és... ja no hi ha tant bon rotllo i... estic bé però durant la feina. I també he tingut alguns problemes amb...(no entendible). Sí que en alguns moments m'he sentit jutjada o atacada per algun grupet (de companys) perquè... si em corregia algun error o algo, m'ho prenia també una mica a la defensiva, com si m'estiguessin atacant. Perquè veia que entre ells estaven 'jiji jaja' i després a mí només era per corregir-me coses.

També he tingut ansietat però d'una altra base... (riu). En base de conduir, d'estar a classe, de fer qualsevol cosa durant la rutina. Sí que jo crec que influeix perquè quan estàs sola o sents soledat estàs més concentrada en tu mateixa i en el que sents i doncs, empitjora. Perquè si està més... no sé, amb gent, et distreus una mica de tot.

Per exemple, abans d'un examen que hi estàs nerviosa o amb ansietat, et sents millor i més relaxada si parles amb algú i comentes 'ai estic nerviosa'. Si no t'ho menges tu sola i és pitjor.

Depressió—> jo crec que sí; sobretot molt frustrada quan... o sigui, demando molt a la meua parella per quedar, perquè tinc ganes de fer coses i em costa molt si no és amb algú i... clar, tampoc és bo estar pendent d'una persona. Llavors és una mica l'equilibri aquest d'intentar estar no.... no sé, no passar-me. I llavors a vegades estic molt frustrada i deprimida en aquest sentit, perquè estic amb ganes de fer coses, de sortir de festa... i no poder fer-ho. Buscar aquest equilibri, entre no molestar molt a ningú...

TERAPIA → Ha anat i va cada cert temps. Jo mateixa vaig voler quan em va passar això i vaig estar una setmana que no volia ni anar a comprar el pà, i vaig començar a anar a terapia, però al principi la psicologa que tenia no m'agradava gaire, el seu enfoc... i de seguida va tirar cap als fàrmacs. I em va derivar a psiquiatres i amb tractament d'antidepressius. Però també em notava rara amb aquest tractament, vaig estar un any i ho vaig deixar. Prefereixo mil cops haver de sentir-me així... intensa, que no estar a dormida. Em sentia com quan t'aixeques de la siesta, que ni sientes ni padeces, pues així. Tot el dia. No se, passava alguna cosa i tenia ganes de plorar i no podia, o... tant per lo dolent com per lo bo. Quan estava contenta per alguna cosa no ho *deixia... Ara, vaig canviar, i porto un any amb un altre, un noi, que... m'agrada molt més el tipus de terapia que fa, i molt bé amb ell. L'altre era molt com 'de afronta tus miedos y cada vez haz un poquito más' i aquest en canvi és molt pasota, en plan 'lo que te pasa no es malo, no se qué, continua tu vida normal i...' dont worry be happy, no? Aquest noi.

AGORAFOBIA → sensació d'estar tancada i no tenir energia per anar a classes (quan estava al pis d'estudiants).

Ja tenia una mica de predisposició (sí, si que he sigut una mica introvertida i de no tenir grans grupets, sino de dos amigues; ja de sempre he sigut una mica més tímida amb la gent i tal i que em preocupo molt per les coses en general. No li agradava els llocs petits o els muses per exemple, llocs amb molts estímuls) a patir una cosa així... però va ser sobretot després de la pandèmia que vam tornar a sortir al carrer, ems sentia molt rara i com molt insegura en general. I això ha afectat a lo de les relacions socials... i a tot. Alxò ha fet que perdès una mica les relacions socials.

Després de deixar el pis d'estudiants ho he sentit (l'agoraobia) en menys ocasions però sí que hi ha vegades que... estic tan tranquil·la a classe i de cop m'agafav com un... no sé, una cosa aquí de... és que es molt difícil d'explicar però de cop estar com en alerta. O sigui és com... en un moment donar-me compte d'on estic i sentir-me com en perill d'on estic. O

d'estar en el gimnàs amb el noi d'aquest i acabo l'exercici i sentir-me molt cansada o molt activa i ja pensar... 'ostres, em passa algo'... es qué no sé, es sentir que estas en perill. Però no és conscient. No és que jo tingui por d'X. És que és el meu cos que reacciona així. Perquè m'ho va dir... és que vaig estar en tractament i tal, i em van dir que tenia com un limit, un umbral de seguretat i que hi ha gent que li ha de passar una cosa més forta per activar aquest mecanisme d'acció, diguem, i jo el tinc ara mateix l'umbral com molt baix i qualsevol cosa que surt de la meua zona de confort, m'activa aquests mecanismes d'ajuda.

IDENTITAT

Jo crec que és molt positiu. Tot i de grup de classe, per exemple, eh... jo crec que era molt positiu, sobretot quan en batxillerat i tal que anàvem tots a la una i fem coses i no se qué, jo crec que és molt positiu a la vida tenir un sentiment de pertinença tot i que sigui d'un grup de classe, d'extraescolar...

Ara mateix no em sento que formi part de cap grup. Ara mateix em sento bastant individual. M'he arribat a sentir part d'algun grup en altres moments de la meua vida però ara no.

ALTRES

TRAJECTORIA DE VIDA:

Estic contenta amb la carrera, estic convençuda de fer-la. Després la trajectoria va ser bastant bona... la ESO molt bé, al batxillerat amb matrícula, després la sele vaig entrar a la carrera que volia. O sigui la meua trajectoria ha sigut el que jo esperava però després va haver-hi aquests entrebancs a la carrera, vaig baixar una miqueta i vaig estar molt malament i estava molt enfadada amb mi mateixa i els meus objectius, però ara que he dit 'nono, jo segueixo, no la deixo', eh... ara un altre cop estic una mica tornant a pujar. I almenys amb els meus objectius de vida.

Amb aquest sentiment de soledat, tot t'acaba enfonsant una mica... I perdo la motivació molt ràpid, i això t'afecta en tot.

Entrevista 4: NOI - MUNICIPI MITJÀ

- Gènere: Masculí
- Edat: 22 (2001)
- Municipi: Sant Cugat - Sempre has viscut aquí? (factor migratori) Sí.

Bloc 1.

RUTINA SETMANAL

- ESTUDIS: Enginyeria informàtica, entre 2n i 3r any, algunes assignatures de 2n i altres de 3r, amb horaris versàtils → cinquè any que està a la uni, estudiant aquesta mateixa carrera.

No li agrada la carrera que està fent (min 22:30). 'No m'agrada perquè està ple d'informàtics (fa broma) i la vaig escollir, primer per les sortides laborals i també perquè quan acabava el batxillerat, per a la nota de selectivitat que tenia, de les oportunitats que tenia, era la més òptima en relació esforç-diners a la meua ment.

Quines altres carreres contemplava? Quina prioritat tenia a l'escollir la carrera?

'El meu ordre era una especie de combinació entre el que m'agradés, el que pogués aguantar en relació a diners i oportunitats de negoci. I vale, hi havia enginyeria electronica, enginyeria mecànica, enginyeria informàtica, però també hi havia història, hi havien coses... Però vaig descartar les que no m'interessaven gaire, doncs perquè havia fet el científic, òbviament havia de fer algo científic, no? Doncs dintre d'aquestes opcions vaig escollir l'informàtica, que era la que millor pinta tenia'.

- TREBALL: Treball esporàdic: repartidor, cangur, repàs escolar, res en ent.
- RUTINA SETMANAL: aixecar-se, potser estudia o no, o pot ser va a classe o pot ser no, i per la tarda, depèn del que no hagi fet pel matí, acostuma a fer-ho (o no) i després acostuma a anar a entrenar. Va a córrer i entrena al gimnàs (hobbie). 2h al dia fa esport.

HABITATGE: casa adosada en un barri bastant cèntric, a prop de l'estació.

CONVIVÈNCIA: pares i una gata.

ELS DIES BONS ('m'enyxo, vaig a fer cosetes' = té ganes de fer coses i es sent bé) → 60% del temps el passa a casa i 40% fora.

ELS DIES DOLENTS → 95% casa i 5% fora.

SITUACIÓ ECONÒMICA

- Pare: camioner
- Mare: abans era comercial i ara és contable

No hemos tenido dificultades pero tampoco lujos. Sencillamente, vida ascética, de pagar la hipoteca de la casa y ya está.

Bloc 2.

MUNICIPI

Per a mí sí (que puc arribar a tots els serveis fàcilment), vaig corrents o caminant a on sigui (pels meus pares no).

El que considera més important: un gimnàs. Ho té a 10 min corrents, i per a ell li va bé.

Per anar a la uni té el ferrocarril a prop.

Per anar a comprar menjar, considera que els seus pares compren molt de menjar a la setmana i diu que si visqués sol, ell aniria una vegada amb el cotxe a lo millor cada 2 setmanes -posa d'exemple- i no seria cap impediment la distància.

L'agradaria tenir algun espai recreatiu per anar amb els seus amics = bolera o tennis gratis o un arcade, per poder anar 1 vegada setmanalment.

VIDA AL MUNICIPI:

Sí, fa vida a Sant Cugat i també a Valldoreix (municipi descentralitzat de St Cugat) on va a entrenar i estudiar.

Valldoreix → va a un 'club de pijos'. Club Esportiu Valldoreix. Recalca 6 vegades que és de pijos. 60 euros al mes. Té piscina a l'aire lliure, una sala d'estudi, una cafeteria, un gimnàs, pistes de tennis. 'Jo no em queixaré, però bueno...'. 'A veure si se'm pega el pijerío'. Va cada dia.

També freqüenta Sant Cugat, perquè corre i dona una volta. Va al Monastir corrents, contempla i s'en va.

VEÏNAT:

Sí, està content de viure on viu. 'És perfecte'.

Visió que té de Sant Cugat: és gran, amb molts serveis, rodejat entre muntanyes, es sentiria més apartat si el municipi estigués en una depressió més forta, on tot al voltant es veiés muntanyes.

Remarca que la gent és bastant distant. 'És com una ciutat en el sentit de que no tens cap contacte amb els veïns'. 'Només tinc contacte amb 3 veïns, amb l'esquerra i el de la dreta'. 'No et saludes amb gent quan passa pel teu davant'. Ara, es considera una mica més extrovertit que quan era petit i ho troba avorrit.

Bloc 3.

RELACIONS SOCIALS

RELACIÓ PARE

- 'Sempre ha estat una mica 'meh', perquè és una especie de 'tu haz lo tuyo, hijo, venga, estudia y haz. Trabaja y esfuérzate'. Y sí, sí, haz pero jo puc tenir les meves coses també, no és tan fàcil. Es desentèn de la figura paterna'.

- 'És àrab i no em va ensenyar àrab, per tant li tinc una mica de tirria. En general al meu pare li tinc una mica de tirria. És una mica com flipao'... no em cau molt bé. Tampoc li he dit però tampoc li pots dir perquè se le va.'
- 'Es pot tenir conversacions amb ell però has de pensar en com has de dir les coses, és una mica irascible, sempre té la raó, 'yo me esfuerzo y tú no'.

RELACIÓ MARE

- 'La relació sempre ha estat molt bé, l'únic que desde batxillerat, per exemple, que no volia fer el científic, volia fer com el social o així, però em va mig-convèncer per fer el científic. Vale bé, m'ho vaig treure. I el tema d'entrar a la carrera, vaig entrar en aquesta una mica també perquè em va... vam tenir una especie de conversacions i a partir d'aquí em va convèncer.' Ell volia fer el social però va acabar fent el científic (min 24:00).
- 'Però a partir de la pandèmia pues vaig tenir... depresión, i aquí ya la relación le tocó la polla. Perquè... 'mama, ajuda'm, tal... anem a parlar', i al final aj està fins la polla'. La seva mare sempre 'ha estat allà per a mi i m'ajuda en tant que pot', sempre l'ha intentat ajudar però 'la tinc atabalada de tant tocar-li la polla. La relació: bé com sempre però hi ha vegades que diu 'ostres *nom*, és que no t'entenc...'.
'Li parlo dels meus problemes, ho he fet durant anys perquè no trobo la forma de treure'm la carrera... Bueno sí, qué coño, es esforzarse al final, però costa quan no t'agrada i... eso, ja la tinc atabaladíssima, hi ha bon rotllo però la tinc atabalada'.

GERMÀ

- No viu a casa. Està emancipat, està vivint amb la seva àrab-promesa. Em treu 12 anys, per tant crec que... té 34. Crec que se'n va anar fa 8 anys o així de casa.
- 'Va ser el meu referent. Sí que feia vida amb ell (quan vivia a casa): el despertava pels matins perquè estava vago, jugava al call of duty i *altres jocs*.
- El meu germà passava completament de mí, però jo li anava al darrere i m'encantava seguir-lo.
- Actualment sí que em porto bé amb ell.

ALTRES RELACIONS:

'De companys d'uni ningú... ah bueno sí, tinc 1 amiga de la carrera, quedem sovint entre setmana. Viu a Barcelona. I després tinc un colega que el veig a vegades també; els vaig conèixer als dos a 1r de carrera. Un és perquè a la meua amiga me la vaig intentar lligar, després vam fer la broma i ara són súper amics. I el meu company, pues perquè sí, i això.... i viu a prendre per cul, no sé on viu. Tenia un grupet més gran a primer de carrera

però que es va separar pues perquè la pandèmia i tal, no sé, no va cuajar. I a tercer ja no em van venir ganes de fer un grupet.' Amb ella queden o a casa d'ella o d'ell o on sigui. Amb ell per la zona universitària (a prop de la uni UAB).

Té un colega, que és el seu millor amic de la ESO, amb el que queda cada setmana. Queda més amb aquest que amb els col·legues de la uni (és de Sant Cugat i queden per St Cugat).

FREQÜÈNCIA:

Després també hi ha un altre grup de la ESO, que és amb el que anava sempre. Que són 6, bueno no, 5 perquè l'hem fotut fora (el millor amic de la ESO no té res a veure amb aquest grup). FREQÜÈNCIA: va a temporades, hi ha temporades que cada setmana queden i després no es veuen potser en 1 mes o 2.

I després... hi ha un últim grup de batxillerat. 'És raro perquè jo només quedo amb 1, el gymbro, i amb el llest. Però amb els altres no quedo, només amb ells dos.' FREQÜÈNCIA: setmanalment. Amb el grup en general, els hi envio un reel en tot cas, per instagram, per whatsapp no envio res, mai llegeix res, no parlo res.

Ah, després també mantinc una relació para-amorosa, rara, amb una noia que no em correspon desde fa 7 anys però anem parlant. La vaig conèixer a l'aniversari d'un amic.

ORDRE D'IMPORTÀNCIA:

- DE MÉS IMPORTANT A MENYS:
 1. El millor amic de la ESO i la amiga de la carrera.
 2. Amics de la ESO.
 3. Els 2 amics de batx (gym bro i el llest).
 4. Colega de la carrera.
 5. Noia

SATISFACCIÓ

- Família: 2
- Companyes de classe: amiga Bcn ('ella té problemes però quede bastant' 2 i colega 3
- Amigues:
 - grup ESO: 1 ('són broskies i hauriem de quedar sempre')
 - millor amic: 4 ('perquè el cabrón em tira la canya i no vull que me la tiri, que sino seria un 5. I me la tira a sovint a part, el tio')

- batxillerat: 2 (gym bro i llest) 'però sobretot per la meua part jo crec en aquest casos, perquè hauria de ser jo que digués 'venga vamos a quedar'; no sé si és cert però així lo percibo yo'.
- noia: 'un 0 patatero, m'ignora durant 7 anys, li sudo la polla; li vaig donar una rosa i no em diu res de la rosa, li vaig fer un petó a la mà i no em diu res... no sé com va la cosa... no sé.' 'A part, la olvido un parell de mesos i després torno a pensar en ella, sempre, sempre, como un ciclo.'

Ell entèn com a satisfactori depenent del cas: de la família → el que esperaria d'ells o com em sento jo envers a com penso que hauria de ser; amics → en funció de quant quedo respecte quant crec que hauria de quedar i si crec que ja estan bé les coses o no, tipus si el flow está bien... 'La derivada del progreso de la relación, si en este momento vamos mejorando la relación o no. Per a mí, aprofunditzar és quan jo em sento còmode per explicar-te les meves merdes i tu m'expliques les teves merdes, i sino me les expliques també...crec'.

D'aquestes persones, hi ha alguna a qui li puguis explicar els problemes més íntims i/o que siguin de gran importància per a tu?

Sí, al seu millor amic, a la seva amiga de Bcn... Bueno, a tots, excepte a la noia. Els únics que no els hi explico és, del grup de batx, al llest i al gym bro sí, els altres tres no.

QUANTITAT I QUALITAT:

Amb la quantitat...meh, voldria tenir més amics, més gent. Amb la qualitat, crec que per qualitat ja en tinc, així que no em molestaria que fosin més a nivell coneguts... Bueno, no coneguts, és fàcil tenir coneguts, més bé amics, amics, no íntims però amics.

Voldria tenir més amics (mantenir bones conversacions i poder quedar algun dia), però d'amics íntims (explicar merdes i problemes personals) ja en té.

Bloc 4.

SENTIMENT DE SOLEDAT

- 'Quan responc que em sento sol, en el que penso per respondre és que no tinc algú cada dia. La diferència principal per exemple és... eso i batx → molt alegre i tal, i el que trobo a la universitat és que la gent és molt distant, la gent va com d'adults a saco desde el principi, en plan 'me centro a saco', i els grups es desfan, no hi ha un contacte tant diari amb tothom, em... no hi ha una certa cohesión amb tothom. Se sent molt més separat tot. Llavors... potser perquè jo he estat repetint i tal, però no

hi ha unes persones diàriament amb que me les trobi al tren, vagi a classe, després a l'altra classe, tots junts en tot. I... sí, és això.'

- 'També, tipus... no he tingut una novia estable mai, no sé si és per això o ajudaria en algo, però suposo que també és el cas'.

Desde quan et sents així?

'Realment, desde 1r de carrera, l'únic que desde 1r de carrera... era pim pam, coneixent a gent, fent un grupet, però eren persones distintes, que no tenia cohesió. Universitat → no contacte, no cohesió.

Abans de la pandèmia estava en plan 'uf, no sé què fer, gimnàs o carrera, gimnàs o carrera...' però després ja em va tornar hiper loquillo la pandèmia. Amb 'gimnàs o carrera, gimnàs o carrera' em refereixo a que havia de fer coses de la uni però acabava fent gimnàs i d'alguna manera... anava passant, anava subsistint, perpo després ja 'a tomar por culo amb la pandèmia'.

En quins moments consideres que et sents sol/a? Amb quina freqüència?

Em sento sol quan penso → quan no estic procrastinant o treballant, lo qual és poc sovint que sovint. Quan no estic entretingut es probable que pensi. I si penso és probable que em senti sol. Ara ja no tant, l'any passat era molt més heavy.

Ara prenc pastilles ansiolítiques, per tant, em trobo més animat i puc quedar més. Per tant, no em sento més sol perquè ja he complit amb la quota de quedada. Però l'any passat si que ja no quedava tant i a la pandèmia el mateix, llavors si que em sentia tope de sol.

A l'enquesta vas contestar que (no) et preocupa sentir-te així. Per què?

Ell mateix s'ho pregunta, ho considera filosòfic i creu que li preocupa sentir-se sol perquè és molt avorrit → per què és avorrit? (Quan diu avorrit és un ultra-resum de moltes altres coses). Perquè veus altra gent quedar i fer coses i dius 'això sembla divertit' i jo estic, per exemple... Vale vale, perquè els teus esforços -en general, com a persona adulta que ha de hacer sus quehaceres en els àmbits acadèmics, el treball, responsabilitats...- són un constante aplazamiento de quan t'ho passaras bé amb altra gent. → o sigui, vol quedar tranquil amb altra gent sense sentir-se malament per no haver fet les seves responsabilitats, i realment sentir-se bé mentres queda.

'Vale, ara ja no em sento així. Ara mateix puc quedar passant de tot, sense sentir-me responsable o menys culpable, però perquè vaig drogadíssim (ansiolitics).'

'És puro ego però és una mica difícil desprendre't d'ell. Per exemple, tu imagina que quedo amb els meus amics però he deixat la emva carrera, ho he deixat tot i ara sóc basurero, amb perdó del basurero, però és un ofici socialment malament reconguda. Clar, imagina't com et sentiries quan quedessis i els expliquessis que ha passat això. Com que no voldries quedar, no? O no voldries dir-lis això. Emm... quedar és divertit en tant que no penses que

es preocuparan per tu. És avorrit en tant que no quedes amb ells o també quan es preocupen per tu, quan has de preguntar-te si hi ha repercussions de si quedaras o no, que et preguntaran, que els hi diràs. O sigui, si la teva vida va bé pots quedar de puta mare i tot estarà bé, quan estas solet, bé per tu’.

Els altres amics també tenen trajectòries semblants a la seva (en quanta estudis). ‘clar, una mica elitisme ara que ho veig. Full elitista sóc, és veritat. Sóc un fucking elitista-burguesista’. Hi ha un que va deixar la carrera d’arquitectura i va fer un cicle superior de cuina i ara vol deixar-lo per ser bomber. I aquest és el ‘pitjor’ entre comillas, o el menys elitista, el de menys educació avançada. (____) Amb ell em porto de puta mare. És al primer al que li vaig explicar les meves preocupacions d’entre els altres, és un que se sent més o menys semblant.

Creus que és un sentiment que vius amb molta intensitat i/o et limita en alguns aspectes de la teva vida?

‘El meu amic és jo abans, l’últim que t’he dit. Jo ara sóc com, que em suda una mica més la polla estar sol, i quan em sento sol més o menys sóc capaç de coexistir o dir ‘bah, passo d’això’, de dir ‘estic sol, vale, ja no estic sol’. El que el meu amic sí que és com ‘estic sol, estic sol’.

‘Ara l’únic que em preocupa és no esforçar-me en general, en la vida, no el fet d’estar sol o sentir-me sol. Això ja vindrà quan estigui bé i a tope de power.’

Coneixes a altra gent que també es senti sola?

‘Del meu grup de la ESO, hi ha un altre que se sent també bastant sol, però es per no tenir parella, crec. I el meu millor amic se sent sol perquè no té gaire amics. A part de l’amic que va deixar la carrera, va fer el curs de cuina i ara vol ser bomber’.

Bloc 5.

LA COVID-19

Va coincidir entre la meitat 1r carrera i tot 2n carrera.

- CANVIS DE RUTINA (INSOMNI): Amb la pandèmia, em va canviar els horaris de dormir a les 11-12h aprox a insomni. Després se’m va treure i podia anar a dormir a les 2 o 3h de la matinada, i bueno, d’alguna manera podia dormir. Però els efectes de la pandèmia psicològics i tal es van acarrear i l’any passat per exemple vaig pillar un insomni de 4 mesos. D’alguna forma, encara que conscientment digués ‘vale, vull dormir’, realment estava pensant to el rato, i estava permanentment despert però amb els ulls tancats, i així tots els dies, i algun dia aconseguia dormir si em prenia un tranquilitzant.’

Avui dia tinc problemes que haig de resoldre però puc arribar a dir ‘venga, a prendre per cul, ho faig demà’. Llavors amb un tranquilitzant o a vegades sense, puc... Amb el que ha de

resoldre es refereix a què vol fer amb la seva vida, o si ha de seguir amb la carrera o què haig de fer amb la seva vida, o realment si vull esforçar-me o no.' Per tant, li costa menys anar a dormir perquè pensa ' si són les 12h i no he fet això, ja no ho fauré'. → es treu responsabilitats, dissocia a tope.

TECNOLOGIES

Lo uso recreativamente, una cierta parte del día, y luego menos consistente en los estudios, porque no puedo estudiar sin dispositivos (ordinador per estudiar).'

'Estic tot el dia amb dispositius tecnològics excepte quan... jo què sé, siesta, dinars, vaig en cotxe d'aquí allà, entrenar, quedar...'. I bueno de tant en tant llegir.

Ús de les tecnologies → + de 7 o + de 10h, pot ser?

Ús recreatiu amb tecnologies → 6h al dia de mitjana (respon després de posar-li en dubte el que ha dit de les 7-10h).

Creus que influeixen en el teu sentiment de soledat o bé t'ajuden a alleujar-lo? Per què?

En el meu cas concret, no té gaire amb la soledat perquè és una espècie d'escapatoria de fotre-li canya a la vida, com 'joder, hauria d'estar fent això però estic....'.

OPINIÓ RESPECTE EL TEMA: però que sento que a l'altra gent crec que sí, si especialment utilitzen a les xarxes socials perquè hi ha bastanta comparació. Jo sóc més de viciar-me... (amb els jocs), no de tant utilitzar xarxes socials.

El contacte amb les persones amb qui et relaciones i interactues és majoritàriament a través del mòvil/digital o presencial? T'agradaria que hi hagués més presencialitat en les teves relacions?

Relacions online → puta merda. Valoro molt més la presencialitat. Creu que hi ha molta més informació transmesa a través del que es veu en persona.

Pel mòvil, no parlo gaire pel mòvil, o trigo en contestar als missatges.

'Abans, en batxillerat per exemple, sí que l'utilitzava més (el whatsapp). Crec que la estricteza influeix en parlar més o menys pel tema dels horaris i d'anar tots a la mateixa hora a l'institut, després tots hem acabat, tots estem cansats i tenim ganes de socialitzar pel whatsapp i es parla. Ara ja no, ara cadascú acaba en horaris diferents, cadascú fa el que fa...'.

Creus que sents pressió o influència pel que veus a xarxes socials?

Sento que pot arribar a fer-te l'olla, i m'ha arribat a fer-me-la una miqueta, però ara ja no tant. Sí, crec que és completament possible i sí que passa, ara concretament no em passa tant però sí m'ha passat.

En què i quantes hores utilitzes les tecnologies?

Jocs (3-4h)

Xarxes socials → poc (5 min al dia/ instagram (pot ser algun post fitness de qui m'agradi), youtube-musica).

Anime (2h al dia).

SALUT MENTAL

Es pren antidepressius, desde fa dos mesos i ara és quan està xutant i fa efecte. O sigui, quan la dosis està alta i fa efecte. Amb le spastilles ara tinc menys tendència a pensaments negatius i em fa estar realment a com estava jo abans, o sigui, comestic jo ara, de gilipollar i ser així, estava jo de sempre. En canvi, abans estava més a lo 'soy el oscuro del salón, soy misterioso, soy frío'.

Em falta concentració, m'acabo cansant d'hora, puc fer mitja hora però ja. Abans molta ansietat (època insomnia), ara ja no. Sobre pensar molt (overthinking), o bé no penso o penso molt (extrems). O sigui, idealment, no pensaria mai, només actuaria i faria esforç, i quan necessités expressar opinió i fer coses, seria pues així, parlant.

IDENTITAT

Creo que la mayoría de gente sí que necesita una pertenencia relacionado con gente que cumpla la función vital de relación.

En cuanto a mí concretamente, yo sí tengo un grupo, que es mi grupo de la ESO y luego un subgrupo, de los cuales siento que pertenezco a ambos. Pero entonces... ¿necesitaría estar con estas personas? Creo que en esencia no, mm... intenté durante un tiempo sentirme parte de varios grupos o comunidades (como la del gym), pero eso no ha funcionado. Creo que en mi esencia, 'me sudan' los grupos. Eso no cambia que creo que las cosas van en ciclo y sí que siento como querer unirme a grupos pero eventualmente pienso 'esto es una mierda me salgo'.

ALTRES

OPINIONS EXTRES SOBRE EL TEMA:

Crec que la soledat en universitaris és bastant comuna, almenys en informàtics. Perquè la gent està abstant dispersa.

Crec que deu estar bastant relacionada amb salut mental, perquè crec que té a veure amb quant socialitzes. Tipus, la quantitat de soledat que tens depen de quant socialitzes. No pots estar sol si estàs socialitzant.

TRAJECTÒRIA DE VIDA:

'No, perquè al meu ideal m'hagués posat le spiles a 1r de carrera, anar estudiant i aprovant, i no obsesionar-me amb 'ai, la gent té parella i jo no' o 'la gent té mes amics i jo no' o 'la gent treu aquesta nota i jo no', 'a la gent li agrada més això i a mi no'. M'hagués tret la carrera entre l'any passat i l'anterior i ja està.'

I després jo hagués estudiat una altra carrera o estudis, però primer m'hagués tret aquesta. Al meu ideal primer hagués sigut aquesta carrera i després el que ja sigui.

Entrevista 5: NOIA - MUNICIPI GRAN

- Gènere: Femení
- Edat: 21 (2002)
- Municipi: Barcelona, Sant Andreu (La Sagrera) - Sempre has viscut aquí?
(factor migratori) Sí

BLOC 1. INTRODUCCIÓ

1. Quins estudis estàs cursant i quin horaris tens? Apart d'estudiar, també treballes o fas altres activitats? Com descriuries la teva rutina diària/setmanal?

ESTUDIS

Estic fent tercera de genètica, hauria d'estar fent quart i els horaris ara mateix són una o dues hores al matí perquè m'ho vaig quadrar perquè pogués tenir jo més temps per poder desplaçar-me els exàmens i tal. I dues hores al millor dilluns i dimecres i tres o una al dimarts i dijous.

4t any de carrera → assignatures de 3r (matins). A 1r i 2n eren tardes i pràctiques de laboratori pels matins. A 3r i 4t és al revés.

TREBALL

Jo no treballo durant el curs, però ho faig, soc monitora d'esplai (no remunerat) i això implica el millor tenir dues reunions cap al vespre o així a la setmana més la tarda, que són tres hores al dissabte. De monitora és en teoria tot l'any cada dissabte. I en cap de setmana que marxo dos dies amb els meus companys i els nens, i després a l'estiu el que he intentat

era procurar aconseguir treballs
que siguin amb el meu carnet de monitora.
I el millor he fet com monitora de casals,
de colònies, mena de colònies amb esplai,
això no és la monarat,
però l'any passat, l'estiu passat,
vaig estar sent monitorada d'un casal
que me'l vaig passar molt bé també. (als casals d'estiu si treballa a na empresa, si que cobra)
Treballa des dels 18.

RUTINA DIÀRIA/SETMANAL

si és en època de no-exàmens,
tinc les hores de classe al matí
i a la tarda doncs intento fer com
passar punts o coses, o estar al llit.
I després, en època d'exàmens,
ja és com que falto més a classe
i començo jo a estudiar.
i estic com tot el dia estudiant,
o que tinc laboratori,
perquè això també influeix molt.
I els vespres, doncs,
reunim amb els de l'Esplai.

2. A quin tipus d'habitatge vius i amb qui? A quin tipus de barri vius? Cèntric, periferia...
Canviaries algun aspecte de la convivència o ja estàs còmode tal i com és?

HABITATGE

- Pis
- Sant Andreu, La Sagrera

VIU AMB:

- Amb els meus pares.

BLOC 2. MUNICIPI

3. Consideres que el municipi al que vius t'ofereix les infraestructures i serveis bàsics i necessaris per al teu dia a dia? Quines són? (transports, comerç, extraescolars...). Trobes a faltar certs espais o infraestructures que per a tu sigui bàsica o molt important i que no la tinguis a prop?

SERVEIS BÀSICS PER A TU?

De fet, jo crec que la Sagrera és un dels barris que més complet està.

O sigui, justament a la cantonada de casa meva tinc dos súpers

al metro a cinc minuts

de dues hènies de metro,

bus que em porta dins la uni,

el col·le estava a deu minuts,

l'instit també, el vaig iguals...

O sigui, jo no he sortit d'aquella zona.

Com a tal, jo la veig molt...

té moltes coses.

ET FALTA ALGUN ESPAI O SERVEI? → NO! EN TÉ DE TOT

Mmm...

No gaire.

No gaire.

Abans del que es de la sanitat

tinc un cap també al costat.

I aleshores...

També ha sorgit molt això

de la Nou Bosti, que és on fan

com molts...

Moltes coses i ara hi ha molt ambient

al barri. I sempre hi ha activitats.

I no trobo a faltar res,

la veritat, allà.

Vale. I zones verdes,

més naturals i tal?

Ara hem procurat fer més.

Ara hem procurat fer molts més.

De fet, a la zona més baixa

hem començat a plantar obres, a fer obres

com que hi hagi zona de vianants,
més que de cotxes.
I que hi hagi més zones verdes.
I parcs sí que tinc al costat.

4. Fas vida/passes molt de temps al teu municipi o fora? On? A quins espais acostumes anar i per a què? Amb quina freqüència?

VIDA AL MUNICIPI

Anem al municipi perquè hi ha tot allà.
Però també és cert que procuro
sortir fora, ja sigui per activitats,
amb l'Sply, per exemple. Ens anem a la natura,
estem una estona a xil
i amb amigues, al millor,
com que tampoc són de Barcelona, totes,
doncs diem, doncs anem a visitar-te
i tal. Però sí que
s'ha conegut, zona fora de Barcelona.

TEMPS AL MUNICIPI I TEMPS FORA:

No sé, jo què sé,
doncs faig 50-50 o faig
70% vida
al meu municipi i...
Jo faig 90%
vida dins i 10
fora. I aquest 10 és aquí,
potser. I de vegades que me'n vaig a Sabadell
però que continua sent ciutat.
Sabadell,
Terrassa, coses així,
Sant Cugat, però per les amigues.
De la uni. Vale.
Quan que deu, no? I tal. Clar. Que vaig a casa
teva, doncs, vale, vinc. Com està
el transport, puc agafar

ferros i anar-me'n fins a Sabadell.
O puc agafar un bus que també va fins a Sabadell
i està al costat de casa meva.

5. Respecte al veïnat o la gent del municipi, com és la relació que mantens amb aquests?

RELACIÓ VEÏNS

Molt bona.

En petit comitè,
els veïns del meu edifici
són molt bons.
Em coneixen des que vaig néixer,
tenim una molt bona relació
amb els de dalt, amb els de baix
i a nivell de veïns
més de carrers,
són, o bé els meus amics,
un carrer o dos carrers de baix.
I també és molt bé.

Jo crec que és un ambient molt tranquil.

És molt vell, perquè hi ha molts iaïos.

Però és supertranquil, sí, sí.

I us coneixeu entre totes?

De vista, potser.

Jo sé que hi ha com una parella
de x persones, perquè
els veig de tota la vida. I la meva amiga també.
És com si fos un mini poble,
per dir-ho.

Però també és cert que hi ha dies que veig gent
que no he vist en la meva vida.

Això a La Sagrera.

És com distant,
és la justa i la necessària, no sé.

6. T'agrada i et sents còmode al municipi on vius? Per a tu, té importància formar part del teu municipi? Què valors positivament i què negativament?

MUNICIPI/BARRI:

Sí, sí que és cert que
a mi m'agrada molt Barcelona, això sí.
Però sento que se'm queda petit ara mateix,
com que un canvi d'aires
m'aniria perfecte.

Una amiga seva va marxar d'Erasmus i...
Si pogués marxar ho faria, perquè
si jo ja veia en ella que li quedava petit
és evident que a mi també.
Però no, encara
sento que no és el moment.

POSITIU:

El que és important
és que
em pot donar absolutament tot.
Jo ara mateix penso
que m'agraden
x coses.
Jo sé que la puc trobar a Barcelona.
No em mataré a anar-me a un altre lloc
a buscar-ho sol.
La gent de municipis petits no ho pot fer.
Al seu poble no hi ha res d'això.
Jo tinc tot a mà.
Puc accedir absolutament a tot el que vulgui.
Que no trobo un llibre en aquesta biblioteca
i que me'n puc anar a una altra
gràcies a la xarxa que hi ha de biblioteques.
Que no trobo les botigues, també.
Moltes coses.
A més,
ja no només en la part

que és més
de compres i tal,
sinó el millor aquest sentiment
de joventut
a l'estiu, per exemple.
Tinc festes del meu barri
i me'n puc anar a unes altres festes
i sé que
trobaré gent com jo
i bueno,
que és com un poble de Barcelona.
Que ho quadra amb tot.
Que quan són les festes d'un barri
els altres barris aneu
i després...
I tothom està comunicat, al final.
I és molt, molt guai.
És com que hi ha una sintonia
en el que és Barcelona, com a tal,
entre tots.

NEGATIU:

que al millor
la gent és molt individualista.
Però això passa aquí a les grans ciutats,
perquè al final
és com una selva
tan gran
que tu has de mirar per tu.
Pensa en això, al millor és molt heavy,
que al metro
hi ha una agressió
i tothom es queda mirant.
Però això potser en un altre lloc no passaria.
Perquè hi ha aquest punt
que és molt individualista.

AMB LA SUPERVIVÈNCIA ES REFEREIX A...

És com que cadascú a tant a la seva bola
és que només mirant situacions al metro.
Perquè el metro és un lloc increïble.
És un lloc que passa de tot.
També el turisme i la gentrificació que hi ha.
I ara, clar,
no sé si és
el límit aquest de la normalització
que cadascú
pot fer el que vulgui, que és super
guai, perquè
no cal que vagis jutjant la gent,
però també és cert que ignores tot el que
passa, que no sigui a tu.
I això és el que vull dir
amb la supervivència, potser.
És com que
sí, jo puc fer la meva, però
ignore el que fan els altres.
Clar, i al final
jo vetllaré per mi.
M'és igual si ets un amic
o si ets una persona
propera.

7. Formes part d'alguna agrupació del municipi o del barri?
L'ESPLAI (associacions de joves de lleure).

8. T'identifiques amb el teu municipi o per a tu formes part d'ell d'alguna manera? O
simplement vius en ell i et sents còmode?
Sí, molt.
Sóc molt urbanita, jo.
Sí, m'ho noto i m'ho sento.
Lavors per tu sentir-te d'on vius és important?
Sí, molt.

9. En un futur, t'agradaria viure on vius? Si no, a on? Per què?

M'agradaria molt viure aquí, però sé que seria un error. Sé que jo hauria d'estar fora.

A vegades m'enfado

amb la gent de dir com, per què no tens

aquesta inquietud? M'encanta Barcelona,

però sé que no podria estar vivint aquí,

em sentiria molt estancada.

Jo hauria d'estar vivint al millor en una altra ciutat,

que sigui petita, que sigui gran. M'és igual,

però fora. Potser.

O sigui que

no t'importaria viure aquí,

però no és el que vols. No és el que vull.

No és el que m'agradaria.

SITUACIÓ ACTUAL → UNA MICA PERDUDA

Jo crec que estic esperant acabar

la uni per trobar

el meu camí.

Però realment jo sé que

el meu camí s'està formant ara també

amb el que decideixi jo

fer.

I també es basa molt en la realitat que tinc jo

com a persona de m'agraden tants àmbits

que haver escollit únicament aquest

em frustra i em fa sentir

estancada. Perquè si no estic

fent el que toca.

Per això és que al millor

trobo una sortida

o trobo una solució a aquest estancament

a l'hora de dir que acabaré

vivint fora.

Com si fos la solució.

BLOC 3. RELACIONS SOCIALS

10. Has dit que vius amb... Com es la teva relació amb ells/elles?

PARES

La infància és superbé, l'adolescència
molt bé també.

Jo no vaig ser gens conflictiva
per dir-ho d'alguna manera.

Però va ser com que aquest conflicte
va començar quan vaig començar
la carrera.

Perquè van començar
molt les baralles.

BARALLES AMB ELS PARES = COMENÇAMENT DE LA UNI

Vaig haver de deixar l'esplai
un o dos anys, no me'n recordo
ara, però ara ha tornat.

Va ser com una època
superrara i dolenta. Ara
soc bé, perquè vaig entendre que
volia ser amiga i filla.

O sigui, mantenir una relació bona
que no està barallat.

I els conflictes aquests
per què es donaven exactament?

Perquè el que...

Jo he tingut
al llarg de la meua vida
facilitat pels estudis.

Mai estudiava,
estava sempre
superdesconcentrada
a les classes.

Feia la meua, no escoltava
i anava bé.

i va ser quan vaig

començar la carrera que
vaig col·lapsar.

Perquè requeria un nivell
d'exigència que jo no
tenia.

La CELE em va tocar el COVID
perquè si 2002 va tocar
la CELE el COVID.

I bueno, em va anar bé la CELE.

No vaig entrar a aquesta carrera
a primera convocatòria, de fet
vaig entrar al setembre i era
com una de les últimes opcions.

I aleshores no va anar bé

i què passa que

els... bueno,

més me mare, mon pare no tant.

La meva mare

com que...

A lo millor es pensava que la unirà igual que
al col·le o al batxi.

De dir com la meva única

funció a lo millor és treure bones notes.

Si suspens,

mal asunto.

Vaig començar a suspendre

una o dues al primer

i va ser col·lapso.

Va començar a acribillar-me,

de tal...

de...

fer-me sentir malament.

(Jo crec que perquè ja tenia

un nivell de t'estima molt baix.

Però no per res en concret.) → BAIXA AUTOESTIMA

Els hi pots parlar dels teus problemes més personals o el que et preocupi?
Sí, però costa molt.
O sigui, has d'estar en un punt
de no saber què fer
per fer-ho.
Les coses més trivials, al millor, mira
m'han fet una entrevista
per treballar aquí, això sí que ho puc dir
mira, estic buscant treball i tal, no sé què, però
al millor relacions més personals
i íntimes no les explico
com a tal. Abans sí que ho faria.
Jo crec que va ser un mecanisme
de copiar, de veure com els meus amics
no ho feien i vaig dir, per què no ho fan?
I jo no ho vaig fer.
I s'ha amagat així.
(secundaria)

A veure, ara potser més.
Abans...
Sí, sí, sí.
És això, al lapsos d'aquests anys
ha fet un canvi molt heavy
en la relació amb els meus pares.
Abans de la baralla
sí que confiava molt en ells,
els explicava les coses i tal.
Estàs en aquest canvi de xip de mentalitat
ah, ja ens hem trobat a un i tal.
No tenia aquesta confiança
més, va passar tot allò
i ara tampoc la tinc
al 100%.
Abans sí, potser
jo volia expressar

com em sentia
a nivell de
no m'està agradant com m'estàs parlant.
No ho feia.
Ara sí, per marcar uns límits
i per dir és que no m'està agradant com m'estàs parlant
o podries dir d'una millor manera
o bé, no veus que el que m'estàs dient m'està afectant
i ara sí que ho compren.
O sigui, la meva mare
és la que tenia més conflicte amb això
ho entén.
O sigui, la comunicació
cada vegada ha anat com una mica millor
i amb la teva mare sí,
amb el teu pare no tant?
Amb el meu pare el que passa és com
de coses com super, super íntimes
no parlem
però a mi puc aprofundir a nivell
filosòfic i de la vida
en moments concrets.
Sé que amb la meva mare no
però amb el meu pare i jo crec que tenim una mentalitat molt semblant
i no ho sé
en una setmana o en dues setmanes
parlem normal
però un dia el meu ve a la meva habitació
s'estira el meu llit i parlem d'algú molt
d'un tema molt profund.

11. T'ajuntes sovint amb la teva família per a fer plans? Com descriuries la relació que mantens amb ella?

FAMÍLIA:

- COSINES

De petites era a l'estiu,
jo els recordo superguais,

perquè ens veiem tots els dies.
Recordo, de fet, els tres o quatre,
no, tres, no, quatre o cinc anys,
de dir, baixem,
i picar l'ascensor, i ella vivia
justament al davant, i veure-la,
i estar tot el dia jugant.
Una casa teva, vine a casa meva, no sé què.
Durant el curs, al millor,
coincídem als vespre,
que ens veiem, però la setmana
es complicava una mica, perquè cadascú
tenia la seva vida. Jo quedava amb els meus amics,
tu que ets amb els teus amics.
Quan va començar l'ESO,
continuava sent el mateix.
Perquè anàveu al mateix institut?
Anàvem a prop, però anàvem a diferents col·lis
i diferents instituts.
I ja tenia els seus amics, jo tenia els meus,
però al millor coincidíem als caps de setmana.
Però quan comences a créixer, tens la teva vida,
i ara fa molt que no la veig,
però parlem.
O sigui, mantenir contacte online.
Amb quina freqüència, més o menys?
Quan me'n recordo d'ella.
Al millor, una o dues vegades a la setmana.
De dir, què fas,
quan ens veiem, va.
Ja acostumeu a parlar,
i contacte presencial
al millor és una vegada al mes.
Dos vegades al mes.
I és raro perquè vivim a prop.

Si és necessari...

Et puc preguntar per la professió dels teus pares i si teniu dificultats econòmiques a casa?
Mon pare va estudiar matis
i és cuiner ara, amb el meu tiet
a una cadena de gimnasos, en un club.
i la meva mare és infermera
que jo sapiga no hem tingut dificultats econòmiques

12. Quines relacions, a part d'amb la família també mantens, ja siguin íntimes o més esporàdiques/menys íntimes? Amb quina freqüència interactues amb aquestes persones (companys de classe, amigues, etc.)?

INTERACCIONS:

Per què se li fa petit BARCELONA? → Perquè ha estat amb els amics de sempre i es nota estancada només a BCN. Perque es vol desenvolupar com persona (basically).

Crec que és pel cercle que tinc,
perquè al final els meus horitzons
no s'han obert com a tal.
O sigui, al començar la uni
he fet un nou cercle d'amics,
però jo estic mantenint els del Batxi
i els de l'Sply.
Continuen sent els mateixos,
però jo dins la Barcelona, si no és context d'Sply
o col·le, no tinc coneguts o amics.
A lo millor coneguts o coneguts, que és el que passa.
Però com a tal jo no puc dir
que tinc amics en un altre barri.
Aleshores, se'm queda petit
a nivell de cercle d'amics
i a nivell del que ja tinc conegut.
I vull sortir
i anar a veure més parts del món.
Jo que estigui d'Europa,
me'n vaig a Drasmus a la ciutat, allò és com
obrir nous horitzons i tenir un nou ambient.
Més que res per desenvolupar-te com a persona.

Perquè si no
sento que potser m'estic sentint estancada.

AMIGUES:

Les de la uni, cada dia.

Vale.

Quasi cada dia, perquè ara diferim en horaris.

I quantes sou?

Cinq.

Recordo que primer has de formar
com el grupet gran, que eren com deu persones.

Encara es manté aquest grupet
gran, però és això que he decidit,
això és tenir un cercle més petit.

I aquest cercle més petit
són aquestes cinc noies,
bueno, quatre noies.

I a una la veig cada dia gaire bé
i a les altres quasi cada dia.

Si diem va, doncs dinem,
dinem i ens veiem.

Les de la uni, les de la uni superbé,
quasi cada dia.

Tenc un amic superproper,
que és el Batxi, que abans el meu com...

Perdona, perquè les de la uni
les veus aquí a la uni o...?

Sí.

I també que veu fora de la uni?

Intentem, però
crec que no passa gaire.

Una sí, amb la que veig cada dia sí.

Que és de Barcelona o...?

És de Sant Cugat.

De fet, amb la de Barcelona és la que menja,
i vivim a prop.

O sigui, amb la que més que és de Sant Cugat,

a part de la uni,
també que deu, jo què sé, quina freqüència
posaries un cop al mes,
dos cops al mes?
Un cop cada dos mesos.
Vale, o sigui, esporàdicament.
Abans quedàvem més, ara ja no.
Esporàdicament.
La relació que diries que és més online
per WhatsApp o per mòbil o...?
No, tampoc.
De fet, era menys.
Procuro veure-la i parlar
més amb ella quan som a la uni.
Perquè tema xarxes és un tema
també a part.
Sí, ara després et parlaré.
Sí.
I amb això del batxí, el grupet del
batxí eren tres, perquè
les meves amigues com a tal van marxar al millor
a un altre batxí i tal, i em vaig quedar
amb uns que anàvem junts des de petits,
que els conegué a P3.
I
he perdut contacte amb una,
i mantinc el contacte fins ara
amb aquest amic del trio.
I som molt amics.
El veig. Intento veure-lo una vegada
a la setmana, o si no, passa una
cada dues setmanes.
Els de l'Sply.
I vaig com deixar l'Sply
i vaig deixar com estancada molt l'amistat.
Però jo no perquè jo volgués, sinó perquè jo necessitava
com... No em vaig adonar realment del que...

O sigui, que vaig com
deixar el contacte.
Ara o l'any passat l'han portada molt més.
Aquest any, per tema horaris,
tampoc ens veiem tant, si és que coincidim a les tardes
els dissabtes i al vespre fem un bar.
Però som com també quatre o cinc.
I és esporadicament la freqüència?
Una vegada de la setmana.
I algú més amb qui et portis de l'Sply o no en general?
No. Ara tinc l'amiga de l'Erasmus
que ha tornat.
Ella era com l'amiga molt propera que tenia a l'S.
I ara estem com reprenent l'amistat.
Sí. La de l'Erasmus
érem amigues de l'S.
Vam fer contacte al Batxi
per fer l'artística a l'Amsana, per exemple.
Després va començar l'Uni
i com vam perdre el contacte al Batxi,
tampoc estàvem així, però són aquelles amistats que,
encara que no et parlis d'anys,
encara la mantens.
La manteníem bé
i va ser just quan ella estava a l'S,
que vaig fer un clic de dir
que realment trobo a faltar la relació que teníem,
la vull tornar a tenir i ella també.
I vam tornar a parlar,
i ara, doncs, quedem més...
És que l'Uni em té, de veritat,
com que tinc exàmens no em puc quedar.

ORDRE D'IMPORTÀNCIA:

- DE MÉS IMPORTANT A MENYS:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

jo posaré la meva mare de primeres
perquè sé que al final una mare
estarà per allò dolent.

Sé que els meus amics també,
però aquesta confiança que li puc tenir
a la meva mare en moments super íntims
no la tindria amb la resta.

Perquè al millor
no m'entendrien com potser
ho faria una mare.

Per tant, posaria
la meva mare i el meu pare
al primer.

Després posaria la de l'Erasmus.

Després posaria
el del Batxi.

El que era vos tres.

I després posaria

les de l'Sply.

El de l'Sply jo tinc.

El meu grupet de l'Sply.

Però aquest any o fa un any
vaig fer una amistat super xula
amb una noia que és més petita.

És més o menys una relació com la de l'Sply.

És com molt similar
aquest vincle.

... uau se m'han oblidat les noies de la uni.

Les noies de la uni
són molt importants
també perquè m'han ajudat molt
a entendre-me.

Per tant, les posem al mateix nivell
que les de l'Erasmus.

GRAU DE SATISFACCIÓ (de l'1 al 5, de menys a més) → per a cada persona/cercle

La meva mare, un 4.

3 i mig, 4.

El meu pare, un 4 i mig.

A la de l'Sply, un 4 i mig.

El del vaig, un 4.

I amb l'Sply, un 3.

Nivell de satisfacció

un 4 i mig també.

Què entens tu com a satisfacció en les teves relacions socials?

Què és el que em porten i si al final

després de quedar amb elles o estar amb elles

em sento a gust o em sento cansada?

Vale.

M'he adonat molt que hi ha gent que absorbeix molta energia

en el sentit que

arribo d'estar amb elles i està super

rebentada de voler dormir,

de voler descansar.

I també

influeix molt el de si et ve de gust

quedar o no.

Perquè has d'escoltar molt el teu cos.

I si et ve de gust quedar amb aquesta persona

serà per alguna cosa.

13. Valores la presencialitat o estàs agust amb que hi hagi comunicació online? Depèn
de amb qui?

PRESENCIALITAT I ONLINE

Presencialment.

No vaig sentir tant fer una videotrucada.
Ah, bueno, sí, videotrucades.
Clar, videotrucades,
amb la de Sant Cugat, per exemple.
Sí.
Abans feia moltes videotrucades.
Ara ja menys.
Ara és el millor partia, no he fet res,
no he estudiat, jo tampoc.
Fem una mica i estem així
i pengem i punt, si no la veig a l'Uni i punt.
Però sí, jo crec que
excepcionalment aquella
i la resta és únicament en persona.
Vale.
I valores, o sigui,
en les teves relacions socials,
amigues i tal,
la presencialitat o t'és igual si són online?
M'és igual si són online.
Vale.
O sigui, puc estar parlant
per això.
és veritat que m'és igual
si és online, perquè...
Bueno, si tens com una dualitat.
Clar, jo no t'exigiré quedar
perquè jo sé que tampoc et puc donar això.
Perquè el tema de Uni
no puc quedar
les vegades que tu voldries i a mi no m'importa
preguntar-te què tal t'ha anat avui al dia
per WhatsApp.

14. D'aquestes persones, hi ha alguna a qui li puguis explicar els problemes més íntims i/o que siguin de gran importància per a tu?

PROBLEMES ÍNTIMS I PERSONALS

La de l'Erasmus, la noia individual de l'Esplai i el de batxillerat.

15. T'agradaria tenir-ne més persones amb les que relacionar-te? T'agradaria que hi hagués una millor connexió emocional amb les que ja mantens?

MÉS QUANTITAT

Relacionar-me, sí.

Al final, soc una persona
que socialitza bastant fàcil.

Però no
necessito
gent.

Jo crec que estic bé com estic.

No rebutjaré
gent que em pugui venir
i poder establir vincles nous.

Això mai. Perquè al final
sempre va bé tenir un punt de vista més
el teu. Però tampoc ho busco.

MÉS QUALITAT?

No.

Al final
és una cosa que
ve com determinat.

Perquè la gent no serà igual que tu.

Jo no exigiré coses que al final
li traurien gràcia
a l'assumpte.

Vale.

O sigui, t'estàs contenta amb la quantitat i la qualitat
de les teves relacions? Sí.

Vale.

16. Les persones amb les que més contacte tens o t'envolten, tenen unes trajectòries acadèmiques semblants a la teva?

TRAJÈCTORIES SEMBLANTS

La majoria sí.

Ella es va sentir FRACASADA per no entrar a la carrera que volia i apuntar-se a un cicle.

Sí, molt.

Ara entenc,

no ara entenc, no,

ara com comprenc

que no és res

dolent no entrar a la uni.

Però als 18 anys

jo no vaig entrar a res

al juny i estava com

devastada.

Em vaig apuntar un cicle, això sí,

per no fer res aquell any, per fer algo.

Però estava com molt trista

perquè em sentia una fracassada.

Perquè jo no estava acostumada al fracàs.

És això.

I la frustració de dir com

tinc una nota supermaca

perquè era molt maca

i veure que no fa que entris a res

frustra encara més.

De fet, la meva mare es va picar,

bueno, es va picar no, o sigui, aquell enfado

no tenia cap ni peus.

Es va enfadar amb mi perquè no vaig entrar a res,

però això no depenia de mi.

No depenia de mi.

17. Et sents comprès/compresa per les persones important per a tu?

BLOC 4. PERCEPCIÓ PRÒPIA DE LA SOLEDAT, COVID-19, TECNOLOGIA I FINAL

18. Estàs perquè vas contestar a l'enquesta que et senties sol... Quan et pregunten si et sents sola i dius que sí, en què penses? Desde quan et sents així?

EM SENTO SOL PERQUÈ...

El que he dit és com

posava el pilot automàtic quan era més petita.

I no pensava...

No feia com introspeccions,

al millor.

A què et refereixes?

Com de...

O sigui, de petita sí que és cert que

jo notava, em sentia

diferent a la resta.

Veia que els nens jugaven i tal

i deia que aquest nen és tonto perquè...

Però teníem l'edat de fer aquestes coses,

però jo deia que és tonto.

I després, a mesura que creixia,

sempre tenia aquest pensament

que em pensava diferent a la resta.

De petita he sentit-me més gran del que tocava

i a mesura que creixia

he sentit-me més petita del que la gent

pensava.

Aleshores sentia que

anava molt endarrerida

per experiències i per ment

a la resta de gent.

A partir de quan?

A l'ESO, tercer quart de l'ESO.

O sigui, el de sentir-te més gran

era primària i a l'ESO

ja va ser al revés.

Clar, després

quan vaig venir a la uni

notava que mentalment

d'intel·ligència emocional

les meves amigues anaven molt més enllà

que jo.

Això és una percepció personal,

al millor de manera objectiva

no era així.

Però per això crec que també ve molt influït
pel nivell d'autoestima que jo he pogut tenir.

Perquè tu això en què ho notaves
quan dius que elles tenien
més intel·ligència emocional des de la teva
percepció?

No entre nosaltres sinó veiem
problemes i els comentàvem
i elles donaven una conclusió, una reflexió
super ben elaborada
i dius, Jope, que guai,
perquè jo no he pogut pensar en això.

I jo pensava com
coses totalment que al millor es quedaven
com a la superfície.

AL COMENÇAR LA UNI → FATAL

A primer i segon vaig estar fatal.

I a segon jo vaig començar,
o l'any passat, vaig començar
a buscar ajuda psicològica, perquè ja
li vaig dir a ma mare que em sentia
molt sola, o sigui, plorava
tots els dies. A segon va haver-hi
una època que no podia sortir del llit.

O sigui, jo m'havia d'esforçar per sortir
del llit per poder anar a classe.

O sigui, si em llavava per esmorzar i rentar-me
les dents, tornava al llit a estirar-me,
no podia. O sigui, em costava
molt. Em sentia
molt desmotivada, tal.

SOLEDAT I DEPRESSIÓ

I

pico-pala, pico-pala,
amb la meva mare li vaig dir que necessito ajuda,
perquè un dia vaig rebentar

en el sentit que no parava de plorar,
estàvem dinant, no parava
de plorar. Vaig començar
en el psicòleg i
al millor vaig fer poques
sessions perquè se'm va oblidar d'anar.
Se'm va oblidar d'anar a ti.
I va dir que
podrien ser indicis de
depressió. I ara,
com que se m'ha desenvolupat moltíssim
una ansietat, jo
abans confiava molt en mi
en els exàmens
i ara no.
Ara vaig amb molta ansietat
en els exàmens. Jo crec que
la meua autoestima es basava molt en el que
era
la validesa acadèmica.
Vale. I clar, va ser
començar l'Uni i
o sigui, tot realment va ser
quan vas començar l'Uni, no? Va ser
com una mica el punt d'inflexió.
I com que ja no tenia
aquestes persones del millor
amb la que reflexionava com més la
de l'Erasmus, perquè ella estava fora,
vam perdre el contacte, sé que tenia les de l'Uni,
el de
el Batxi.
No arribava a aquest nivell de
comprensió, potser, però sí que em sentia a gust.
I per això era com que, tot i
tenir aquesta gent, jo m'estava sentint sola.
Vale.

I jo sé que tenia aquesta gent,
però sentia que
ningú podia fer res per mi.
Era únicament jo i m'estic enfonsant jo.
Vale.

I aquesta depressió que dius, o sigui,
creus que
segueix aquí, segueix actualment?
És superintermitent.

I depèn molt
del punt en què em trobi.
No ho sé. Ara
sí que és el que hi ha moments que
sento que estic sola.

Jo crec que he fet un
treball mental super heavy
aquests últims mesos, perquè ara fa molt que
no em sento així.

Perquè això t'anava a dir, o sigui,
la freqüència o en quins moments?

QUAN:

A vegades quan
si estic així i quedo amb uns amics
no em sento com al 100%
ni tan contenta com
podria estar sent jo.

19. A l'enquesta vas contestar que (no) et preocupa sentir-te així. Per què?
Perquè al final em fa por
si em sento així vol dir que
no puc estar
donant
coses cap a la resta.
Perquè no m'ho permet
la meva ment i el meu cos.

I sento que
és que és l'autosabotage.
Jo sé que tinc aquestes
persones i sé que no marxaran
perquè em coneixen i saben com
soc jo, però jo si em sento
així igualment sento que
els perdré o que
simplement no estan amb mi.

Creus que és un sentiment que vius amb molta intensitat i/o et limita en alguns aspectes de la teva vida?

Sí, sí, sí.

Jo sento molt
i és superxulo quan està supercontenta
però és superxungo quan està supertrista.

Aleshores

la pregunta és
en els moments.

A la uni m'ha influït molt
en el sentit de
si jo estic tan malament no em permet
aplicar-me tant a nivell de
tinc un examen.

És una motivació com per posar-me a estudiar ara.

Vale.

I amb molta intensitat
ho vius també?

Sí.

Sí, sí, sí.

És una angoixa rara.

És una angoixa rara i quan arriba la nit
jo crec que
explota més.

No sé si és perquè
m'acaben no agradant la foscor
o la nit, més que res.

Perquè és quan s'escolta molt més
i tu et sents molt més sol.

Coneixes a altra gent que també es senti sola?

20. Com vas passar el confinament de la pandèmia de la Covid-19? Quants anys tenies i
què feies llavors? Com va ser el teu rendiment acadèmic? I la teva rutina/horaris
diaris? Van canviar molt durant el confinament? Ja et senties sol/a durant aquells
mesos?

va coincidir amb 2n de batxillerat.

Jo ho vaig passar superbé
el confinament. No em va afectar, però perquè jo
fins a primera carrera una persona que gaudia molt
de la meva estància.

Només sabia estar sola.

Sí, estar sola, crec.

Perquè abans és això,
veus tot el dia, sis hores, molta gent
i jo vull estar amb mi mateixa en un moment.

Arribo a casa, m'agradava estar sola,
m'agradava llegir i tal, però
fa començar com crec que va ser aquells
dos mesos d'unicament soc jo, soc filla única.

jo vaig passar bé perquè al final
eren classes d'història estirades
al llit, era com...

si no ho has viscut, tu passes bé perquè
al final una adolescent el que vol estar
és estirat al llit i no fer res.

Però

no em va afectar, em va afectar
després.

AFECTAR DESPRÉS DE LA PANDÈMIA, DURANT NO
CANVIS? No.

No, abans del confinament
ja era nocturn.

Recordo haver-me quedat fins les dues

fent uns exercicis però perquè per la tarda
no vaig fer res.

Després del confinament,
no justament després,
sinó que va ser
en base a tenir els horaris
de tardes a la uni.

El meu dia consistia
al millor a enllabar-me una mica més tard.
Clar, mon pare se me'n va anar a treballar
al matí i estaré sola
a casa.

Estar sola a casa ja fa.
Si a sobre d'estar sola a casa no t'estàs posant en la uni,
això ja també t'alimenta
que tu estàs
perdent el temps.

Però això a una persona normal,
per dir-ho,
no hi afecta, perquè tothom
pot estar no fent res
i no se sentirà culpable.

Però això se li suma
a la xarxa social.

COM FEIA UNI PER LES TARDES, PELS MATINS NO FEIA RES I ES SENTIA
MALAMENT.

21. Suposo que estaràs familiaritzat amb les noves tecnologies. Quin ús fas d'elles i amb
quina freqüència?

DISPOSITIUS QUE UTILITZA DURANT EL DIA:

- Quins
- Freqüència
- Per a què

XARXES SOCIALS/APLICACIONS MÒVIL:

jo ara m'he eliminat Instagram,

les heu instal·lat,
continuo tenint com la conta.
No deia TikTok, ni Instagram,
el mòbil, ni Twitter.
Per què? Perquè jo crec
que he desenvolupat una dependència
d'estar avorrida, d'estar estudiant.
Ai, tio, m'estic avorrint
estudiant, doncs agafo el mòbil i miro
i em puc passar la pila.
Aleshores,
jo he volgut tornar al que feia
abans de tenir un mòbil.
Què és el que feia abans de tenir un mòbil?
Llegir o fer coses i tal,
enriquir-me una mica, ni que sigui,
no matar-me les neurones mirant xarxes,
que també hi ha coses bones a les xarxes
que he après i tal.
Però estar atent del que fa la gent,
de què has anat a tal,
de què estàs publicant això.
Ja mantenía un bajo perfil
a les xarxes, però
estaves activa, tot i així.
L'andalera era arribar
de classe a les tardes, a les set,
una hora de camí fins a casa,
una hora a 40 minuts, a les vuit,
ja no puc fer res.
Què faig, estar amb el mòbil?
I els meus pares només anaven amb el mòbil.
I era com
aquest bucle era molt
enganxat, enganxat molt.
El matí estic amb el mòbil i no puc
sortir del llit, però no pel mòbil,

sinó perquè no puc.

ENGANXE AL MOBIL I XARXES SOCIALS

Ja no tenim Insta,

jo entro puntualment

amb el portàtil, però com ja

no té aquestes coses

que té el mòbil... Sí, aquesta facilitat

de pam-pam.

I des de quan les tens desinstal·lades o no?

Fa un mes, ja.

TIK TOK LI AGRADA PEL CONTINGUT AUDIOVISUAL, INSTAGRAM PER MENTENIR CONNECATDA AMB LA GENT:

A quarts em vaig fer

Instagram i

TikTok crec que primer

de carrera.

I TikTok al final

ara s'ha tornat un lloc supermaco

pel que fa audiovisualment perquè

he desenvolupat això d'una

cinèfilia supermaca també.

I

em van donar coses visuals.

Insta, potser

l'utilitzava ara una mica menys, però

ja era per mantenir-me aquest...

mantenir aquest vincle amb la gent.

De veure què és el que fas, ah mira, aquest s'ha anat a dalt,

però tampoc m'importava, no acabava

veient les històries.

TEMPS LLIURE EN GENERAL:

- Passa molta estona amb les tecnologies o no?
- Fa altres hobbies/passatemps?

Creus que l'ús de la tecnologia i les xarxes socials influeixen en el teu sentiment de soledat o bé t'ajuden a alleujar-lo? Per què?

Creus que sents pressió o influència pel que veus a xarxes socials?

Jo què sé, o pensaves mira,
estan mostrant això
i a mi m'agradaria tenir-ho o fer-ho,
però no ho estic fent.
O era més tipus de dependència
d'un nivell tecnològic, d'estar
amb un dispositiu mirant pam pam pam?
De les dues maneres.
La primera una mica menys, potser.
La segona és més de...
És superinstintiu tenir el mòbil a mà.
Ara el tinc a casa
i ja no ho vaig a tot arreu amb el mòbil.

22. També sents ansietat, falta de concentració, depressió, insomni, avorriment...?

TERÀPIA

De fet, jo quan vaig anar
a la primera sessió de la psicòloga,
el primer que em va sortir va ser que
em sento sola.
Com va ser la primera?
L'any passat.
La primera sessió va ser com fa
un any, potser.
I segueixes anant o no?
No, ara és la meva missió
trobar un altre psicòleg.

MAL DE CAP → CERVELL INFLAMAT

El mal de cap em va continuar,
van començar les classes i no podia

more, no puc posar escales perquè
m'està petant el cervell, o sigui,
em batega, no puc fer res,
tal. I aquella mateixa
demana de començar classes
vaig anar a urgències
i em van dir que tenia el cervell una mica
inflammat. Em van fer un tacte
de la vaina, però clar, jo ja feia
mesos que jo em notava cansada.

ESTÀ MILLOR QUE ALS PRIMERS ANYS DE CARRERA PERÒ HA ESTAT AMB ESTATS
D'ÀNIMS BAIXOS I PENSAMENTS NEGATIUS

el malament que estaves als primers
anys de carrera ara estàs millor
va a temporades
ara estic millor
el que tenia por era que fos crònic
però ara em trobo millor
fa unes setmanes i mesos
que ja no em sento així
així exactament com?
sola
i amb aquests ànims baixos de no voler
fer res, d'aquests pensaments
dolents més que res
perquè has dit que també vas estar
desmotivada i tal, actualment
has sentit
com aquesta desmotivació?
Sí
sento aquesta desmotivació però
crec que no es veu
com
una desmotivació
alimentada per
pels meus pensaments

intento no tenir pensaments negatius
si em sento desmotivada
no
els alimentaré amb
sí
en quines situacions no sé
sents que estàs desmotivada?
en una vista molt més curta
és el més llarg que és el que m'agradaria
fer al futur
definir de veritat els meus gustos
és un conflicte que tinc sempre
pots
alternar les dues coses
o les tres o les quatre
les que tu vulguis, però les pots alternar
no t'has de definir
per això però és que al final la societat
t'imposa que tu has d'escollir únicament una cosa
d'acord
és amb el que deies abans que et veus com estancada
i limitada
només un camí
creus que...

Ets molt autoexigent/perfeccionista amb tu mateix? Sí (

Estancada → solució anar-me'n?

23. SALUT → consideres que tens bona salut física i mental? Alguna cosa que creguis important resaltar?

física sí

mental va passar allò, estoy en el limbo

24. Li dones importància a la pertinença i a la identitat? Et sents identificada o que formes part d'algun col·lectiu, ja sigui desde la família, els amics, alguna associació, extraescolar...?

IDENTITAT

- És important per a ell/a?
- S'identifica o es sent part d'algun col·lectiu?

25. La teva trajectoria de vida ha anat tal i com t'hagués agradat? T'agrada el que fas?

La carrera, etc.

Li agrada el contingut de la carrera però no com està estructurat el sistema d'avaluació.

jo hagués canviat

estic contenta amb el que tinc

potser

amb la gent que he conegut

i amb el que m'emporto del que he fet fins ara

perquè ja he buscat una solució

o ja veig una sortida

això de la uni per exemple

però m'hauria agradat en el seu moment

què hagués passat si no

hagués entrat a la uni

què hagués fet? Podria haver definit molt millor el que m'agrada

el que no, veure

si m'anaven les ciències o no

i poder entrar en una altra carrera

en comptes d'aquesta

però jo soc una persona

que no acostuma com a empenedir-se a les coses

per tant

adelante

no me arrepiento

d'haver escollit això

que si tens algun problema

ara jo intentaré solucionar

Entrevista 6: NOI - MUNICIPI GRAN

{ 0:00 }

Vale, pues mira, te voy a presentar un poco la entrevista. El tema ya te lo he explicado, va sobre la sala no deseada y nada. Básicamente se estructuran diferentes bloques. ¿Empiezo con unas preguntas así más introductorias, te pregunto qué carrera estudias? Y luego ya, pues paso a hacerte preguntas sobre el municipio donde Vives y luego sería ya más en torno a las relaciones sociales que mantienes. ¿Y finalmente, pues una percepción tuya también sobre si te has sentido solo, pues en qué momentos y más tu percepción no? ¿Y cómo lo sientes? Vale, pues bueno, para empezar, género masculino supongo edad 23 y de qué año del 2000 vale el municipio donde Vives actualmente. ¿Okay, y por lo que me has explicado, no has vivido siempre aquí?

No, no, llevo 4 años y medio más o menos.

¿OKO sea viniste ya después de antes de la pandemia en 2019, me has dicho no? Sí, unos meses antes.

Vale, sí, o sea llegaste y PAM te pilló confinamiento.

Llegué en junio y en que fue enero, febrero sí, no, no llegó ni al año y que sea.

¿Y vale, pues sobre la carrera que estás haciendo los estudios, cuál es?

OKY.

¿El tercer año y asignaturas de qué cursos de tercero?

Todas.

OK, vale, también lo combinas con algún trabajo o otra actividad.

Varios otras actividades, un grupo musical que cuando salen bolos de trabajo también ahí y si no, profesor de robótica.

Qué curioso. Como extraescolar de para los peques en.

Colegios.

¿Vale, y esto has tenido que hacer alguna formación extra? O vale, y entonces tu rutina, por ejemplo semanal, si tuvieses que decir, pues mira por las mañanas voy a clase por las tardes, lunes y miércoles. Pues voy a esto de las clases de robótica.

O. Si te lo hago rápido, quitando ahora el parón este de febrero hasta anteayer, que mi rutina fue ir a clase y seguir en clase porque fueron todas estas 10 horas que te dije de clase continua.

Sí.

Cuando ya el horario está más estable, sí, son dos, 3 días a la semana entre semana que hago clases y por la tarde lo extraescolar y fin de semana. A lo mejor ya doy clase particular o ensayo.

Porque lo del Grupo este, lo para ti, que es más, más hobby, más trabajo, una mezcla.

¿Hobby? No, porque no es el género que me gusta, así que no te lo digo de hobby, así que no agarro más trabajo, sí.

Vale y okay y es esporádico. No entiendo cada cierto tiempo vas a algún.

Los ensayos son constantes una una vez por semana y cuando hay algún bolow así. Capaz que unos ensayos más, pero si cuando sale un bolo en esa parte, si es esporádico, no es que hay trabajo continuo de eso.

¿OKY, cuánto llevas en ambos trabajos?

Es que a ver, bueno estaba antes estaba en otro trabajo. En verano empecé con el grupo y otro trabajo, luego ese Curro de camarero y me puse directamente como profe robótica. Así que desde septiembre así con los.

Dos, vale. Pues la rutina diaria. ¿Semana ya me lo has explicado, te voy a preguntar sobre tu vivienda actualmente, que dónde Vives, en en qué barrio de

Barcelona?

El besós.

El besós.

¿Está justo bajo la Pau?

Sí.

Vale, entre la Pau y la mía, sí.

OKY, qué Vives en un piso en.

Un piso, sí.

¿Tú solo o con alguien más?

No con mi hermana, mi madre y la.

OKY. El barrio ya me lo has dicho, todo es es periférico, no más bien que céntrico el beso.

Es sí, sí.

Vale YYY, OK, ahora te paso preguntar sobre el municipio. Consideras que el municipio donde Vives, en este caso Barcelona, te ofrece los servicios infraestructuras básicas, pues como es comida, sanidad, educación o lo básico que tú necesitas en tu día a día.

Sí, no, la verdad no me puedo quejar, digamos. Lo veo bastante bastante bien, bastante asequible. Es verdad que en algunos aspectos ha dolido un ha dolido un poco, por así decirlo, alguno que otro aumento que no. No estaba acostumbrado desde que vine acá o como te expliqué de dónde vengo yo, los argumentos eran algo de cada día. Entonces, al modo de comparar, pues la verdad lo veo mucho mejor de lo que venía corriendo.

¿En qué lo notaste, por ejemplo, de los aumentos estando aquí?

Estando acá en la parte de aumento, más que nada, la cantidad de ahorros que me quedaban después de hacer la compra mensual de comida, neceser todo eso. Por más que sean aumentos leves, vas acumulando y terminas notándose un poco y también un poquito de aumento en insumos. Y al punto que a veces he cambiado, no sé de compañía, de gas o de luz.

OKY claro, o sea, si me ha quedado claro respecto a la comida era como que te sorprendías porque te acaba sobrando de más o no o no te.

Referías a eso, no, o sea, me refería.

Desde que estoy acá hasta hasta la fecha, digamos la lo que he notado es eso, que quizás después, más que nada, con lo no sé si lo de pandemia guerra esta Ucrania. Todo eso que.

Me han me.

¿Han subido un poco? Si no, tranqui, mejor aclararlo. Pero que es a lo que te me refiero, que por un lado lo noto. Pero claro, yo estuve 1819 años viviendo en un sitio donde. Cada mes te aumentaba todo el tiempo, entonces.

¿Vale esto? Bueno, ya me lo has explicado y tal, pero para que quede reflejado también en la entrevista el motivo por el que migrasteis a para aquí para España.

Bueno, son varios, o sea 1 principalmente es este que te Matas trabajando y cada vez se hace más difícil mantenerte, pero también los otros dos más importantes son a nivel seguridad.

Que estaba muy complicada la cosa ya en el punto de que de noche no salgas.

Quédate en tu casa porque te puede pasar cualquier cosa si tienes un policía enfrente, pero a plena luz del día, capaz que te roban a punta de pistola, que no van a venir. El miedo que se instaura todo eso es heavy y también yo por mi parte me quería ir por el nivel de educación, porque yo había arrancado la carrera allá y de 5 clases. A veces solamente tenía dos a la semana porque o no había luz o no había gas o había mucha movilización. Docente o no docente, cerraban las universidades o lo que le decimos nosotros que tomaban las universidades, que es básicamente un grupo de alumnos que quiere hacer un reclamo, llegan a cierto horario, se encierran entre ellos, bloquean las puertas y no permiten a nadie entrar ni salir.

¿De eso?

Era muy frecuente y depende también el tipo de carrera. Te jodías mucho.

Perdón por la expresión.

No, no, tranquilo tu habla tranquilo.

O sea, no, no me ha llegado a pasar a mí porque no había avanzado tanto en la

carrera, pero conocí a gente de carrera más avanzada. O sea, buscando un máster doctorado que por ejemplo, doctorado o máster en biología, que han perdido meses de progreso porque no han podido sacar algunos cultivos a tiempo, porque habían tomado la Universidad y no les permiten entrar a hacer las correspondientes revisiones. Cosas así. Entonces nada. Sentía que no, no tenía futuro con lo que quería estudiar ahí. Y fue un peso también para irme.

¿Okay y has dicho también que viniste, ya que Vives con tu familia, viniste con ella?

A.

¿La vez, vale, supongo que tus padres también pensarían lo mismo que a nivel económico, a nivel también de seguridad OO sea lo que me has explicado, lo pensabais?

Exactamente sí lo teníamos charlado.

¿Entre los OK, Vale, qué más?

Y para ti los servicios básicos. Porque bueno, yo te he puesto ejemplos tipo comida o puedo ir al médico. Para ti todo esto es básico. O hay otras cosas que tú también consideres básicas que para TI son importantes en tu día a día.

Bueno, transporte te diría, lo veo bastante bien acá. O sea, lo veo bien a nivel versatilidad, el metro lo veo que llega a buenos puntos, por lo menos donde yo me tengo que mover. Conexiones de bus pasa lo mismo, no lo uso tan frecuente como uso el metro de medio día, pero siempre hay una opción. Siempre hay una opción. El hecho de que si bien en algunos aspectos se alarga un poco más pero ofrezcan pasada a cierta hora nocturna, también es un plus. La Renfe va como el culo.

Pero eso sí.

Pero bueno, no, no puede ser todo perfecto, digamos.

Vale. O sea, eso te va a decir que tú también el transporte lo usas básicamente cada día para venir, sobre todo a la uni.

A diario a diario, sí, a porque es verdad que eso, a nivel vehículo personal es un poco más complicado y más en Barcelona. Entre las las normativas de emisiones que hay que no digo que esté mal eso, pero que.

Porque tú tienes coche, tienes carnet, tengo.

Carnet pero el coche lo tuve que vender. Cuando me mueve Badalona para Barcelona no entraba el coche. Vale, me hubiesen multado cada día. Entonces lo vendí. Obviamente, ahora no, no, no he podido comprar 1. Que que cumpla el requisito para estar ahí.

OK, Ah, o sea antes vivías en Badalona, te mudaste.

Sí, viví en Badalona hasta el 22 de agosto.

OK, claro, esto es importante de.

Ahí la conozco a Alba.

Vale.

Del Curro del carrera del Frankfurt.

¿Ah, vale OKOK, vale? ¿Entonces, crees que hay algún servicio o espacio que te que te gustaría tener alrededor de donde Vives y no lo no lo tengas así que pienses?

A ver, no te voy a decir el CAP porque eso va por mi cuenta que tengo que cambiar el padrón, así que eso es responsabilidad mía, pero alrededor no tanto por es que.

¿Tienes lo del perdón en Badalona?

En la salud lo tengo, pero es que claro, como gran parte del día a día lo hago más por este sector que por el de mi casa. Incluso te diría cosas que sí vería más de este sector que de mi casa, que por ejemplo acá es verdad que a nivel establecimiento de hostelería y eso está más reducido, supongo que por el barrio, que es también, pero.

Cuando estás de más de prácticas que tienes que estar todo el día, a veces se te reduce un poco las opciones al momento de comer capaz, o sea o como te lleves. Si no te llevas de casa te toca capaz que alguna cafetería que que también están aumentando los precios ahí de las.

De las facultades y universidades, no o sea, son las únicas opciones que.

Sí, porque lo más cercano que tienes acá capaz que es ir a diagonal, que son 1015 minutos andando.

Claro, pero ya tienes que.

Y si no arreglan Pedralbes, hay alguno u otro, pero o sea, hay poca, no hay, no es muy variado, digamos.

No, esto es como el agua de no sé si alguna vez ha sido por algún motivo.

Es un.

Campus universitario que básicamente allí, pues están las cafeterías de de la de los y los bares de la facultad, no, y ya está. ¿O te llevas lo de tu casa o comes allí?

¿Y justo en esta zona bueno, cómo está el metro SAFA? Pero después, claro, los buses que hay acá van bien para el otro lado, para el lado del Baix Liburagat, todo eso van bárbaro, pero para el lado del centro son más.

Complicados.

Por ejemplo, si yo si yo quisiera ir en bus a mi casa, el que más cerca me deja es

dejarme, no sé si ubicas diagonal mar, el centro comercial que es zona mares más favor o todo eso y tardas 1 hora 20 1:30 H. O sea, se hace un poco más.

OK, gracioso.

Porque va haciendo más paradas.

Hace más paradas, hace más recorrido y si no es combinación de 2 3 uses en ese aspecto que se puede hacer, pero.

¿Tú lo que sueles hacer es coger metro, no?

Metro, combinar, pero sí.

Cuánto tarda esa aprox.

4550 minutos.

¿OK, tanto ida como vuelta, sientes lo mismo?

Sí.

Vale.

¿Entonces sobre tu vida diaria? Bueno, ya me lo has explicado. La pregunta es un poco, pues si haces vida dentro del municipio fuera también Barcelona al ser muy grande. ¿No sé si tú reflejas como cuando haces vida o lo que sea piensas más tipo barrios o tipo Barcelona? No sé si.

Me explico, pero. Si es que yo más que como barrios, esos como no lo tengo tan instaurado, yo más por donde vengo lo veo así, es más como una ciudad se llama. Es más, incluso me pasaba al principio que no me daba cuenta el cambio entre San Adrià, Badalona por ejemplo, que ya es una ciudad de la otra, pero están pegadas los límites, por ejemplo, donde donde vengo yo, que es una ciudad que se llama Mar del Plata, es una ciudad grande, es más o menos 1000000 de habitantes o así, pero la siguiente ciudad. Más cercana, capaz que está a 30 km. ¿Si tenés del esos 301520 que es pura ruta con campo no hay, no hay nada que, o sea, te das cuenta enseguida que pasas de una ciudad a la otra, no?

Es no está ahí pegada, que a lo mejor estás, ya pasas esta calle y ya es exacto. No es nada pegado, o sea, te das cuenta cuando sales de la ciudad y siempre como lo manejé yo en el colegio que. Que hice que justo como era universitario y buscaba siempre gente de toda la ciudad. Entonces yo la parte de lo que era distinción barrial no la tenía tanto, porque al final terminábamos todos en el mismo punto de barrios distintos y cada 1 se terminaba acostumbrando la vida del otro entonces era como algo un poco distinto, entonces lo que bien de barrio nunca lo tuve y cuando vine acá es verdad que si me sorprendía esto de que. En muchos sectores, como parece que se conocen entre todos y eso.

¿En qué sectores te refieres?

Y por ejemplo, Badalona veía mucho en una parte que estaba, que era San Roque, la salud, por ejemplo, ya la gente, más que nada, la gente mayor veía el día a día siempre la misma rutina, siempre se saludaban con los mismos. Saben que se van a encontrar o que mínimo cuatro o 5 personas van a pasar y hablarse. Y lo mismo veía en el trabajo, yo por la zona también. Cosas no planificado pero que te los encuentras. Y claro, yo estando desde acá, habiendo llegado sin conocer a nadie, tampoco lo tenía tanto. Si yo no lo agarré el barrio que agarré porque había una oferta de de vivienda, no es que había algo que me dé una especie de como sentido pertenencia o algo así al al sector. Entonces para mí siempre fue más verlo como ciudad. Todo porque no me no me he detenido a pensar si ha cambiado. Entre un barrio y otro, las costumbres, las cosas. O.

¿O qué? ¿Qué gente hay más en un barrio que en otro? O sea, quitando el Rabal, que sí viví un mes ahí, que vi cuatro catalanes contados ahí adentro, pero después no me he frenado a pensar en ese aspecto.

¿Okay, entonces cuando yo te pregunto si haces vida en tu municipio y tal, que me dirías si no?

Pero no, no en.

El barrio, o sea, no cerca de donde Vives. Tú, como me has dicho, es más en la zona universitaria porque perdona cuando trabajas y tal y dónde está en.

Unos colegios que están por acá 1 El Liceo francés. No sé si sabes cuál es.

O sea, que te vas moviendo de barrio si o si no para todas estas actividades.

Si cuando tengo ensayos con el grupo son todos de Sant Feliu de Legat, así que me toca moverme hasta allá.

Ah, vale cerquita y de Esplugas cerquita más para.

Allá sí, sí, sí, paso siempre esplugas, porque uso el tram este hasta.

El t. 3 no.

Hasta hualden o hasta la última depende del mensaje, así que sí.

Sí, sobre todo si tienes que venir desde el beso, sí.

Y con un bajo AA cuestras que ya pesa lo suyo.

No te digo porque qué haces, vas. ¿Siempre sueles ir desde casa o ya te pillas?

Estás en la Uni y vas.

O Ah, vale, salvo que ese sábado.

Me.

Sale un trabajo esporádico de algo y voy desde ese trabajo, pero por lo general si voy desde casa.

Entonces me has estado comentando eso de los vecinos, no que te sorprendió que se conociesen o que se saludasen, por ejemplo, es cómo es tu relación. En plan me has dicho que tú no eres tanto de ese tipo que tú a lo mejor eres más de no conocer o de no o de no saludar o.

No, no, no. O sea que con gente que conozco, obviamente que sí, pero digamos soy como una persona nueva en los barrios. Esos además. Acá donde me mudé llevaré, todavía no he venido 2 años y conozco de compartir el ascensor, no no mucho mas a los que están ahí y.

En.

El en el otro lado, todo lo contrario, no solamente no conocía, sino que tenía en Badalona el vecino que tenía yo era un viejo, un poquito trastornado, vamos a decir. ¿Que me recordó varias, me recordó en esos años varias veces de dónde, de dónde vengo yo?

¿Voy trastornado, por qué lo dices exactamente?

Porque al mínimo ruido empezará a gritar como un loco que nos volviéramos a nuestro país, que dejemos de robar empleo a los.

Demás.

Etcétera, etcétera.

Vale. ¿Te gustaría que la relación fuese diferente? Porque supongo que también al no llevar muchos años ni nada, pues eso tienes que aún conocer a la gente. ¿Te gustaría que fuese de otra manera de como es ahora?

Y a ver si es verdad que es distinto para mí a como venía acostumbrado y en algunos aspectos obviamente que eso es lo extraño, pero o sea no, no voy a estar acá para cambiar como son los demás, pero si es verdad que bajo mi percepción. A lo que estoy acostumbrado a la gente al principio la he notado siempre como más fría o distante, por lo menos mientras no te conocen. Luego a lo mejor algunos sí se abren más, otros menos, pero a nivel calidez es un poco diferente a lo que vengo acostumbrado. Por un un ejemplo muy muy tonto con alguien que conoces. Es muy común si sales de trabajar, a estudiar lo que sea del si entre el punto va, de dónde salís y tu casa.

En el medio hay alguien que conoce o que vive ahí. A veces es casi es mi preguntarlo, o sea hacer un llamado y decir, estás en tu casa así poner el agua a tomar unos mates me paso ahora y es algo muy común. No tenemos tanto problema en abrimos rápido, socializar con gente que no conocemos o que son amigos de referido de tal o cosas así. Entonces si es verdad, al principio me chocaba un poco en ese aspecto. De que los notaba como mal visto en eso, pero no me refería a cambiarlo porque al final acá son así como son por lo

acostumbrado que estén y obviamente no son todos así.

Claro, pero aquí no es como de que venga, te abro la mi casa en el momento este rápido que te conozco no estar así allí.

¿A ver lo de abrir la casa? No, no cualquiera, pero pero es verdad que me refiero a eso que. Acá mis amigos más cercanos a nadie, no he ido a la casa de ninguno prácticamente y allá es algo muy común, es como muy común, pero que ni siquiera es, es que se planifica, no, tal día ven, puedo, no sé algo del momento de si salir de trabajar estoy, uh, es verdad, acá vive tal lo voy a llamar, a ver si está está así, me abre la puerta, dale, esto ya está.

Aquí puede ser que sea más vida en la calle, que no a lo mejor.

Eso también me sorprende mucho lo que basta.

No di, lo di, lo está interesante, todo lo.

Que gastan toda la salida tiene que ser la terraza de un bar a dejarse cerveza en bravas. En lo que sea digo lo tranquilo que estaba allá, es decir, Juntarnos en una plaza cada 1 que lleve algo de comer. Y lo compartimos ahí, sentado en el pasto tranquilo al sol.

Qué bien. ¿Quiero decir que esta cultura de bar y terraza yo no la comparto mucho porque tampoco soy de al final vas a consumir y a lo mejor no me apetece consumir, pero como has quedado con las amigas, llevar a un bar pues tienes que pedirte algo, sabes?

¿Ya es decir, quedamos y digo dónde para? Porque yo todavía tengo que llegar a fin de mes. Me falta que me compre unas cosas y estoy comiendo arroz blanco en casa. O sea, relájate un poquito, sí, no, yo o sea.

No me molesta quedar en un bar y eso, pero es que es que siempre pareciera como que algunos pareciera que no supieran hacer otra cosa.

Pues si vale ahora pasando a más a bueno y una pregunta así muy general y tal todo lo que has dicho sobre el municipio que te he ido preguntando. Podrías decir, o sea, podías haberme contestado de igual manera. ¿En cuánto vivías cuando vivías en Badalona? Hubiese sido las mismas respuestas aprox.

Casi hubiera hecho bueno Badalona podía usar coches ahí, vale, pero te diría casi que sí. Y por lo mismo que te dije a veces ni notaba pasar de Badalona. A Sabes cuánto me costó más. Eso cuando fue la pandemia lo que era el confinamiento de municipios y yo estaba pegado a San Adrián, no sabía dónde se acababa de terminar.

Vale, y ahí estabas confusa de no sabías.

No sabía dónde poder hacer las compras donde no. Ahí fue cuando más me me complico. Pero es lo que te digo. O sea, si es verdad. Yo para mí he notado

mucho tanto Badalona, Barcelona. Los he notado muy parecidos.

Ya sea acceso, pues a los servicios y espacio que tú necesites de.

Exacto.

Vale, pues ahora pasando un poco a las relaciones sociales y tal, has dicho que convivías con tus padres y tu hermana puede ser, vale, tu hermana es más pequeña, más grande. ¿Cuántos años vale YYY cómo es tu? ¿Cómo es tu relación con ellos conviviendo y tal?

La verdad, bien o sea yo con ganas de irme, pero no por llevarme mal, sino simplemente por el hecho de que vengo pensando lo de que no. Una vez que me gradué y pueda tener un trabajo estable ya me dan ganas de irme, pero la relación bien, no voy a decir, no digo relación típica de familia porque al final no sé qué es típico que no, pero.

Yo creo que nadie sabe.

Lo que pasa luego en cada familia.

Vale, porque siempre has estado viviendo cuando vinisteis de allí, de de Argentina, habéis Estado en Badalona también todos juntos. Luego vinisteis de Barcelona juntos.

Sí, o sea.

El proceso de cambio de pisos ha sido siempre conjunto.

Sí, o sea, fue de bad Rabal, Vilassar de mar, Cervelló y Badalona sí fueron todos en conjunto y ahora Barcelona de nuevo.

Vale, o sea, que han habido más pisos entre media y tal.

Sí, sí, sí, sí, vale.

¿Y todos estos cambios por algún motivo en específico?

Y al principio, porque.

Al principio es complicado cuando llegas siendo de afuera sin tener ninguna nómina del propio país. No son muchos los que te abren las puertas. Fácil.

Entonces hasta que pudimos dar con un piso en el cual no se hiciera un contrato, estuvimos parando en en residencias de algunos argentinos que conocíamos.

Entonces es una persona que justo se iba a Argentina. Y que tenía un piso en Raval. Nos lo alquiló por un mes porque nos conocía a la distancia a otros que vivían en vilasar. Nos compartían la casa un mes y estuvimos ahí. A veces. A veces era complicado porque era rápido. O sea, la cosa era rápida, era presentar la oferta, mirar de donde eras y ya te cerraban las puertas. O sea, vale, no digo que sea por ser argentino, lo que pasa que solo por el hecho de ser extranjero o no tener una nómina que justifique, pero. Se cerrarán las puertas muy.

Fácil y era complicado no establecerse. Entonces bueno, te te voy a aprovechar y

te voy a preguntar para preguntarles sobre el proceso este de entrada y tal, hubieron facilidades. Fue más difícil que fácil. ¿Tenéis algún contacto que os pudiese ayudar lo que me has comentado ahora?

Sí, a ver, teníamos un par de conocidos, pero. Solamente en aspecto vivienda, después todo lo demás, no. Si es más, a nivel, por ejemplo, trabajo íntegramente buscarlo por nuestra cuenta. Incluso en ese aspecto pasó bastante tiempo hasta que el resto bueno, mi hermana no, pero el resto de mi familia haya podido tener trabajo porque de nuevo no hay experiencia laboral demostrable dentro del país. Para un recién llegado y ellos teniendo 4050 años, no es tan sencillo empezar de cero en ese aspecto. Yo bueno, echar currículum hasta que me tomaron en un trabajo y ya está, pero no habrán sido dos semanas de buscar ellos más meses. OKA ellos les costó más y porque a nivel de bueno no sé si puedo, si hay alguna pregunta porque evidentemente toco cosas, pues personales.

Y demás.

Entonces, si hay alguna pregunta que a TI no te apetezca contestar y tú lo dices con tranquilidad, que no hay problema porque claro, en relación con tus padres supongo que te iba a preguntar la profesión que que tenían allí que tienen.

Ahora vale mi mi padre, los músicos, por ejemplo, de toda la vida de de.

Siempre y empezaron carrera artística era muy, mucho más complicado. Esa carrera artística de cero era más complicado y más porque encima justo. ¿Los contactos de en ese aspecto los tenemos en Madrid, no? Entonces en ese y madre fue durante muchos años fue de docente de de jardín de infantes, que no sé cómo se dice a ver.

Guardería.

Sí.

Pero.

No sé, porque claro, es que guardería para mí es niño de 1 año, yo te digo antes de primaria.

Ah infantil infantil.

Vale, mi madre fue docente de eso y luego luego paso se pasó la música con con el palotro.

¿Vale entonces lo que es, por ejemplo, la las titulaciones y tal de allí de Argentina, para qué convalidaban o no?

Por ejemplo, mi madre tiene hecho la carrera de magisterio. Que no sé si aquí se dice, también creo que.

Si no antes, si se decía, pero.

Ella tiene un magisterio y no convalida a nivel titulación. Mi padrastro tiene una

carrera de profesor de música especializada en tango y tampoco le convalida. Incluso a mí tampoco me convalida porque a mí me faltaba nada para antes de empezar estudiar química. Me había estado por recibir de profesor de música jazz y no me iba a.

Convalidar.

Nada. Allá se llama terciario, educación terciaria no llega a ser universitaria.

Vale.

Y no convalida con 1º Medio.

¿Vale esto, aparte de que hagas cualquier trámite, que es que no convalida?

A mí no me convalidaban ni por suerte había hecho en un semestre, pero no me convalidaron ni eso. Yo tuve que empezar la uni de hacer la Selectividad. Las pautas.

Vale, y a nivel de bueno que vinisteis con algún visado y tal o.

No, porque yo tengo doble nacionalidad, soy argentino e italiano por parte de mi bisabuela. Entonces para venir acá siendo residente comunitario ya está.

Con.

Pasaporte italiano, ya no había problemas de visado.

Vale, y te iba a preguntar sobre el trabajo de ahora de tus padres porque me has comentado lo que trabajaban y estudiaban.

Ahí, claro, mi padre, mi padre, es comerciante de alarmas en Prosegur. Y mi madre es monitora de los colegios.

De de comedor.

O de comedor, 1 en Badalona y el otro ya también son hasta arriba o por ahí.

Vale, y bueno, y también te quería preguntar si a nivel de por lo que me has ido diciendo y tal, supongo que sí. Entonces desde que llegaste pues habéis ido teniendo dificultades económicas y tal, pues para pagarte dura carrera o.

Primer año. A nivel información no, no me han dado mucho. El primer año lo hice trabajando en un bar, fines de semana hacía 15:20 h, a veces más incluso, y luego en verano hacía y hago. Todavía es lo que aprovecho y luego la diferencia en verano, que es ahí sí me cargo a trabajo porque el primer año lo pague íntegro y ya a partir del siguiente año entre las notas y los trámites que podía haber.

En mi que está lo de la beca general del Ministerio, todo esto y se me ha reducido un poco, un poco bastante. O sea, me pasa lo del 1800 a 300, pero sí, el primer año fue el más, el más chungo, más, más la pandemia, la pandemia. Creo que fue lo peor a nivel económico porque. ¿Me dijiste?

Que.

Era anónima, no, sí.

Sí, sí, sí, o sea, puedes expresarte y mandar a mandar.

A la mierda no, pero sí es verdad que es una.

Realidad que era un.

Poquito fuera de lo legal que es que en el primer año que estuve yo, cuando terminó el verano, me rebajaron el contrato y casi todo lo cobraban en negro, pero lo rebajaron de una bestialidad a 9 horas semanales. Y cuando me agarró la pandemia estaba lo que era esto del ERTE. Entonces te venía proporcional a las horas cobradas cotizadas. Entonces obviamente no me venía mucho y yo no estaba pudiendo cobrar lo que hacía en negro porque no había trabajo. Y encima, como yo estaba cobrando en mano, no me había hecho ninguna cuenta bancaria de momento, porque no tenía todos los papeles de residencia definitiva como para abrir una cuenta. Y el ERTE solo lo pagaban por Banco. Entonces todos esos meses no cobré nada.

Y me tocó fundirme los ahorros para poder aguantar. Entonces diría que el peor momento económico. Ahí yo estaba sin trabajo por eso y mis padres todavía.

Vale, o sea, tú dirías que lo que es cosa, o sea tu carrera y tu tu ocio y todo lo que sea para ti, vale tu bolsillo, por así decirlo, y tus padres ya se encargan más de pues de la casa o.

Sí, bueno, o sea. Yo de la Universidad, si desde que empecé siempre hago lo posible para que ellos no tengan que meterse así ya les saco ese peso y aparte es verdad que si nos repartimos un poco los gastos, por ejemplo, yo me encargo de de 2 ahora mismo dos préstamos de algunas cosas de mudanza que hemos sacado a nivel financiado y de la alarma de la casa y.

Cuando cobro una parte y la pongo para luz, para alquiler y para para la comida y todo eso y nos manejamos así.

OK, vale, me has dicho que la relación con tus padres bien, es más bien esto.

Pues bien, de hay un contacto muy cercano de que tú les puedes hablar de tus problemas personales OA ellos no les sueles hablar de.

Cosas no somos. Entre nosotros somos bastante abiertos, al final a nivel familia estamos solos nosotros. Además a nivel familiar yo creo que ocultar creo que no.

Bueno, a lo mejor sí es verdad que yo me estuve a punto de mudar y no lo llegué a hablar con ellos porque me iba a mudar con mi pareja y me dejó 3 días antes de que haga eso.

Así.

Así que como que no, no me mudé, entonces dice decir si para para qué. Bueno, o sea, ni lo hablo, ya está, pero después creo que no. Son bastante transparentes, somos bastante temporante entre nosotros, cada problema que hay. No

intentamos solucionar los problemas que os ha podido tener mi hermana al adaptarse a la escuela, los cambios, todo eso también estamos ahí para. Para ayudarle, 1515.

15. Y es eso. Tratamos de acompañarnos todo lo que podemos siempre que se pueda y si no es a nivel físico, a nivel emocional, estar ahí.

¿Y tu relación con tu hermana es buena?

Sí, bien, supongo que algunos roces de típico de hermano y encima típico de diferenciada, porque ella 15. Yo 23.

¿Hay roces, como que si se puede preguntar roces, en qué sentido?

Y no sé a ver.

Nada de convivencia de al momento, de capaz de hacer tareas, tareas domésticas o algo así, de de deje 1 que deje más desordenado O A veces a nivel estudio se complica más y yo justo estoy preparando un final YY ella tiene más dudas de matemáticas y perder tiempo ahí. Entonces me termino yendo a una biblioteca para que no para que pueda aprovechar el tiempo y después veces eso me lo reclama y cosas así. Pero nada, nada grave. O sea, no en relación de hermanos. O la tengo siempre ahí para, o sea, el día que le pase algo, yo me muero. Básicamente es eso.

OK, luego también vale, está la familia y te voy a preguntar sobre con qué otras personas sueles interactuar o no hacer. No hace falta que sean amigos simplemente o colegas o gente del trabajo o en general en tu rutina.

Actualmente decís, sí, Ah, vale, y más que nada. Sí, como lo de mis compañeros de la Universidad te.

¿Sueles juntar con alguno más?

Sí, con algunos, De hecho, he entablado mucha más amistad y que los veo por fuera, sino por dentro de ellos, los de una mínimo una vez por semana, los miembros del grupo de música. 3.

Miembros que sois un grupito grande, pequeño.

O sea, no sé a orquesta, pero no, no es lo convencional y después te diría en el trabajo no tanto, porque al final estoy dando clases yo solo y. Solamente estoy 1 hora con eso, con los chicos y ya está, así que no, obviamente.

Lo que haces particular, o.

No, no o sea extra escolar.

Ah, es verdad, me lo has.

Dicho en en un aula pondré 15 chicos, a veces como mucho, pero obviamente le doy clases y tratar un chico de está complicado y después no, y después te diría un grupo que. Que con que me me he integrado a partir del año pasado de gente

que que en Argentina algo que mueve mucho es el fútbol. O sea, son, somos bastante pasionales y yo vengo y yo yo soy fanático de un club de fútbol que no es tan no es tan conocido fuera de Argentina. Entonces es raro encontrar gente YY acá se han empezado a ir conociendo gente que es simpatizaba de ese club, han armado un grupo, al final hemos llegado a hacer 150 personas ahí, entonces cada tanto a ellos me. Con varios de esos me me cruzo y los veo.

Vale.

Porque al final comparto más costumbres que con ellos. Son todos de Argentina, viene en el mismo lado, más que sean de distintas ciudades o provincias, pero más cosas en común.

¿Vale, y os juntáis en plan cada cierto tiempo?

Si si si hay un, por ejemplo, si hay un partido de fútbol que que está en un horario decente porque por tenemos 5 horas de diferencia, entonces capaz que muchos partidos sean a las 2:00 H de la mañana y claro, imposible ahí. Si hay un partido decente o si hay algún evento así, sí.

Quedamos, o sea, suele ser, para ver algún partido relacionado con algo de fútbol.

Sí OA veces, como ya nos habíamos empezado a conocer y eso quedamos en algún, en algún camping de estos montamos un asado entre todos YY bien, o sea, en algún evento social lo hace.

¿En un camping te refieres a barbacoa, no?

Sí, a un.

Porque claro, camping, aquí es más de te vas de camping, a lo mejor en una no me sale o te puedes ir de acampada o.

Sea que por lo general, a veces.

Van de.

La mano es que en Argentina los lugares donde vas de acampada tienen sus parrillas. Entonces hay gente que alquila el sitio por un día. Solo hay gente que se va de acampada y no usa la parrilla. Hay gente que hace las dos cosas, no, pero se le dice camping, sí, hay más la mía.

OK. ¿Entonces, si tuvieses que decir así diariamente con la gente que interactúas, básicamente que sería tu familia compis de la uni?

Y.

¿Vale, y con compis de la Uni, hay alguno que destagues de pues me ha medido más con estos o?

Y tengo sí, 23 personas. A lo mejor sí hay un justo, dos que son de unos de Badalona, otros de Santa Coloma. Y con ellos he pegado más onda, he tenido

más relación YY por lo general sí son los que más veo por fuera también.

¿Vale, y hay alguien a quien le puedas explicar tus problemas así más personas e íntimos de amigos y tal OYA quienes son a estos dos de la Uni?

No, a 1 de ellos, dos sí.

Y a veces la tengo a Alba para romperle las pelotas grande Alba y viceversa. Ah, y viceversa. También la escucho yo.

¿Vale, claro, porque también mantiene, supongo, amistades de Badalona, no? Y. Con con albas la que de Badalona ahora mismo creo que es la única que me ha quedado así. Hay, obviamente me han quedado conocidos y que si los veo está todo bien. Y eso, pero de de de seguir hablando, de seguir viéndonos, me ha quedado algo más que nada.

¿Vale, y cada cuanto habláis así o os veis? ¿O supongo que la relación es más online, no? Porque.

Bueno, sí es verdad que a veces puede pasar un tiempo que no nos vemos, está todo más que bien, pero ella, ella, ella ahora está, está tomando clases de canto.

Sí, me suena a que me dijo algo.

Su profesora es mi.

Madre, Ah sí, Ah, vale.

Entonces a veces llego a mi casa y la tengo ahí.

¿Ah, vale?

¿A verdad, hoy tenías clase y alguna que otra vez me ha dicho, tienes tiempo, estás muy ocupado, bajamos a tomar una cerveza o algo? Sí, sí, todo bien, vamos a charlar un ratito. O bueno, vamos a salir, así que sí.

Muy bien. Y vale, y con toda esta gente que me has dicho, no sé si piensas en alguien más así de contacto con quien suelas interactuar o crees que ya los has dicho todos.

A ver, me llevo. Me llevo bien con otras personas de la uni, pero cercanos, cercanos, como esos dos no tanto. A lo mejor dos o 3 más pueden entrar, pero que se asoman, o sea, no vale.

¿Tenéis algún grupo con estas personas en concreto o el Grupo es más de clase?

¿Bueno, con una una de las dos tenemos un grupo de 5 amigos que también, los otros 3 son muy amigos míos, pero no son, no llegan a ser cercanos como ella con el otro amigo, comparto algunos amigos en común y eso y entre ellos dos se llevan bien también, pero no como grupo como tal, no?

Vale. Y a nivel las relaciones, las interacciones que mantienes con toda esta gente que me has dicho suele ser presencial, suele ser más por el móvil o.

Con los.

De la Uni presencial YY con el resto, por ejemplo, bueno, los que quedas una vez a la semana para el Grupo música es presencial.

Presencial y es más, con ellos es más, es más. A lo que vamos en concreto no es.

No es tanto de afectivo a nivel amistad, o sea, las cosas que hablamos son del Grupo de las cosas que hay que corregir, de las cosas que hay que practicar de cuando hay una fecha de cuando no YY organizar el horario de los ensayos.

OKYY con el resto. Bueno, el resto la es la familia YY ya está. No, no me has.

Dicho sí, bueno, ahora que lo pienso, claro, sí. Tengo amigos muy cercanos también, pero que están en Argentina. Entonces ahí sí es 100% online.

Vale.

Y no es no es diario.

Claro, esto también es interesante porque yo a lo mejor te pregunto si que es respecto aquí y ahora, pero si tienes también gente de Argentina con la que te hablas y tal.

Si es gente que capaz, que pueden pasar 23 meses, que. Que no hablamos, pero un día cualquiera hablamos. Está todo más que bien, nos ponemos al día, está todo perfecto.

Y que son amigos que tenías ahí de.

Del secundario de algo, alguna otra banda de música que me ha quedado de cuando estaba allá tocando y etcétera.

Y a ellos les sueles explicar también tus cosas así, personales o.

Creo que lo a nivel personal lo.

Lo más, lo último que les habré dicho es que me separé y eso fue hace 1 año y medio, así que no ya de que creo que de esas cosas no, no hablamos tanto de eso.

OK, entonces sé que puede parecer ahora un poco frío y objetivo, pero si te si tuvieses que pensar un orden de estas personas para ti importantes, decir no sé para mí el orden de importancia sería, pues primero va mi familia, luego va, sí, sí.

Sí, te entiendo. En mi familia arriba.

¿Todos en el mismo saco, vale?

Porque.

Bueno, me he encontrado en alguna situación que a lo mejor pues decía, pues mira mi madre antes que mi padre o.

¿Bueno, a ver, no?

Tampoco hace falta específica es.

Que claro es que yo ahora me refiero a mi familia con los que están acá, porque

mi padre está en Argentina y con él no tengo tanta.

Relación es verdad que o sea, estoy diciendo duro a tu padre, pero me refiero a tu padre.

Sí, sí, no, pero mi padre vive en Argentina y no tengo una relación.

Una relación padre e hijo tan tan normal, digamos.

Porque cuando estabas allí sí que te llevabas con él.

Más o menos yo empecé cuando era chico, no estaba. Osea directamente él apareció cuando yo tenía 10 o 11 años. No, entonces no sé si va por ahí o por qué, pero no, nunca tuve un vínculo tan cercano después con mi padre. Mis estudios de música, lo que los instrumentos que he aprendido a tocar y todo eso ha sido también por la familia que tenía en ese lugar. O sea, me he alimentado a querer ir por ese lado, aunque después cambie a química, pero en su momento.

Vale, porque tu padre, Ay, tu padrastro ha estado como en tu vida desde vale.

O dos, no sé.

Lo del orden de importes.

Speaker 2: { 46:50 }

Entonces sí, los 3 ahí arriba. Estos dos chicos te pongo

00:00:00 Orador 1

O si tengo que elegir orden entre los dos y la está la chica de Santa Coloma primero que es.

00:00:06 Orador 1

No puedo hablar cosas personales tal de un lado y el otro podemos hablar sin problema después este chico de Badalona.

00:00:15 Orador 3

¿Por qué perdona cosas personales? Me habías dicho que estaba Alba y esta chica vale, y.

00:00:20 Orador 2

Vale.

00:00:22 Orador 1

Sí, Alba también la pongo ahí.

00:00:26 Orador 1

AA nivel presencial no estamos tanto ahora, pero pero sí está.

00:00:32 Orador 3

OK, luego sería el chico.

00:00:36 Orador 3

Sí.

00:00:37 Orador 1

Y luego algunos otros compañeros de la Universidad Amigos de Argentina.

00:00:49 Orador 1

Mis abuelos paternos, capaz, pero tampoco tanto.

00:00:54 Orador 1

No sé.

00:00:58 Orador 3

Proyecto seguros paternos, o sea, sí que estuvieron ahí, aunque tu padre no.

00:01:02

Vale.

00:01:04

¿Ah, vale?

00:01:05 Orador 1

Van, van todos en bolsa, pero como me peleé con los maternos hace un mes que se fue todo a la *****.

00:01:10 Orador 1

Como.

00:01:11 Orador 1

¿Eso no es que me queda, vale?

00:01:11 Orador 3

Vale.

00:01:14 Orador 1

Vale.

00:01:15 Orador 1

Y después, no sé. O sea, no sabría decirte. Nací a nivel muy, muy cercano. No sabría decirte, porque claro.

00:01:24 Orador 1

¿También también es lo que te vuelvo a decir, como las costumbres que tengo yo a cómo me relaciono, cómo me relaciono a una Argentina que?

00:01:33 Orador 1

A veces no necesitabas mucho conocer a una persona para ser no cercano, pero llevar otro tipo de calidez que acá veo que solo hacen con gente que son amigos desde hace 5 años, entonces también a nivel cercanía es más todavía lo.

00:01:48 Orador 1

Que lo que valoro yo para tener a alguien para considerar a alguien muy cercano porque al final.

00:01:57 Orador 1

Puedo saludar con un abrazo a 40 personas, pero porque es algo muy común allá y acá,

capaz que es más, o dos besos o un apretón de manos.

00:02:07 Orador 1

Entonces para mí no es parámetro como tal, eso es como que son más cosas las que tengo en cuenta para considerar a alguien muy cercano.

00:02:15 Orador 3

¿Vale, y qué cosas consideras tú que son importantes para para considerar lo cercano?

00:02:21 Orador 1

Conocer a la persona confianza.

00:02:26 Orador 2

Dos.

00:02:27 Orador 1

Muchas cosas en común y saber que está ahí, digamos.

00:02:33 Orador 3

Por ejemplo, la presencialidad sería un factor importante.

00:02:35 Orador 1

No saber que está ahí a nivel emocional, o sea saber que saber que esa persona te entienda o saber que.

00:02:41

Okey.

00:02:45 Orador 1

No que ha pasado por lo mismo, pero que.

00:02:48 Orador 1

¿Puede empatizar cosas así?

00:02:50 Orador 3

¿Vale, y esto con el número de relaciones que tienes y interacciones, estás contento?

¿Te gustaría tener más amigos o más?

00:03:01 Orador 1

Calidad.

00:03:02 Orador 1

¿Ante qué cantidad?

00:03:03 Orador 3

¿Vale, YY con la calidad estás contento?

00:03:03 Orador 1

Me quedo 8.

00:03:08 Orador 1

Sí, algunos medio pelotudo, pero pero se hace querer.

00:03:12 Orador 3

Eso siempre pasa.

00:03:14

Exacto.

00:03:15 Orador 3

Vale.

00:03:21 Orador 3

¿Vale, te preguntaría que también puede ser un un poco frío y objetiva la pregunta de grado de satisfacción del 1 al 5 con las relaciones que mantienes con la gente si tuvieses que unos menos y 5 más?

00:03:36 Orador 1

Sí, sí.

00:03:40 Orador 3

Por ejemplo, con la familia o es un.

00:03:42 Orador 1

Cuatro, sí, sí, sí.

00:03:43 Orador 1

Por eso estoy empezando a pensar.

00:03:44

¿Vale, vale?

00:03:48 Orador 1

Familia cuatro, no, no digo 5 por el hecho de este de que está todo bien, pero tengo ganas de irme.

00:03:55 Orador 1

Y ver qué tal es mi relación con mi familia una vez marchado, entonces capaz que un poquito por eso.

00:04:03 Orador 1

Amigos cuatro también, porque al final.

00:04:08 Orador 1

No sé, es que hay muchas costumbres que todavía nulas no me no, no me he terminado de adaptar o no termino de encajar con algunas costumbres. Esto que te digo que los noto más frío cosas.

00:04:19 Orador 3

¿Fríos en que sentido?

00:04:21 Orador 1

¿Gustantes, no sé cómo explicarlos, cómo?

00:04:23 Orador 3

A lo mejor de que no te hablan de cosas personales o.

00:04:26 Orador 1

Bueno, no, lo de personal lo puedo.

00:04:28 Orador 1

O sea.

00:04:28

Sean.

00:04:30 Orador 1

Pero no sé, es como es, como raro.

00:04:33 Orador 1

¿Algo?

00:04:33 Orador 1

Es es algo que o sea, lo noto, pero no no sabrías darte un ejemplo en concreto.

00:04:39 Orador 1

Como en una parte así puede ser, debe ser más abierto.

00:04:43 Orador 1

¿Eh, o de qué cosas se hablan o de qué? ¿Con qué soltura se pueden hablar algunas cosas que no hay problema?

00:04:51 Orador 1

OO, no sé esto mismo, Caribe de decir de Sentirte más rápido en libertad de decir.

00:05:00 Orador 1

¿Estás libre de algo? Vas directo a casa o quedamos por acá y hablar un rato de cualquier cosa que está todo bien. A eso voy. ¿Es más difícil entrar en en eso?

00:05:11 Orador 3

¿Vale, o sea, consideras que la gente a lo mejor en vez de mantener este contacto, como explicas tú, va un poco más a la suya o?

00:05:21 Orador 1

En algunos aspectos lo veo sí o más a la suya o más con los suyos.

00:05:28 Orador 1

Que ya conocen desde hace mucho más, digamos que es que ojo es.

00:05:31 Orador 3

Vale.

00:05:34 Orador 1

Muy entendible.

00:05:38

Okey.

00:05:39 Orador 3

A ver, nos habíamos quedado en lo de grave satisfacción.

00:05:40 Orador 1

Sí, me quedé con eso, familia, cuatro amigos, cuatro.

00:05:46 Orador 3

¿Todos los amigos por igual cuatro o Harías alguna distinción?

00:05:50 Orador 1

Lo más cercano, cuatro, los los compañeros menos cercanos.

00:05:57 Orador 1

3 gris, al final algunas cosas que no me han terminado.

00:06:02 Orador 1

O.

00:06:02 Orador 3

Cosas así y con lo de con los de.

00:06:05 Orador 3

Chica.

00:06:07 Orador 1

¿3 y medio, Eh? A nivel afectivo no hay mucho, pero a nivel profesional.

00:06:17 Orador 1

Podría ir mejor, pero.

00:06:17 Orador 1

Al.

00:06:19 Orador 1

Final, son son pibes, son chiquitos.

00:06:22 Orador 3

¿Cuánto qué edad tienen?

00:06:23 Orador 1

20.

00:06:25 Orador 1

201.

00:06:26 Orador 1

No, pero lo digo. O sea, son pies, son chiquitos, yo tengo 23, pero casi todo lo que hice de música lo hice con gente de 40.

00:06:31 Orador 1

50 años oyó al final.

00:06:32

Vale.

00:06:33 Orador 1

Final no hay mucha gente que se decante por el jazz cuando tiene 16 años o cosas así.
Entonces me tocaba hacer.

00:06:40 Orador 1

Tríos, Samsung y todo eso me tocaba hacer con gente del doble o el triple miedo a veces.

00:06:45 Orador 3

¿Vale, y a qué hora? ¿Qué estilo haces de?

00:06:48 Orador 1

Con estos hago música de fiesta, o sea.

00:06:50

Es.

00:06:53 Orador 1

Que no, no sé cómo, ni siquiera sé qué género de ponerlo bueno. Músico 8090. Algunos temas de música catalana. ¿Cosas así, vale?

00:07:01 Orador 3

Y es que tampoco sea una experta en género.

00:07:05 Orador 1

No, o sea, no es no es no es lo que me Copa, pero antes que estar oxidado.

00:07:10 Orador 1

Si al final.

00:07:11 Orador 1

Me deja un poco de plata mejor.

00:07:14 Orador 3

Vale.

00:07:16 Orador 3

Te preguntaré sobre este último, sobre este bloque.

00:07:22 Orador 3

¿Las Ay, las personas sí que te rodean y tal, pues los con pister a Uni o no sé, tienen unas trayectorias de vida o académicas parecidas a la tuya OA los de la uni? Entiendo que sí.

00:07:32 Orador 3

Porque está en la uni, pero aparte de esta gente.

00:07:35 Orador 1

Ojo, igual no te creas.

00:07:38 Orador 3

Ya, cuidado, porque puede.

00:07:38 Orador 1

Hay hay.

00:07:39 Orador 1

¿Los que están ahí solamente para tener un título y dejar conformes a los padres, Eh?

Si se nota, nos lo dicen, pero se nota.

00:07:45 Orador 1

Y al final, quieras o no, bueno en.

00:07:49 Orador 1

¿Puedo?

00:07:50 Orador 1

Por más que todos estemos estudiando lo mismo dentro de mi carrera hay cuatro ramas muy importantes que son la química física, la química inorgánica, la orgánica y la química analítica. Entonces, por más que ahora estemos estudiando todos el grado en química.

00:07:59 Orador 3

Vale.

00:08:05 Orador 1

No vamos a hacer ni de cerca el mismo máster, algunos directamente no harán, pero no. ¿El rubro que se maneja en cada rama es es es diferente entonces?

00:08:09 Orador 3

O sea.

00:08:18 Orador 1

No, no tenemos las mismas metas, diría yo en ese aspecto, en el aspecto laboral yo creo que no es.

00:08:24 Orador 1

Yo soy el que yo diría que soy el el más alejado, porque las dos que más se suelen elegir es la química analítica y la orgánica, y yo tengo pensado la inorgánica.

00:08:34 Orador 1

Y de momento, con todo lo que conozco, nadie, nadie la elige.

00:08:37 Orador 3

Nadie, o sea, es una carrera en la que luego sí o sí, básicamente te has de especializar hacia una RAM.

00:08:41 Orador 1

Sí, te decantase siempre te decantas al o sea, los primeros años nos puedes ir más general.

00:08:47 Orador 1

En.

00:08:48 Orador 1

Empresa, depende de lo que quieras hacer.

00:08:51 Orador 1

No sé qué tal está remunerado ni nada de eso, pero al final.

00:08:55 Orador 1

Vas a estar sobrecalificado porque los trabajos que puedes hacer sin especializarte al principio.

00:09:01 Orador 1

No son iguales, pero son muy parecidos a lo que puede trabajar un alguien que ha estudiado 1º medio superior en tecnicatura de laboratorio.

00:09:09 Orador 3

Nada.

00:09:10 Orador 1

¿Entonces estas un poco en ese aspecto sobre calificado? Pero bueno, son los primeros años. Entonces, claro, ahí varia mucho, es muy amplio.

00:09:14 Orador 3

Vale.

00:09:20 Orador 1

¿El abanico de posibilidad que tenés?

00:09:23 Orador 1

¿Que si te interesa?

00:09:25 Orador 1

Medicina hay parte te interesa desde.

00:09:29 Orador 1

Desarrollo de nuevos materiales. Hay partes. ¿Te interesa adaptar otro tipo de no sé pinturas? ¿Hay trabajar en el puerto? Se puede, se doy de todo.

00:09:39 Orador 3

¿Okey, y tú, estás contento, estás a gusto con la carrera que estás que has escogido?

00:09:45

Sí, sí, sí.

00:09:46

La.

00:09:46 Orador 1

La vuelvo a elegir.

00:09:48 Orador 3

Vale, y de esta, o sea, te.

00:09:50 Orador 3

Yendo bien, no de.

00:09:52 Orador 2

Sí, sí, sí, sí.

00:09:54 Orador 3

Y vale, y en general también con tu trayectoria de vida. ¿Dirías que estás contento que las cosas te están saliendo como a TI Te gustaría o dirías? No me hubiese gustado que hubiese sido de otra manera.

00:10:10 Orador 1

A ver algunas cosas.

00:10:13 Orador 1

¿Supongo, como todos algunas cosas mirando atrás, digo capaz que esto lo hubiese hecho una forma o hubiese hecho algunas cosas diferentes para que tal cosa no pase?

00:10:23 Orador 3

El que.

00:10:24 Orador 3

¿Especifica, porfa, vale, vale?

00:10:24 Orador 2

Estoy.

00:10:25 Orador 1

¿Tratando de pensar, porque lo digo por un lado eso, pero después, Por otro lado, digo al final no?

00:10:33 Orador 1

Lo he pensado tal momento, pero conforme paso el tiempo digo, no, ya está. Me me quedo tranquilo, que hice las cosas como pude y lo mejor y ya.

00:10:41 Orador 1

A ver.

00:10:43 Orador 1

Ejemplo bien concreto si te lo mencioné en su momento.

00:10:50 Orador 1

Yo me estoy por ir a vivir con mi pareja después de 3 años de relación y hubieron cosas que que hicieron que que se acabe y al principio estaba pensando decir, buah, hubiese hecho las cosas diferentes en algunas cosas, pero después pasó el tiempo y dije la verdad, no hice lo que pude y si no tenía que ser, no fue.

00:11:08 Orador 1

¿Ya está por algo, será o?

00:11:12 Orador 1

En algún momento que.

00:11:15 Orador 1

Que he aceptado a nivel no sé a nivel deportivo, por ejemplo, que me he tenido alguna que otra lesión por culpa de terceros. ¿Y yo por qué? Carajo dije que sí a tales cosas. Y digo, bueno, en su momento lo dije, ya está, por ejemplo, en el caso más concreto que me queda cuando yo entrenaba.

00:11:33 Orador 1

Salto en largo, no sé si se dice acá igual es atletismo, la gente que da carrera salta a la arena de eso.

00:11:37

Sí.

00:11:39

Sí, sí.

00:11:40 Orador 1

Se ha entrenado ahí con eso y.

00:11:43 Orador 3

Hola, un momento.

00:11:44

¿Ese momento?

00:11:46 Orador 3

¿Por dónde íbamos?

00:11:48 Orador 1

Salto largo, no te estoy diciendo sí, Ah, no, eso bueno, yo.

00:11:51 Orador 3

¿Qué te lesionaste?

00:11:52 Orador 1

Entrenaba para saltón largo.

00:11:54 Orador 1

Y venía nada, un.

00:11:59 Orador 1

Eran la no sé si eran las regionales o las finales para para ir al nacional de eso.

00:12:05 Orador 1

Y nada. Venía entrenando con el Colegio y todo eso y mi entrenador me dijo, Ya que te anoté, acá también te voy a anotar en 300 m nada que ver, la verdad me dice como tener resistencia y es antes del salto largo, hace esta competencia, entra un poco en calor, si no quedas bien no pasa nada. Y yo me como un boludo, le dije que sí, hice esa competencia y me.

00:12:29 Orador 1

No sé si me llega a desgarrar. O fue un microdesgarro o algo acá, pero me lesioné en la

prueba esa y no pude hacer la que venía entrenando. Entonces capaz que te diría hechos puntuales, pero no, realmente no creo a nivel general OA nivel.

00:12:38 Orador 3

Vale.

00:12:46 Orador 1

Importancia que no, que volvería atrás y cambiar algo.

00:12:49 Orador 1

Algún hecho puntual así, estúpido hasta cierto punto, pero no, no.

00:12:52 Orador 3

Vale.

00:12:53 Orador 1

Creo que estoy bastante.

00:12:55 Orador 1

Conforme con todo lo que dices.

00:12:57 Orador 3

¿OK, vale?

00:13:00 Orador 3

Ahora pasamos ya al último bloque, que es sobre porque en la encuesta, por ejemplo, Contestaste que te sentías solo en algunos momentos, no en.

00:13:09 Orador 3

¿Se y vale, tú en qué pensaste cuando leíste la pregunta y dice y dijiste sí, en algunos esporádicos, en qué pensaste para contestarlos?

00:13:19 Orador 1

Y en en en lo que esto que ya te dije, como.

00:13:26 Orador 1

¿Cómo me relacionaba en Argentina? ¿Cómo me relaciono acá más que nada que eso? O sea que por eso digo en momentos esporádicos, simplemente porque sé que no no hay ningún problema ni nada, simplemente que como estoy acostumbrado a hacer ciertas cosas.

00:13:42 Orador 1

Bien típico de allá el fin de semana mínimo.

00:13:47 Orador 1

5 o 6 personas que conoces vas a ver y no necesariamente todas juntas, sino individualmente y acá a veces llego al finde.

00:13:53 Orador 1

Digo bueno.

00:13:54 Orador 1

Al nivel trabajo, si hay que trabajar y punto, pero después, cuando son los ratos libres, decir me quedo en casa, digo, Buah, yo antes.

00:14:03 Orador 1

En la casa la pisaba para.

00:14:06 Orador 1

Y.

00:14:06 Orador 1

Ahí, pero tampoco es muy puntual. ¿Alguna que otra vez decir, Buah, cómo me gustaría estar haciendo tal cosa? Pero acá no conozco gente que le cunda. Hacer cierto tipo de plan. No sé cómo me gustaría ir un parque a estar tirado, así como sí, pero.

00:14:21 Orador 1

No, no conozco mucha gente que diga qué ganas de Revolcarme en el pasto y estar.

00:14:25 Orador 1

Hacer nada.

00:14:26 Orador 1

Una boluda decir, digamos.

00:14:28 Orador 3

Vale.

00:14:29 Orador 1

Pero después no, y bueno, en el momento que vienen los.

00:14:32 Orador 1

¿Y todo eso?

00:14:34 Orador 1

Ahí sí hay, ahí no es sentirse solo, sino obligarse a estar solo que es.

00:14:38 Orador 3

Distinto, vale, sí, totalmente. ¿Y desde cuándo dirías que te sientes así?

00:14:44 Orador 1

¿Ah, no?

00:14:46 Orador 1

No, no, no estoy desabrido. Si tampoco es como es algo. ¿Justamente te dije tan esporádico, no sabías irte desde cuándo? Sí es verdad que.

00:14:54 Orador 1

Eh, o sea, dos dos. Los dos momentos que más solo me he sentido. Te diría que es cuando recién llegué.

00:15:03 Orador 1

Que también. O sea, porque dejé todos mis amigos. Dejé otra pareja en su momento, que también llevaba 2 años más o menos así y de buenas a primeras. Me mudé

entonces hasta luego todo YY era empezar de cero. Gente que no conocía costumbres, que no tenía bien en claro.

00:15:20 Orador 1

Palabras que, por más que parezca, una una estupidez.

00:15:24 Orador 1

¿Que cambian?

00:15:26 Orador 1

De empezar a adaptarse a un sitio nuevo.

00:15:30 Orador 1

No sé, por ejemplo, están tan simples que decir.

00:15:36 Orador 1

Para buscar Rafa es es un.

00:15:42 Orador 1

¿Un tarro grande de plástico, no?

00:15:43 Orador 3

Sí, la garrafa del agua.

00:15:45 Orador 1

¿Pues para mí la garrafa es la bombona, vale? YY ese y tu garrafa es mi bidón. Entonces pequeñas palabras que a veces cambian el significado o algunas palabras que yo no conocía, OA veces la forma en que yo hablo, que le costaba a la gente entenderlo.

Entonces al principio me pareció un poco más más heavy y después bueno.

00:16:06 Orador 1

203 años.

00:16:08 Orador 1

Con la persona que más transite todo. Justamente fue con la que en su momento fue mi pareja, que tampoco es de España, es de Venezuela y entonces hubo una.

00:16:16 Orador 3

¿La conociste aquí?

00:16:17 Orador 1

La conocí acá y hubo mucho tiempo en que éramos. No, no conocíamos a más gente que nosotros mismos entonces.

00:16:26 Orador 1

También en su momento, cuando fue la pérdida, esa no fue lindo, espera.

00:16:32 Orador 1

Nada. No han sido unos meses y ya está esos dos hechos capaz que fueron unos solo me pude haber sentido porque.

00:16:39 Orador 1

Perder muchas, principalmente el primero, el de Mudarme, perder tanta gente con la que estaban en el día a día con la que hablaba tal cosa y segundo, haber perdido a alguien con.

00:16:48 Orador 1

Contaba en mi día a día, o sea, que confiaba todo y pero al final es eso, después ir conociendo.

00:16:55 Orador 1

Gente, otras cosas así bien y.

00:17:00 Orador 1

No, no sé, no no sectorizar digamos todo en una o dos personas, sino que tales personas para tal cosa, tales personas para otra y ya está.

00:17:07 Orador 3

Vale, o sea, y dirías que entonces este sentimiento eso le da que a veces tienes esporádicamente en estos momentos concretos que me has.

00:17:14 Orador 3

¿O sea, la pregunta es este sentimiento te ha limitado o lo has vivido con mucha intensidad? Por lo que me has contestado, supongo que no. ¿O crees que sí en algunos?

00:17:22 Orador 1

No, no.

00:17:23 Orador 1

Es más, es de extrañar a la gente o de extrañar las costumbres más nostalgia.

00:17:29 Orador 1

¿Más nostalgia o más cosas decir?

00:17:33 Orador 1

Pero ahora, ahora mismo.

00:17:37 Orador 1

Estaba ya y mandaba un Whatsapp al grupo y en en media hora nos encontramos en en el en el bar de siempre.

00:17:49 Orador 1

Y no en el bar de siempre como punto de reunión, no para tomar algo ahí, sino que de ahí movemos a donde sea.

00:17:56 Orador 1

Pero nada es detalles así.

00:17:59

Que.

00:18:00 Orador 1

No, no, no, no me ha no ha sido algo que me haya afectado mucho.

00:18:05 Orador 3

¿Sale, conoces también a otra gente que se siente que se sienta sola o más sola o que lo haya exteriorizado contigo?

00:18:15 Orador 1

No que me hayan dicho puntualmente, me siento solo por lo menos yo, la gente que conozco con la que me llevo intento también de que.

00:18:24 Orador 1

Se sientan lo más cómodo conmigo posible, así que.

00:18:28 Orador 1

Obviamente, si alguien me lo dijera, estoy abierto a escucharlo y a hacer lo que pueda por ayudarlo.

00:18:33 Orador 1

Pero.

00:18:35 Orador 1

De los que conozco, de los que más estoy al día a día. ¿Si hay alguien que se siente solo, lo oculta bastante bien o no lo manifiesta directamente, vale?

00:18:46 Orador 3

¿Entonces te preguntaría también de cómo pasaste el confinamiento de la pandemia, no has dicho que nada llegaste a los meses?

00:18:54 Orador 3

¿Te tocó todo el confinamiento, cómo lo pasaste, cómo?

00:18:58 Orador 1

¿Lo has?

00:18:59

Visto.

00:19:03 Orador 3

O sea, que provocó de cambios en tu vida, no sé si hubo un cambio.

00:19:08 Orador 1

En el en el pelo.

00:19:11 Orador 1

Me lo afeité.

00:19:12

Al RAS.

00:19:12 Orador 2

Y perdona.

00:19:13 Orador 1

¿Pero para cuando se termine el confinamiento ya lo tenía largo, no? O sea, se crece bastante rápido.

00:19:20 Orador 1

Bueno, a ver como mi, como este núcleo familiar que tengo, siempre fuimos muy unidos. En ese aspecto no ha dolido.

00:19:29 Orador 1

Con mis amigos.

00:19:31 Orador 1

Ya estaban lejos, no ha dolido.

00:19:34 Orador 1

Con mi pareja a.

00:19:35 Orador 1

Mejor en su momento pasar de porque era pasar a videollamadas, y eso que no estábamos acostumbrados, nosotros no debíamos en persona, pero.

00:19:37 Orador 3

Porque.

00:19:44 Orador 1

Su momento los llevamos bien.

00:19:45 Orador 3

Porque perdona tu pareja, la de Argentina o la de, o sea, tú antes ya de venir, ya cortaste allí con la que ven.

00:19:49 Orador 1

No, no, no, ya era la.

00:19:52 Orador 1

Noche.

00:19:54 Orador 3

Vale.

00:19:55 Orador 1

Ponele, que viene en junio, en julio, en julio, en julio, Cortés o.

00:19:59

K.

00:19:59 Orador 1

Siempre después de buena noticia porque era mi mi primer día de trabajo. Vale que había conseguido yo todo ahí contento, ya tengo trabajo, voy a poder conseguir dinero para los pasajes, así te voy a modificar. Ay, de eso tenemos que hablar.

00:20:14 Orador 1

Bueno.

00:20:16 Orador 1

Pero bueno, no a nivel pandemia, creo que lo más ***** fue a nivel dinero.

00:20:20 Orador 1

Me acuerdo que era fundirme los ahorros y.

00:20:25 Orador 1

Y sacarlo de donde no había porque me metía a vender.

00:20:32 Orador 1

Grabaciones, o sea, como por suerte tenía una interfaz de audio de calidad de estudio de grabación. Bueno, eso que yo te dije antes en una pregunta, mi padre es músico, pero también es.

00:20:43 Orador 1

Es técnico de sonido, nosotros es lo que más nos sustentaba en Argentina era un estudio de grabación.

00:20:48 Orador 3

¿Ah, vale, me acabaste de explicar de qué trabajan aquí?

00:20:51 Orador 1

Sí, comerciante de alarma y pero eso que nosotros lo que las dos ingresos más fuertes eran los shows.

00:20:53 Orador 3

¿Es verdad?

00:21:00 Orador 1

A colegios y eventos, y.

00:21:04 Orador 1

Las grabaciones a otros grupos o producciones.

00:21:08 Orador 1

Entonces cosas de esas nos llevamos para acá y podías dentro de casa hacer grabaciones de guitarra y bajo sin problema. Entonces empecé a vender eso creo que eso fue lo creo que fue eso, lo más estresante, el hecho de que cada mes que pasaba no sabía que no entraba nada y había que buscar una u otra forma.

00:21:25 Orador 1

Y empecé a vender.

00:21:27 Orador 1

Hay algunas páginas que se llama freelance.

00:21:32 Orador 1

¿Buscan algún proyecto o algo así que necesitan un bajista? ¿Necesito grabar esto, qué sé yo? Bueno, necesito €20, te.

00:21:39 Orador 1

El bajo todo no pasa nada.

00:21:41 Orador 1

En pandemia. ¿Es verdad que había como había mucha gente que se ve que tenía tiempo para hacer lo que ellos consideran hobbies más de una persona tiene hobby la música? Han decidido grabarse algún tema o algo y ahí pude aprovechar, pero hasta que no di con eso era estresante esa parte a nivel económico, más que nada.

00:22:00 Orador 1

Eh, a nivel no saber qué hacer a nivel de que nos llegó.

00:22:04 Orador 1

Del propio Gobierno llegó una oferta de vuelos de repatriación. Se llamaban que era básicamente por pandemia y estas cosas, fuerza mayor, un vuelo que te llevaba a tu casa. Nosotros no queríamos volver a Argentina.

00:22:18 Orador 1

Pero llegamos a considerarlo porque no sabíamos hasta cuánto iba a durar y cuánto podíamos aguantarlo.

00:22:23 Orador 3

Vale.

00:22:24 Orador 1

Pero.

00:22:27 Orador 1

Luego, la experiencia en pandemia.

00:22:30 Orador 1

Aprovechar, aprender a cocinar me vino mal.

00:22:33 Orador 1

Aprovechar.

00:22:35 Orador 1

A incursionar justamente en otras técnicas que uso yo musicales no vino mal porque quieras o no, pues no estás sin trabajo 8 horas diarias o horario cortado como es la hermosa hostelería. Acá no son muchos los momentos que.

00:22:43

¿Estoy aquí, fuiste?

00:22:51 Orador 1

Frenarte AA estudiar.

00:22:53

Hola.

00:22:54 Orador 1

Y yo aproveché hacer cursos también, como no podía estudiar, porque hasta que no

me lo no, no me molaron el bache y no podía hacer la Selectividad y me traba la pandemia.

00:23:06 Orador 1

El trámite de homologación pierdo ese año, yo para poder entrar a la Universidad pierdo 2 años, en realidad pierdo ese y el anterior porque el anterior.

00:23:14 Orador 1

Había llegado ni el título entonces.

00:23:17 Orador 1

Dije, Bueno, si voy a estar en hostelería y esto me saqué dos cursos de de de coctelería de Bartendi online.

00:23:26 Orador 1

De algunos le ofrecieron gratuito.

00:23:28 Orador 1

1 lo eché y aprovechas algunas cosas así.

00:23:32 Orador 2

No.

00:23:33 Orador 1

¿A nivel emocional no fue tan heavy la pandemia a nivel estrés por la parte económica? Sí, sí que.

00:23:41 Orador 3

¿Lo fue, vale? Y tema de horarios de tu rutina es, o sea, por ejemplo, te ibas a dormir en otros horarios de que antes te habías ido o.

00:23:51 Orador 1

No, no recuerdo haber dormido 2 días al mismo.

00:23:54 Orador 1

Seguidos.

00:23:56 Orador 3

Superdiferente, no.

00:23:58 Orador 1

Y sí, porque además, como.

00:24:01 Orador 1

Un poco distinta, pero pero llegar según nosotros nos encerramos acá y en Argentina se encerraron un mes después, pero cuando ya todos estaban encerrados, claro, volver a charlar más seguido con ellos y.

00:24:15 Orador 1

En ese momento eran 4 horas de diferencia porque no era el horario de verano todavía. Entonces las 4:00 H de diferencia pesan entonces para cuando ellos son la hora de.

00:24:23 Orador 1

Cena tipo 910, allá de madrugada.

00:24:26 Orador 1

Pues sí, los la rutina me cambió todo el rato cuando decían que querían hacer algo por para hablar. Qué sé yo aprovechar. Me quedaba despierto lo que sea.

00:24:34 Orador 1

Ya me ponía a hablar con ellos, después del día siguiente me despertaba 4 horas después de lo normal.

00:24:39 Orador 3

Vale, o sea, ahí la pandemia dices que te no te coincidió con los estudios porque estabas esperando aún y tal.

00:24:45 Orador 1

Estaba esperando la homologación y me la trabó, así que.

00:24:48 Orador 3

Vale, usted coincidió con.

00:24:50 Orador 3

Jefe, este ***** que me has dicho no del trabajo.

00:24:52 Orador 1

Es que el jefe todo bien, el.

00:24:53 Orador 1

Era con.

00:24:54 Orador 3

¿Ah, vale?

00:24:55 Orador 3

¿Y vale, y dónde trabajabas, o Ah, vale?

00:25:00 Orador 1

¿Con algo?

00:25:01 Orador 1

Pero ya sí, ya he trabajado con algo ahí.

00:25:03 Orador 3

OKY qué jornada tenías o.

00:25:08 Orador 1

En ese momento creo que estaba haciendo.

00:25:11 Orador 3

Antes de que te la bajase a.

00:25:12 Orador 1

Ah, no, antes de que me la baje estaba ese año a 3235 horas, hacía 6 días a la semana.

00:25:22 Orador 1

Sí, 6 días a la semana hacía 5:06 h a veces hacía cuatro y capaz que finde hacía 8. A veces rotaban los horarios.

00:25:28 Orador 3

Vale y es y es el primer trabajo, ya que cogiste cuando llegaste aquí o no y habías pasado por otros.

00:25:34 Orador 1

No, acá sí fue el primer trabajo.

00:25:36 Orador 2

OK.

00:25:37 Orador 1

Sé si fue primero, fue y duró bastante así, o sea, estuve desde el 2019 hasta el 22 seguido.

00:25:47 Orador 1

A finales del 22 y volví para el verano del año pasado y.

00:25:55 Orador 1

YY Chao, si sabes.

00:25:56 Orador 1

O sea, este verano se ha conseguido trabajo con esto 8 horas diarias ya Chao Chao Chao no vuelvo.

00:25:57

Y ya está.

00:26:04 Orador 1

¿Ese sitio, vale?

00:26:06 Orador 3

¿Con esto a qué te refieres el?

00:26:10 Orador 1

En vez de dar clases de robótica, es abren Casal.

00:26:13 Orador 1

YO sea, son.

00:26:15 Orador 1

Si son clases de robótica, pero de otras actividades y entonces son 8.

00:26:18 Orador 3

Horas diarias, vale esto en.

00:26:20 Orador 3

En verano.

00:26:22 Orador 3

Vale, pues nada. Últimas preguntas relacionen con relación con las tecnologías. ¿Las utilizas en tu día a día? Mucho, con mucha frecuencia el día.

00:26:30

Hola.

00:26:33 Orador 3

Ya sea móvil, ordenador.

00:26:36 Orador 1

Móvil.

00:26:37 Orador 1

Quiere acercarlo más fácil a ver móvil para comunicarme sí al día a día lo uso redes sociales, no tanto.

00:26:47 Orador 2

¿Ya ustedes son esto, no, no?

00:26:47 Orador 1

Instagram y lo uso más para ver noticias de mi país, actualizarme un poco cómo está la situación y todo eso.

00:26:55 Orador 1

Porque al final tengo familia de amigos allá que me interesa saber cómo están o cómo la están pasando cosas así.

00:27:01 Orador 1

YY Whatsapp para comunicarme cosas universitarias, todo esto.

00:27:08 Orador 1

Y ya no mucho más.

00:27:10 Orador 1

Realmente.

00:27:14 Orador 1

¿Como mucho, te gusta el teléfono si necesito?

00:27:18 Orador 1

Mirar algo relacionado a música que tenga que comprar algún equipo o algo.

00:27:23 Orador 3

¿Y en Instagram, por ejemplo, qué pasaría? ¿Cuánto tiempo pasarías al día, por ejemplo, para ponerme un dato?

00:27:31 Orador 1

Sumado.

00:27:33 Orador 3

De media sí que.

00:27:34 Orador 1

De media no sé 2:30 h no seguidas, no sé.

00:27:38 Orador 3

Sí, pero durante todo el día.

00:27:40 Orador 1

No seguidas, pero capaz que 2:30. H, capaz que un un rato antes de de acostarme si viene alguna clase muy pesada. O que siento que conozco el tema Chao abajo de la mesa.

00:27:54 Orador 1

Se tendría que sumar 2:30 h algunos días más algunos días.

00:27:58 Orador 3

Menos vale.

00:27:59 Orador 3

Luego Whatsapp, pues durante el día, cuando sea.

00:28:01 Orador 1

Cuando tenga algún mensaje.

00:28:03 Orador 3

¿Y alguna más, alguna aplicación más?

00:28:07 Orador 1

Youtube, Youtube esporádicamente.

00:28:13 Orador 1

¿Es bueno Spotify ahora?

00:28:18 Orador 1

Pero tampoco mucho, porque al final yo era de descargarlos todas las canciones y los ponían en la tarjeta de memoria.

00:28:26 Orador 3

¿Yo anteriormente también, pero hace años, Eh? O sea.

00:28:28 Orador 1

No solo sigo haciendo más que nada porque en Spotify no salen las cosas.

00:28:31 Orador 1

He grabado entonces.

00:28:32 Orador 3

¿Ah, vale?

00:28:34 Orador 1

Entonces las tengo guardadas y.

00:28:38 Orador 1

No sé.

00:28:40 Orador 1

Birreal esa que sale cada cierto, pero solo hago la foto con mis compañeros cuando estoy en la facultad y si no, ni.

00:28:47 Orador 1

Uso o.

00:28:48 Orador 3

Okey y está, oye, lo puedes dejar aquí si quieres ya.

00:28:48 Orador 1

KY ya.

00:28:50 Orador 1

Mucho más.

00:28:52 Orador 1

Sí, ya pasaron.

00:28:54 Orador 3

Ahora lo.

00:28:54

Es.

00:28:54

¿Que se ha ido?

00:28:55 Orador 1

Agarro, cuando lo veo, lo veo yo.

00:28:56 Orador 3

Sí, ahora.

00:28:58 Orador 3

OK.

00:28:59 Orador 1

Y después creo que no mucho, no, no, no soy tanto de.

00:29:03 Orador 1

De tecnologías.

00:29:04 Orador 3

¿Vale, entonces, alguna vez has sentido influencia en las redes sociales opresión por ciertas ciertos aspectos?

00:29:11 Orador 3

¿De algo?

00:29:12 Orador 1

Ah, cuando era más chico me pasaba, pero aprendí a lidiar, me pasaba muchas veces que está.

00:29:17 Orador 3

Cuando a lo mejor en la adolescencia o en.

00:29:19 Orador 1

Estaba en el secundario.

00:29:22 Orador 1

Grupo de conocidos ver que publicaban capaz que en Instagram o Snapchat era esa época.

00:29:29 Orador 1

Publicaban cómo salían de fiesta, que yo y yo a veces estaba en mi casa. ¿Digo, por qué? Por qué justo el.

00:29:33 Orador 1

De amigos que tengo yo son tan.

00:29:36 Orador 1

Sosos, pensaban en su.

00:29:37 Orador 1

Momento, pero tampoco tanto. O sea, habrá sido algún año en concreto y ya está.

Tendría que ponerme a pensar bien, pero sí es verdad eso decir.

00:29:48 Orador 1

Buah, qué, qué ganas de estar ahí o qué ganas del final después de que cada 1 a su vida, cada 1 publica lo que quiere y cada 1 la pasa bien a su modo, voy a buscar mi modo de pasarla bien y ya está.

00:29:57

Mar 8.

00:29:57 Orador 3

Vale y vale.

00:30:02 Orador 3

¿María, has sentido también en algún momento? Yo que sé falta concentración, pues.

00:30:07 Orador 3

¿O has tenido algo como mucho sobre pensamiento que te lleve a momentos de ansiedad o algún momento así más tipo de presión y tal has pasado?

00:30:15 Orador 3

¿Por algo de eso?

00:30:20 Orador 3

Si te sientes a gusto contestando y sí, no pasa nada.

00:30:22 Orador 1

No, lo que o sea, no, no me no me gusta volver sobre el mismo punto porque parece monótono, pero sí ahora al momento, los primeros meses de separarme de de mi última relación. Sí sobre pensar cosas que hice mal. ¿Con quién está? ¿Por qué me

dejó tal cosa?

00:30:27 Orador 3

No, pero.

00:30:37 Orador 1

Pero después.

00:30:37 Orador 3

¿Porque bueno, supongo que te impactó, no en plan verdad?

00:30:40 Orador 1

Mucho no me lo esperaba, se me estaban, le he ido ahí de sorpresa, que había conseguido un sitio para mudarnos y me dice Chao.

00:30:45 Orador 3

O sea, fue como de de Blanco a *****, sin pasar por una escala de de hablar ni nada.

00:30:54 Orador 1

Sí, me choqué bastante.

00:30:56 Orador 3

¿Y esto cuándo fue exactamente?

00:30:58 Orador 1

Noviembre del 22.

00:31:01 Orador 3

¿Del 22, vale, y tú, recuerdas eso? Estar así, mal durante mucho.

00:31:05 Orador 1

Varios meses.

00:31:06 Orador 3

Oh.

00:31:06 Orador 1

Varios meses.

00:31:08 Orador 3

Varios, medio medio año, casi 1 año.

00:31:10 Orador 1

Casi 1 año, o sea, varios, varios, muchos.

00:31:13 Orador 3

Ok.

00:31:14 Orador 1

Sí, sí, sí, en un momento lo pasé mal, pero.

00:31:19 Orador 1

Fue más, fue más proceso de de de llevarlo al día a día.

00:31:25 Orador 1

AA estar mal por decir.

00:31:29 Orador 1

¿Se acabó todo, ya no?

00:31:29 Orador 1

Mamá, no sé qué, o sea, simplemente el hecho de decir.

00:31:33 Orador 1

De aceptarlo y punto eso. Pero pues después todo bien, o sea el día a día, todo más que bien, empezar a conocer gente nueva, empezar a abrirme otras cosas que no hacía.

00:31:47 Orador 1

Volver a entrenar, volver a hacer deporte, volver a estar en un grupo de música cosas así.

00:31:53 Orador 3

¿Vale, porque en qué momento te pillas? Puede ser en el que también te cambiaste Badalona a Barcelona o.

00:32:00 Orador 1

Unos meses después de.

00:32:02 Orador 1

Después de parciales fue tu hay.

00:32:04

Okey.

00:32:07 Orador 1

Sí, recién mudado fue la.

00:32:09 Orador 3

¿Vale, crees que eres muy autoexigente contigo mismo?

00:32:14 Orador 1

¿Depende con qué?

00:32:15 Orador 1

Si voy, si, si si tengo que ser autoexigente con no sé, por ejemplo.

00:32:24 Orador 1

Si tuviera que.

00:32:26 Orador 1

Ser autoexigente con cómo tomo apuntes o cómo de prolijo soy haciéndolo dibujando cosas así, pues ya ya puedo estar cavando mi ataúd porque es un desastre y lo tengo más que ha subido, pero.

00:32:40 Orador 1

Sí es verdad que soy más a gusto exigente cuando en cuando trabajo.

00:32:46 Orador 1

Me intentas, intento hacerlo siempre lo mejor que pueda.

00:32:49 Orador 1

¿Y tratar de corregir lo antes posible mejor posible las cosas que no me gustan, cómo salen?

00:32:55 Orador 1

Dentro de los grupos de música también. Al final lo considero como un trabajo, eso también, así que sí, trato de siempre.

00:33:03 Orador 1

Dar la mejor imagen y no ir a tocar o algo así, sabiéndolo muy por encima. OO
Conformándome, si puedo hacerlo mejor lo voy a.

00:33:15 Orador 1

Hacer mejor.

00:33:18 Orador 1

De prácticas, pero ya bueno, es que ya las últimas prácticas son a nivel laboral, o sea, ya son acá en el laboratorio, pero ya son con todos los equipamientos y todos los procedimientos que.

00:33:28 Orador 1

Llevar en el trabajo ahí también soy muy, muy exigente conmigo mismo.

00:33:32 Orador 1

Porque que me me interesa hacer bien las cosas.

00:33:37 Orador 2

No, no, no, no, no.

00:33:38 Orador 3

Autooxygenó perfeccionista, no sé si lo englobas en el mismo saco para TI es lo mismo, también es perfeccionista.

00:33:47 Orador 1

Perfeccionista.

00:33:49

Ay, ahora te importa que no te agrade.

00:33:49 Orador 1

Perfeccionista, soy más en a nivel musical, si estoy grabando algo ahí sí que puedo estar hasta que no esté 100, 100, 100% conforme con con la grabación que hago.
Cómo ha sonado lo que.

00:33:53

Okey.

00:34:03 Orador 1

Puedo estar un tiempo, pero a veces.

00:34:07 Orador 1

A veces depende qué trabajo sea, depende qué cosa sea tengo. Entiendo que no se puede hacer mejor o por más que lo intente, ya no se puede más.

00:34:17 Orador 1

¿Porque te faltan aprender cosas o porque?

00:34:20 Orador 1

Las cosas que tenés para hacer no se pueden hacer de otra forma y si me exijo al máximo lo mejor que lo puedo hacer, lo hago, pero.

00:34:27 Orador 1

Si sale mal.

00:34:29 Orador 1

Toca seguir para adelante y ya está.

00:34:31 Orador 2

Vale.

00:34:32 Orador 3

Vale ya para ir acabando, te sientes, o sea para ti, el sentimiento de pertina de pertenencia y de sentirte identificado con algún grupo y tal es importante.

00:34:41 Orador 1

Es.

00:34:47 Orador 2

No.

00:34:48 Orador 1

No me encanta a mí, o sea.

00:34:52 Orador 1

¿Es media, va a ser contraproducente lo que digo?

00:34:56 Orador 1

A veces.

00:34:58 Orador 1

Mi nacionalidad es.

00:35:00 Orador 1

Un sentido de preferencia para mí en ese.

00:35:03 Orador 1

Pero o sea, por un lado, a mí me encanta.

00:35:06 Orador 1

Diversificar, o sea, compartir.

00:35:11 Orador 1

Costumbres propias con gente de otras costumbres, aprender costumbres de otros.

00:35:14 Orador 1

Mí me encanta.

00:35:16 Orador 1

Nunca tuve problema con eso, con eso. Es más, me encanta conocer gente de distintos lugares, de distintas costumbres, cosas, pero Por otro lado es verdad que digo.

00:35:27 Orador 1

Por más ***** que me tocó vivir allá, no me arrepiento de ser argentino, o sea, me.

00:35:32 Orador 1

Las costumbres mías propias que tengo ahí, como si hablo de sentido de pertenencia a los las costumbres que tengo en eso.

00:35:40 Orador 1

Pues me encanta.

00:35:41 Orador 1

Pero no lo veo como que es lo más importante, porque por más que yo estoy bien a gusto con eso y que llego a mi casa y sé exactamente lo que hago en esos aspectos que no lo hago.

00:35:54 Orador 1

Y comúnmente con más gente. Cuando estoy con los demás me gusta aprender de otras costumbres, me gusta aprender de de estilos de vida de los demás.

00:36:02 Orador 3

¿OK, te o sea, ahora mismo, si si tuvieses que decir que te sientes identificado con algo, me irías Remarcarías?

00:36:10 Orador 3

¿O no?

00:36:13 Orador 1

Club.

00:36:14

No, la verdad.

00:36:14 Orador 3

Ja ja ja ja ja ja.

00:36:15 Orador 1

Que no me gusta. Me gusta ir aprendiendo. Me gusta ir descubriendo cosas nuevas. O sea, a lo mejor lo como mucho. Lo único que te digo es.

00:36:27 Orador 1

La música ya está.

00:36:28 Orador 1

La parte, la parte que estudié y la parte trabajé y todo eso que hice que.

00:36:35 Orador 1

Hasta ahí ya está después.

00:36:36 Orador 3

¿Porque a nivel de municipio y de barrio estás agrupado en alguna asociación o nada, OK?

00:36:47 Orador 3

¿Así que se me olvidaba, alguna vez has pensado o has ido AA terapia?

00:36:53

¿O no?

00:36:54 Orador 3

¿Nada, no?

00:36:55 Orador 1

No, no a veces.

00:36:58 Orador 1

A veces lo hemos charlado con con mi familia.

00:37:02 Orador 1

Que me o sea, de algunas cosas que no nos han gustado cosas así a nivel familia, no con la que vivo, sino con la con la que nos hemos peleado y todo eso como nos ha afectado y.

00:37:14 Orador 1

Hemos dicho no sé si ir a terapia que yo, pero.

00:37:18 Orador 1

Yo no.

00:37:19 Orador 1

Me lo he propuesto y tampoco he ido.

00:37:22 Orador 3

Y bueno, supongo que a lo mejor a nivel también de medicación tampoco te.

00:37:26 Orador 1

¿Has propuesto nada paracetamol cada 8 horas cuando duele el chato?

00:37:31 Orador 3

Vale, bueno, pues Ah, sí, sí, porque claro, cuando me hablabas de Argentina y tal, donde vivías que estaba muy los los municipios estaban separados claramente allí donde.

00:37:43 Orador 3

Allí tú donde vivías en un en una ciudad, me has dicho.

00:37:46 Orador 1

Sí, Mar del Plata nos irían.

00:37:49 Orador 1

Una ciudad turística de las más importantes a nivel turístico de Argentina y bastante grande, 1000000 de habitantes más o menos.

00:37:56 Orador 3

¿Y qué diferencia dirías tú ahora de dónde Vives, o sea?

00:37:59 Orador 3

¿Las principales diferencias?

00:38:01 Orador 1

Uf, depende. Depende en qué tópico, pero muchas a nivel seguridad ni te cuento.

00:38:08 Orador 1

Esa es algo que es una sensación que poca gente conoce acá porque.

00:38:13 Orador 1

Las.

00:38:13 Orador 1

Explicado esto de vos poder ir caminando a cualquier hora y no estés mirando hacia atrás.

00:38:19 Orador 1

No sé si me explico, pero claro, no te no te vas a no te no te va a salir en en en el audio, pero si te si te acuerdas mejor. O sea, en Argentina es muy común ir caminando y cada 3 paso a hacer esto, a ver si el bien te está siguiendo, a ver si alguien te está midiendo o algo o mirando así o mirando entre los costados, donde son los portales de las casas. Si hay alguien ahí que.

00:38:37

Sí.

00:38:38 Orador 1

Acá no me pasa acá al mes, a los dos meses de de.

00:38:43 Orador 1

De estar ya trabajando y eso de haber llegado, salí un día a las 3:00 H de la mañana y como en ese momento.

00:38:51 Orador 1

Como no tenía todos los papeles, no podía sacar la techoba y solo podía sacar la.

00:38:57 Orador 1

La t 10, que no sé cómo se llama ahora sí la t casual esa y sabía lo que me valía cada cada boleto. A veces me volvía, casi siempre me volvía caminando.

00:38:58 Orador 3

La t casual.

00:39:06 Orador 1

Salí a las 3:00 h de la mañana caminando por toda Badalona y en un momento me dio eso.

00:39:12 Orador 1

Me acabo de dar cuenta que no estoy mirando mi falda, o sea, no, no estoy revisando si me.

00:39:16 Orador 1

¿Alguien eso?

00:39:17 Orador 1

Es un ejemplo.

00:39:20 Orador 1

¿De un cambio muy brusco te diría mucha diferencia, Eh?

00:39:24 Orador 1

A nivel transporte hay mucha diferencia, en Mar del Plata solo hay buses, no hay nada más y no va a haber nada más porque no tiene sentido.

00:39:32 Orador 1

Hacer 1 m ahí porque al final la ciudad es grande, pero.

00:39:37 Orador 1

Ahí están, como muy sectorizadas.

00:39:40 Orador 1

En la parte donde más más vida hay es muy pequeña.

00:39:44 Orador 1

La parte céntrica, la parte de las afueras son son muy diferentes.

00:39:50 Orador 1

Y tema, transporte, tema, seguridad y.

00:39:57 Orador 1

Y tema, costumbres, diferentes cosas de.

00:40:03 Orador 1

Muy poca gente hace siesta para empezar.

00:40:06

No, aquí aquí muchísimas.

00:40:06 Orador 1

Como acá.

00:40:09 Orador 1

No como acá, que yo sé que 3.

00:40:13 Orador 1

De 3 a 6, a tales no se les puede contactar ya.

00:40:17 Orador 1

No existen, así está, casi.

00:40:20 Orador 1

Bueno, mismo mismo te decía mientras estábamos caminando, costumbre de que tienen ustedes acá, desayuno, almuerzo.

00:40:26 Orador 1

Y que la y comida que para mí el almuerzo es la comida fuerte, no hay nada en.

00:40:31 Orador 3

El medio, el almuerzo, que sería a las 12 OA las 11:12 h o.

00:40:35 Orador 1

No, no, el almuerzo es a la una.

00:40:36 Orador 1

Dos.

00:40:36 Orador 1

La tarde, o sea, hace la la.

00:40:37

Vale.

00:40:39 Orador 1

Importante, ustedes claro, ustedes tienen capaz que lo que llaman ustedes almuerzo que es a las 11:10 H 1111 y la comida viene.

00:40:39 Orador 3

Ok.

00:40:45 Orador 3

Sí.

00:40:46 Orador 3

Después es que aquí.

00:40:48 Orador 3

Aquí yo creo que hay una gran diferencia, sobre todo en el menú de los colegios porque hay en casa. ¿Desayunas antes de ir al Cole? A la hora del recreo te.

00:40:57 Orador 3

Lo.

00:40:57 Orador 3

Es el almuerzo, luego a las dos a la 1:30 h dos comes, luego merienda y cena.

00:41:03 Orador 1

Claro, en Argentina.

00:41:05 Orador 1

¿Desayunas?

00:41:08 Orador 1

Luego de trabajo clase depende lo que tengas también tipo dos, a veces tipo 3 almuerzas.

00:41:17 Orador 1

Hay gente que merienda, gente que no un café o algo así a las 6:07 h y se cena a las 10 23:00 H de la noche.

00:41:25 Orador 3

Más o menos, igual que.

00:41:26 Orador 1

No, en algunos puntos sí horarios principalmente, sí, sí, no, pero es esto no hay.

00:41:32 Orador 1

Por ejemplo, eso eso te digo. O sea, si mi día a día en Argentina solo eran dos comidas, almuerzo y cena, no, casi nunca merendaba, casi nunca desayunaba y al final me termina acostumbrando. Acostumbré el estómago a eso a que a esta hora y a esta hora te va.

00:41:45 Orador 1

Llevar comida, pero ya está.

00:41:48 Orador 3

Vale.

00:41:48 Orador 3

Y vale y diferencias a nivel de.

00:41:53 Orador 3

No sé cómo decir.

00:41:55 Orador 3

Por.

00:41:55 Orador 3

¿Lo aquí ves mucho más movimiento en Barcelona o mucho más tráfico?

00:42:02 Orador 1

Tráfico estren.

00:42:04 Orador 1

Está su tráfico allá te referís tráfico urbano o.

00:42:08 Orador 3

Sí, a nivel de vida, de un poco más, de más tranquilo. A lo contrario, más movimiento y más sí, bueno.

00:42:16 Orador 3

O era similar.

00:42:16 Orador 1

A nivel no mar, relata, es muy urbanizada.

00:42:21 Orador 1

Está muy urbanizada, es verdad que.

00:42:24 Orador 1

Acá hay mucho más, o sea en y en todo aspecto me refiero si agarra, si agarra, si te vas para el lado de lo que son.

00:42:35 Orador 1

Cadenas, ya sea cadena de comida, cadena de ropa, etcétera. ¿Gana por goleador Barcelona? Obviamente hay muchas marcas y esas cosas que Argentina directamente no llegan a Mar del Plata. A menos, porque la primero, lo que llegue de fuera, es ciudad de Buenos Aires. Buenos Aires llegará todo lo que pueda llegar y luego llega el resto.

00:42:55 Orador 1

Entonces en ese aspecto acá hay mucha más variedad, hay muchas más, veo que hay muchas más.

00:43:01 Orador 1

Para hacer.

00:43:03 Orador 1

Si te siguita.

00:43:06 Orador 1

Si te gusta planes, no sé ir a bolera, hay boleras por todos lados. ¿Te gusta más el cine? Hay muchos cines. ¿Te gusta salir de fiesta pero te gusta bailar salsa, merengue, bachata? Pues hay 23 discotecas que son de salsa, Merengue, bachata, a nivel.

00:43:22 Orador 1

Eh, versatilidad de cosas que puede hacer. Lo veo mucho más completo en Barcelona.

00:43:27 Orador 1

Pero por goleada, allá eran los planes que hay. Es adaptate lo que.

00:43:33 Orador 1

Pero.

00:43:34 Orador 3

Pero que por por lo que has dicho tú.

00:43:35 Orador 1

Te adaptabas bien, pero que.

00:43:38 Orador 3

Contento, vos.

00:43:38 Orador 1

Sí, sí, sí, porque al final.

00:43:41 Orador 1

Al final, el principal plan era socializar en un parque.

00:43:45 Orador 3

OKYA nivel está rodeado de naturaleza allí más o aquí o similar.

00:43:51 Orador 1

¿Hay más parques allá?

00:43:54 Orador 1

Están peores cuidados, eso sí, así que.

00:43:58 Orador 1

A nivel contaminación diría que por lo menos visualmente.

00:44:03 Orador 1

Peor en mi ciudad de Mar del Plata, basura por todos lados veías en las playas también por eso mi ciudad es de mucha playa.

00:44:10 Orador 1

Supongo que el nombre lo dice, pero bueno, por.

00:44:12 Orador 1

¿Duda claro, Eh?

00:44:14 Orador 1

Y estaban desastrosas.

00:44:17 Orador 1

Una de las playas de mar.

00:44:18 Orador 1

Plata.

00:44:19 Orador 1

Se llama las llamamos el cenicero del mundo, literalmente.

00:44:25 Orador 1

Porque es la increíble cigarrillos apagados que hay, pero parques, sí es verdad que.

00:44:31 Orador 1

Veo más.

00:44:34 Orador 1

Pero o sea, por o sea veo más, pero porque la ciudad de a nivel.

00:44:40 Orador 1

Tamaños más pequeña entonces te diría que.

00:44:45 Orador 1

Es la cantidad de parques, es más más denso, digamos. O sea, en densidad de parques tendrías más, o sea, proporcionalmente el tamaño capaz que hay más cantidad de parques acá en Barcelona, pero por lo.

00:44:51

Vale.

00:44:54 Orador 1

¿Que es?

00:44:56 Orador 1

Es menos, a eso me refiero.

00:44:57 Orador 3

OK, vale, y estás contento aquí las.

00:45:00 Orador 3

Zonas más verdes y naturales que tienes alrededor de pues bueno.

00:45:04 Orador 1

Estás tan linda, la verdad.

00:45:06 Orador 3

¿Las sueles frecuentar o?

00:45:08 Orador 1

Hace rato que no también supongo que por la rutina esta de prácticas y todo eso, pero.

00:45:13 Orador 1

No sé el par de la ciudadela, por ejemplo, me gustaba bastante, lo veo bastante lindo ese lugar.

00:45:19 Orador 1

Este para despejar para salir a veces de la Facu de la Uni, perdón para venir o de vez en cuando acá está bien.

00:45:28

Y.

00:45:30 Orador 1

Algunos esporádicos que he conocido pero que no, no es que voy, no es que frecuento, o sea.

00:45:35 Orador 3

¿Vale, vale, pues ya para acabar, tienes alguna pregunta o crees que me falta? ¿O sea, ha quedado algo por hablar del tema que estuviese interesante o quisieras decir?

00:45:45 Orador 1

La verdad lo veo bastante amplio.

00:45:48 Orador 1

O sea, sé, sé que sé que me me fui más por el lado del que vengo de afuera, que no, no te va, no, no que digo me refiero que en otras entrevistas, claro, no es un tópico que no vas a tocar.

00:45:54 Orador 3

Pasa nada.

00:45:59 Orador 1

¿Si agarras?

00:45:59 Orador 1

¿Alguien que vive acá?

00:46:02 Orador 1

Entonces, claro, ese esa hay clases de preguntas que.

00:46:06 Orador 1

¿Que si están pensadas para alguien que diga acá?

00:46:08 Orador 1

A meter no la vas a hacer, pero veo que igual las terminaste haciendo de que comparar algunas cosas con movilidad acá que es.

00:46:13 Orador 3

¿Como son acá? Sí, al final es eso. Yo me adapto a la entrevista que tengo y en base también lo que me van contando, pregunto en base a eso.

00:46:21 Orador 1

Claro, claro, no, pero es que lo lo vi bastante amplio, lo veo.

00:46:24 Orador 3

Bastante bien vale OKYA esto.

00:46:26 Orador 3

Pues paro.

00:46:27 Orador 3

Vale.